

Microkosmos-Macrokosmos

Onderzoek naar het verband tussen microkosmos en macrokosmos. Door ons eigen bestendig zijn, het universele Zijn bereiken.

Zoals er een zichtbare wereld bestaat, is er ook een onzichtbare. Sommige mensen hebben het vermogen om deze te zien, anderen het vermogen om deze te voelen, en velen het vermogen om deze te vermoeden."

Inhoudstafel

1. Inleiding
2. Wat is microkosmos
3. Wat is macrokosmos
4. Nulpuntsenergie en Tachyonenergie
5. DNA programmatie
6. Universele energie
7. Astronomie
8. Astrologie
9. Trilling en de Snaartheorie
10. Ether
11. Zo boven zo beneden
12. Geneeskunde
13. Verticaliteit, de sleutel tot eenheid
14. Geometrie
15. Kwantumfysica
16. Kwantumverstreming
17. Antizwaartekracht
18. Cybersociologie
19. Objectieve en subjectieve communicatie
20. Mahat
21. Mahatma
22. Waarom is er een micro- en macrokosmos
23. Wat zegt yoga over microkosmos en macrokosmos
24. Hoe passen we de microkosmos en de macrokosmos toe in ons dagelijks leven?
25. Conclusie
26. Dankwoord
27. Bronnen
28. Artikels

1. Inleiding

Mijn nieuwsgierigheid naar wat het leven werkelijk zou kunnen zijn, brengt mij bij het onderwerp microkosmos - macrokosmos, (door ons eigen bestendig zijn, het universele Zijn bereiken). Vragen zoals: "wie ben ik?" "Waar komen we vandaan?" "Wie of wat is de oorzaak van het kosmisch gebeuren?" "Wat is de relatie met de anderen?" "Wat is de relatie met de kosmos?", "Wat is het bewustzijn van de mens?" "Is deze wereld realiteit?" "Waarom leven wij en waarom sterven wij?" Dit houdt mezelf bezig en allicht vele van jullie verlangen tevens om hierop liefst de juiste antwoorden te krijgen.

De mens denkt in eerste instantie dat hij een vrije wil heeft om te doen wat hij wil, maar is dat ook zo? Wordt veel niet bepaald door externe factoren zoals opvoeding, normen, ervaringen, toevallige levensloop? In de maatschappij worden we geconfronteerd met duizend en één visies; de krant, websites, youtube, facebook, levensstijl, ideaalbeeld ... in hoeverre zijn we nog echt onszelf? Leef ik een leven, of word ik geleefd? Is het "ik" geen illusie? Ervaren we op die manier "onze" werkelijkheid? We ervaren dat we een 'zelf' zijn en dat we autonoom kunnen bepalen wat we zelf willen, maar is dit ook zo?

De zoektocht naar identiteit is ook een zoektocht naar authenticiteit, dit is naast een kwestie van uniciteit vooral een kwestie van oprechtheid; het pad naar jezelf. Is gaandeweg het normatieve aspect van zelfontplooiing, een keuze maken, een doel bepalen, de vrijheid om dat te kunnen kiezen in onze westerse cultuur niet vervaagd naar authenticiteit als leeg begrip? Bestaat authenticiteit niet zozeer uit wie je bent, maar de waarachtigheid waarmee je bent?

Niet voor niets zijn we de laatste jaren als individu op zoek naar verenigen. Toch is op microniveau het waardelandschap erg verschillend per plaats, per groep en per generatie. Willen we vooral geen zorgeloos, plezierig leven leiden met een ongedwongen levensstijl zonder etiquette? "Erbij horen" en consumeren is belangrijk. Sommige mensen moeten zelfs vechten om in leven te blijven, zij kunnen zich de luxe niet permitteren om na te denken over het leven. Doch ook wij zijn enerzijds gelukkig met onze eigen levensstijl, anderzijds zijn we bezorgd over de samenleving als geheel. Materie, studie, kennis en maatschappelijke status zijn belangrijk in onze economische welvaartsmaatschappij. Het ik-tijdperk is nog niet voorbij.

Is er geen discrepantie tussen micro- en macro beleving? Wij wijten maatschappelijke problemen vooral aan anderen maar zien onszelf niet als onderdeel van diezelfde maatschappij. In feite verwijt iedereen elkaar te weinig rekening te houden met anderen, van zelfkritiek is nooit sprake. Moeten we niet simpel kijken naar de praktische gevolgen van ons eigen handelen? Moeten we niet kijken naar wat waar is of goed en wat werkt? Niet kiezen voor hoe het hoort maar voor wat werkt?

We kunnen niet zeker weten of de doelen die we onszelf stellen de juiste doelen zijn maar we kunnen er wel op hopen dat de veranderingen die we teweegbrengen uiteindelijk goed zullen zijn. Moedig kiezen en met de nodige aandacht naar waar het leven je brengt, ondanks de onzekerheid die het leven met zich mee brengt. De tijd zal het leren.

Op welk gebied we ook actief zijn in deze wereld, politiek, sociaal, nationaal, internationaal, met het einde van het leven gaat alles wat we hebben opgebouwd teniet. Dat staat, voor ieder van ons, vast. Het betekent het einde van al het bekende, van de herinnering die je bent, van alle gehechtheden. Of moet je leren om iedere dag te sterven, je los te maken van alle gehechtheden, zodat je terwijl je leeft ook leeft met de dood?

En waar plaatsen we onszelf dan als mens binnen de kosmos? We zijn allemaal bezig met verschillende blaadjes van de boom water te geven, maar geven we de wortel wel water? Kun je de boom vragen waarom hij groeit, waarom hij geurt? Hebben wij het contact met de natuur niet echt verloren, waardoor we onvermijdelijk het contact met onszelf hebben verloren? De natuur bestaat niet alleen uit bloemen, het mooie groene gazon of het kabbelende water in je tuintje, maar de natuur is de aarde in haar totaliteit.

En wat dan met het verlangen naar verbinding binnen in ons, het één worden met de natuur die diep in ons geworteld is? De grenzeloze ruimte van het Zijn, onze thuis? Speuren we niet naar iets wat de bewuste geest nooit zal kunnen begrijpen? Is er niet iets dat veel te onmetelijk is om in woorden uit te drukken, dat het brein niet kan bevatten? Kan water ooit ontdekken wat water is? Schuilt er niet in dit alles een element dat niet door mensen, gedachten of door het zelf teweeggebracht is? Is het leven als een immense rivier met een enorme hoeveelheid water zonder begin of einde? Nemen we uit die snel vlietende stroom een emmer water en wordt dat ingedampte water ons leven? Is dit dan onze geconditioneerdheid en onze altijd durende smart?

Als je waarneemt, het vuil op straat ziet, ziet hoe politici zich gedragen, hoe je eigen houding is tegenover je partner, je kinderen, je medemensen, kan er dan transformatie zijn? Kan je agressie, jaloezie, prestatiegerichtheid... binnenin jezelf transformeren, zodat je nooit één gedachte, vergelijking, hebt? Is dat echte liefde?

Wanneer we bijvoorbeeld s'ochtends onszelf zien, zien we ook het vroege zonlicht, zonder zonlicht kan niemand zichzelf zien. Is er zo evenzeer geen sprake van zelfrealisatie als men het Zelf niet realiseert. Aangezien het Eeuwige, het Allerhoogste is, kunnen we Dat niet in een materieel bewustzijn benaderen. Ons bewustzijn moet eerst worden getransformeerd in Bewustzijn. Dat is de werkelijke taak van ieder van ons. Net wanneer men bijvoorbeeld een staaf ijzer in het vuur steekt, wordt hij steeds gloeiender en gloeiender, tot hij op het laatste rood ziet. Het ijzer is dan vuur geworden en alles wat ermee in aanraking komt zal dan in brand vliegen. Als wij nu op dezelfde manier in aanraking komen met ons Zelf, transformeren wij ook en kunnen wij tot de realisatie van het Zelf komen en Dat, wat eeuwig is ervaren. Zou dit de aard kunnen zijn van ons wezenlijk bestaan? Is dit de enige hoop voor de mensheid? Blijven kijken met de ogen van een kind. Mededogen, liefde, intelligentie en niets anders dan dat. Je zou de vraag kunnen stellen wat gebeurt er als iemand transformeert? Maar misschien is dit de verkeerde vraag. Zou het eerder zijn, transformeer.... En zie wat er gebeurt!

Hopelijk brengt deze studie een antwoord op de vragen of licht deze een tipje van de sluier op!

Waar ben ik vandaan gekomen en hoe?

Waar ga ik heen?

Zal ik de weg weten?

Dit leven is lege adem.

Als ik één heldere waarheid kan horen,

mag ik me gelukkig prijzen.

Lulla, Naked song

2. Wat is macrokosmos

Macrokosmos is de Nederlandse vorm van een Grieks samengesteld woord dat 'grote ordening' betekent, anders gezegd, de macrokosmos is het onmetelijke, ons omringende heelal, dat geen aanwijsbare grenzen heeft en waarbij de nadruk vooral ligt op de innerlijke, onzichtbare en etherische gebieden. Volgens de inzichten of opvattingen van de Ouden was de macrokosmos een bezielde kosmische entiteit, een organisme dat een besturende en leidende ziel bezit. Maar dit was slechts de uiterlijke of exoterische zienswijze. In de mysteriescholen van de oudheid was de macrokosmos niet alleen dat wat hierboven werd beschreven, maar bestond deze tevens, om meer in detail te gaan, uit zeven, tien en zelfs twaalf gebieden of stadia van bewustzijns substantie. Deze stadia strekten zich uit van het supergoddelijke via alle tussenliggende stadia tot zelfs lager dan het fysieke waarbij deze alle zijn opgenomen in één kosmisch organisch geheel, wat men tegenwoordig een heelal noemt. In deze betekenis van het woord is macrokosmos slechts een andere naam voor kosmische hiërarchieën en we moeten in dit verband bedenken dat deze hiërarchieën eenvoudig ontelbaar in aantal zijn en niet alleen de ruimten van de grenzeloze ruimte vullen, maar dat ze die in feite vormen en zijn.

Men maakte zich een voorstelling van de macrokosmos waarbij deze niet alleen vol goden was, maar ook vol ontelbare menigten evoluerende entiteiten, van volledig zelfbewuste tot halfzelfbewuste, en omlaag via alleen maar bewuste tot de 'onbewuste'. Merk op dat bij strikt taalgebruik de term macrokosmos nooit werd toegepast op het grenzeloze, maar op de onbegrensde oneindigheid. In de archaische wijsheid werd de macrokosmos – daarbij werd vooral verwezen naar de

astrale of beter fijnstoffelijke wereld – beschouwd in zijn oorzakelijk aspect, praktisch identiek aan wat de huidige theosofen het absolute noemen.

3. Wat is microkosmos

Microkosmos is een samengesteld woord dat 'kleine ordening' of 'kleine wereld' betekent. De term wordt door mystici van de oudheid en van nu voor de mens of iedere andere organische entiteit gebruikt.

4. Nulpuntsenergie en Tachyonenergie

Om de manier waarop de fysieke en de zuiver energetische wereld met elkaar zijn verbonden te kunnen begrijpen hebben wij een theorie nodig die het ontstaan van de materiële wereld verklaart. Grote geleerden als Albert Einstein en vele andere hebben zich langdurig in dit onderwerp verdiept en een groot aantal van hun theorieën maakt inmiddels deel uit van de moderne fysica en de kwantummechanica. De theorie komt er in principe op neer dat het menselijk lichaam bestaat als een neerslag vanuit een onzichtbare, onbegrenzende totaliteit van volmaakte orde. De wetenschappelijke wereld heeft aangetoond dat materie niets anders is dan de verdichting van een vibrerend, universeel substraat van fijnstoffelijke energie ofwel nulpuntsenergie. Als materie niets anders is dan de condensatie van een vibrerend universeel fijnstoffelijke energiesubstraat, een virtuele toestand of vacuüm binnen een matrix van ruimte en tijd, dan is ze opgebouwd uit bepaalde vormen en dichtheden van energie. Materie is de waarneembare structuur van de hele natuur en de wetten waaraan alle natuurkundige verschijnselen onderworpen zijn. In spirituele termen komen "zuiver bewustzijn" "kosmische energie" en "universele prana" overeen met deze volmaakt geordende niet-gemanifesteerde staat. Nulpuntsenergie bestaat voordat iets zich heeft gematerialiseerd. Voor de materialisatie van een voorwerp in de ruimte is een duizendbiljoenste energie nodig van wat daar beschikbaar is. Als een neerslag van deze energie bestaat de mens in zijn fysieke verschijningsvorm.

Nulpuntsenergie is overal aanwezig, doordringt het hele universum en bestaat in een oneindige hoeveelheid. Dat wil zeggen dat ze nooit uitgeput geraakt. Nulpuntsenergie heeft drie kenmerken die van het grootse belang zijn voor de wereld:

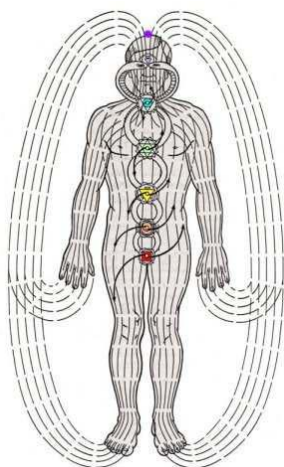
1. Nulpuntsenergie is oneindig intelligent
2. Nulpuntsenergie draagt alle mogelijkheden in zich, alles wat nodig is voor het creëren van volmaakte vormen
3. Nulpuntsenergie is vormloos, niet gemanifesteerd.

Samengevat is nulpuntsenergie overal aanwezig in het universum, doordringt alles, bestaat in oneindige hoeveelheden, is absoluut en onuitputtelijk en bezit alles wat nodig is om volmaakte vormen te scheppen.

David Wagner, de uitvinder van het tachyonisatieproces, legt een verband tussen subatomaire deeltjes die sneller dan het licht bewegen, tachyonen genoemd en onze energetische wereld die zich onder de lichtsnelheid afspeelt.

Tachyon is de vorm van de vormloze nulpuntenergie. Volgens de inzichten van de kwantumfysica bestaat het hele universum uit niets anders dan een compacte vorm van energie. Alles dat bestaat in dit universum, van het fijnstoffelijke tot de meest grove materie is gestructureerd in een energetisch continuüm. Er is een constante energiestroom van deze subtiele niveaus doorheen de causale of supercausale lichamen, waarnaar de yoga inzichten verwijzen, doorheen de astrale, etherische, elektromagnetische lagen en zo tot in de materie. Alles dat op deze planeet bestaat, bestaat in dit energetisch continuüm. Ons lichaam vormt hierin een perfect voorbeeld. De energie die doorheen dit energetisch continuüm vloeit, komt van één bron. Sommigen noemen het de Tao, God, Liefde. De kwantumfysica noemt dit nulpuntenergie.

Het tachyonisatieproces is een proces waarbij de materie op submoleculair niveau geherstructureerd wordt waardoor deze omgevormd wordt in een coherente antenne, een permanent venster dat toegang biedt tot de tachyon wereld of zwarte gaten die tachyonen kunnen doorlaten.

Volgens de mystici heeft alles in deze kosmos 7 energielichamen. Afhankelijk van de graad van bewustzijn zijn er meerdere van deze lichamen ontwaakt. Zo hebben bijvoorbeeld stenen enkel een fysiek lichaam. De andere lichamen zijn wel aanwezig maar zijn nog slapende. Bij de verlichte mens zijn alle 7 energielichamen tot bloei gekomen. Deze 7 energielichamen zijn het fysieke, etherische, emotionele, mentale, intuïtieve, kosmische en het nirvanische. (Deze klassering van lichamen komt niet uit yogabronnen, in het hoofdstuk yoga wordt hierop teruggekomen).

Elk lichaam kent zijn eigen spanning. Volledige gezondheid treedt op wanneer alle lichamen spanningsloos zijn zodat de corresponderende chakra's volledig openbloeien. De levensenergie kan dan vertikaal doorstromen of om het in mystieke termen te zeggen, de kundalini kan opstijgen. Tachyon zorgt voor balans in alle energielichamen. De bijhorende afbeelding toont duidelijk aan dat tachyonen orde en gezondheid tweebrengen in het fysieke lichaam. Dit is het enige lichaam dat zichtbaar is. Alle anderen zijn te fijnstoffelijk. Tachyonenergie, gecombineerd met een open en ontvankelijke mind, kan deze energetische matrix volledig in harmonie brengen!

Een hersenonderzoek door Günther Halffelder, al 20 jaar bezig met onafhankelijk analyseren van de linker- en de rechterhersenhelft omschreef één van zijn experimenten. De vrouwelijke proefpersoon werd getest terwijl ze op de onderzoekstafel lag met vijf getachyoniseerde Silica Disks op haar lichaam: één schijfje boven haar hoofd (7de chakra) en één schijfje op elk van de chakra's daaronder. Alle schijfjes waren zodanig gericht dat de energie het lichaam kan binnenstromen. De vrouw werd blootgesteld aan mentale stress, door haar een aantal moeilijke rekensommen uit het hoofd te laten oplossen. De testresultaten laten zien dat getachyoniseerde producten in staat zijn de hersenhelften in balans te brengen. Normaal wordt dit enkel bereikt door langdurige meditatie, evenwel door daarbij afwisselend via het ene en het andere neusgat te ademen. De analyse richtte zich op de bètagolven (16-30 Hz), de alfa golven (8-12 Hz), de thëtagolven (4-8 Hz) en de deltagolven (0-3 Hz). Normaal zouden stressoren in de vorm van moeilijke vragen de hersenen ertoe hebben aangezet bètagolven te produceren. De testresultaten vertoonden echter een uitzonderlijke synchroniciteit van rechter- en linkerhersenhelft. Sinds 20 jaar had Halffelder nooit ervaren dat de hersenen in balans bleven, ze waren zelfs geen enkele maal uit balans. Hij was zo onder de indruk dat hij ging werken met getachyoniseerde producten in zijn eigen seminars waarbij hij kinderen leert zich in lastige en stresssituaties te concentreren en in balans te blijven.

Getachyoniseerde producten zijn geen vervangers voor een natuurlijke, spirituele manier van leven in harmonie met alle natuurwetten die op aarde gelden. Ze kunnen evenwel de sleutel zijn die toegang geeft tot de balans en de coherentie die onmisbaar zijn voor iedereen die op weg is naar volmaakte harmonie met zichzelf en de hele schepping.

5. DNA programmatie

Wetenschapsjournaliste Lynne McTaggart beschrijft het verhaal van een groep wetenschappers die per ongeluk het Nulpuntveld (nulpuntveld) ontdekten, een oceaan van microscopische vibraties die alles met alles in het universum blijken te verbinden als een soort onzichtbaar netwerk. Het Veld stelt een plausibele wetenschappelijke theorie voor die alles verklaart, van de werking van DNA en communicatie tussen cellen tot homeopathie.

Wetenschappers komen tot volgende conclusies:

- Communicatie van de wereld voltrekt zich niet alleen in Isaac Newtons zichtbare domein maar in de subatomaire wereld van Werner Heisenberg.
- Cellen en DNA communiceren door middel van trillingsfrequenties
- De hersenen nemen de wereld waar en registreren haar via pulserende golven.
- Aan het universum ligt een substructuur ten grondslag die in essentie een registratiemedium voor alles is, waardoor alles met alles kan communiceren.
- Mensen zijn onlosmakelijk met hun omgeving verbonden. Levend bewustzijn is geen op zichzelf bestaande entiteit, maar draagt bij aan de coherentie (orde) in de rest van de wereld.
- Het menselijke bewustzijn beschikt over ongelooflijke vermogens, bijvoorbeeld om onszelf en de wereld te genezen en haar in zekere zin zo te maken als wij haar wensen.

6. Universele energie

De intelligentie van de natuur volgt ons beperkt denken niet zoals wij dat zouden willen. Daardoor vinden wij de natuur soms verschrikkelijk. Echter de natuur is evolutie.

Grote wijzen hebben altijd geleerd dat de individuele mens een integrerend deel van het heelal is. Hij kopieert in zijn constitutie precies wat moeder natuur, zijn ouder, zelf in zich heeft.

De werkelijke aard van de mens, zo is in alle eeuwen onderwezen, is één met dat ene absolute wortelbeginsel dat het heelal is. Met andere woorden, hij is in de kern een spiritueel wezen, hoewel nu de grote meerderheid van de mensen al sinds eeuwen tijdelijk niet alleen het bewustzijn van de werkelijkheid van zijn spirituele eenheid heeft verloren, maar ook de kennis dat ze ooit heeft bestaan.

7. Astronomie

Het is niet algemeen bekend, maar er voltrekt zich een stille revolutie in de astronomie. De ontwikkelingen zijn zodanig dat traditionele astronomen heimelijk vrezen dat hun wetenschapsveld wordt overgenomen door elektrische ingenieurs. Dit is al enkele decennia gaande, maar met de nieuwste technologieën in de vorm van satellieten, ruimtesondes en krachtige telescopen hebben de traditionalisten een schok gekregen, letterlijk. De gegevens wijzen erop dat het heelal onder trilling staat, en wat men tegenwoordig waarneemt kan slechts worden verklaard in termen van materie die zich in de hoogenergetische toestand van plasma bevindt. Het begrip plasma is gekozen omdat het zich gedraagt alsof het leeft. Volgens de manier waarop wij naar materie kijken is iedere ster in het heelal een bron en activiteitsgebied van elektrische krachten van een intensiteit die geen mens zich kan voorstellen. We weten niet goed hoe de veronderstelde enorme elektrische stromen en enorme spanningen worden geproduceerd, maar het is zeker niet in overeenstemming met de principes die we op aarde in de techniek van dit moment toepassen. Ons universum telt miljarden galactische stelsels. De prachtige ster die ik zie aan de hemel lijkt dichtbij, toch is heel ver weg. Het licht van elke ster aan de hemel heeft een andere tijd nodig om mij te bereiken, gaande van 4 jaar tot miljarden jaren. Wat ik zie in de ruimte is reeds geschiedenis. Ik zie geen enkele ster in dezelfde tijd. Het heelal dat ik zie, bestaat nu niet, maar is reeds geschiedenis. De evolutie van de Kosmos gaat langs afgebakende lijnen, haar onveranderlijke gang.

Het uiterlijk waarneembare, ook met betrekking tot de planeten, is slechts een oneindig klein deel van het geheel. De fysische Zon is de oorzaak van alle manifestatie op het fysieke gebied, de oorzaak van al het leven dat zich daar uit. Denk de Zon slechts voor een ogenblik weg en alle leven houdt op.

8. Astrologie

Om harmonie te vinden in ons tegenwoordige fysieke bestaan moeten we leren ons lager zelf (vb emoties) met al zijn verkeerde neigingen en gewoonten te laten beheersen door ons geweten, ons hogere zelf, dat ons eigenlijke wezen is. Dat hogere, ware zelf worstelt om het lagere zelf te overwinnen waardoor de mogelijkheid ontstaat om zich weder met de goddelijke Oorspang te verenigen. Astrologie leert ons de zwakke punten van ons karakter in al hun naaktheid te kennen, geen verborgen hoekje in ons karakter te laten ontsnappen. Door astrologische berekeningen te maken kunnen wij ons bij voorbaat hiertegen wapenen. Op deze wijze kunnen wij door bepaalde methoden en zelf inkeer deze storingen in onze lichamelijke en geestelijke gezondheid van ons afwenden. Ieder mens heeft zwarte plekken in zijn karakter en hij die gewoon is, zijn medemens te kritiseren en te belasteren, is blind voor zijn eigen fouten en vertraagt daardoor zijn eigen evolutie. De invloeden van buitenaf dwingen ons niet, doch maken ons slechts geneigd, zus of zo te handelen.

Astrologie in combinatie met de medische wetenschap kan van onberekenbaar veel nut zijn. Artsen die in deze richting Astrologie gebruiken bij het stellen van een diagnose, het toedienen van medicijnen weten dit bij ervaring.

Alles wat er geschiedt in de Natuur en al haar onderdelen is het uitvloeisel van natuurlijke wetten en krachten welke in het Heelal werken en door nauwgezette studie van deze kosmische krachten te maken, leren we dat vroeger de medische en occulte kennis, waaronder ook astrologie, in één persoon, de priester-medicijnmeester, verenigd waren. Doch astrologische kennis is heden ten dage aan het degenereren. Een feit is dat we thans weer snel in tegenovergestelde richting gaan.

9. Trilling en de Snaartheorie

Kosmische trillingen of snaren zijn, volgens de voorstellingen van natuurkundige, extreem dunne draden oermateriaal, draden van een ingesloten, niet-geconverteerde fase die resteert van de eerste momenten van de kosmische geschiedenis. Ze hebben een buitengewone energie, bewegen met bijna de snelheid van het licht en krommen de ruimte om hen heen. Via zwaartekrachtinteracties kunnen ze materie aantrekken om grootschalige structuren zoals het melkwegstelsels of clusters van melkwegstelsels te vormen en de materie zo te dirigeren dat dergelijke structuren een enorme driftsnelheid krijgen. Bovendien

voorspellen realistische modellen uit de deeltjesfysica dat deze snaren op een bepaald punt van hun evolutie enorme elektrische stromen kunnen opwekken, zodat ze in feite elektrisch geleide – eigenlijk supergeleidende- draden van astrofysische afmetingen worden. Dit idee kan een aantal vraagstukken van de waarnemingskosmologie oplossen. De stromen kunnen magnetische oervelden hebben opgewekt die mogelijk de waargenomen magnetische velden in de huidige melkwegstelsels teweeg hebben gebracht. De stromen zouden ook kleine lussen van kosmische snaren voor verval behoeden, zulke lussen kunnen nog altijd bestaan in de vorm van de zogenaamde donkere materie – de nog niet waargenomen materie, die naar men denkt een groot deel van het huidige heelal in beslag neemt. Snaartheoriekosmologen hebben ontdekt dat kosmische snaren zich in alle hoeken en gaten schuilhouden. Op het macroscopisch niveau vertonen de wervelingen zich als planeten en sterren. Op microscopisch niveau gedemonstreerde kosmische stralen bieden ze een nieuwe methode om de regels van het heelal te leren kennen.

10. Ether

Ether is een element waarvan in de Griekse Oudheid gedacht werd dat het geen aardse element was. Later werd door Aristoteles het concept ether in de filosofie geïntroduceerd. De natuurfilosofen waren het er over eens dat alle materie op aarde was samengesteld uit 4 elementen: water, aarde, lucht en vuur. Het is Plato die op een bepaald moment een verhaal doet ontstaan over het ontstaan van de wereld en het heelal en aan de 4 elementen een vijfde element aan toevoegt, ether. Ether bezielt en ordent de levenloze materie en zorgt er bovendien voor dat de planeten een volmaakte cirkelvormige beweging maken. Ook Aristoteles volgde weer later dit voorbeeld.

11. Zo boven zo beneden

Het universum blijkt één vibrerend medium te zijn, dat door de Grieken in de oudheid ether genoemd werd. In deze ether is alles met elkaar verbonden. Materie bestaande uit losse deeltjes die we atomen noemen, bestaan in de ether dan ook niet. De materiële wereld zoals we die waarnemen bestaande uit afzonderlijke materiële objecten, is slechts gebaseerd op de illusie dat deze afzonderlijke objecten geen onderdeel uitmaken van een groter geheel, het alles verbindende ether veld. Als logische gevolg moet ook de afgescheidenheid die wij ervaren van de werkelijkheid buiten ons zelf gebaseerd zijn op een illusie. Wij maken immers zelf

ook deel uit van dit vibrerende ether veld. De fundamentele waarheid is dan ook dat alles met elkaar in verbinding staat en dat er dus (op een niet door de zintuigen waarneembaar niveau) eenheid bestaat in het universum. Kleine wervelingen ontvangers zijn de wervelingen van binnen en buiten, ontvangen en zenders ze staan in verbinding met de 5 elementen van de kosmos vormende krachten , zo heb je deze ook in je lichaam, de vijf belangrijkste chakra's staan in verbinding met de 5 elementen van de kosmos.

12. Geneeskunde

De cel is geen gesloten bouwsteen van ons lichaam, een eenheid die automatisch haar taak verricht. De cel verricht haar taak maar niet automatisch. We hebben er een zekere mate van invloed op. Die invloed is een soort klimaatbeheersing, want onze geesteshouding schept de voorwaarden waaronder de cel groeit en leeft. Uw cel hoeft niet uit het raam te kijken om te zien of het buiten regent. Uw negatieve gedachten worden ogenblikkelijk opgevangen. En dergelijke gedachten beroven uw cel van vitale energie. Uw positieve gedachten worden eveneens onmiddellijk opgevangen. Ze laden uw cel met vitale energie. De ontdekking van psychosomatische oorzaken van ziekte vormde de aanzet tot het onderkennen van deze waarheid. De psychoneuro-immunologie betekende een praktische stap vooruit in het benutten van dit inzicht. Onze gedachten, gevoelens en geesteshouding worden door onze cellen gekend. Deze mentale activiteit kan hun dood veroorzaken, of hun gezondheidstoestand herstellen. Wij kunnen onszelf ziek maken; wij kunnen onszelf ook genezen.

“Wanneer je problemen op het ene bewustzijnsniveau niet kan oplossen dan moet je eerst van bewustzijn veranderen om de oplossing van het probleem te vinden.” Hiermede vat Albert Einstein in één regel samen wat vandaag het dilemma is van onze huidige gezondheidszorg.

13. Evolutiveer Verticaliteit, de sleutel tot eenheid.

Horizontale evolutie, de sterksten overleven, lijkt een natuurlijke situatie te zijn. Bij de sterksten treden gaandeweg verfijningen op die ertoe bijdragen te overleven. Verticale evolutie, de nieuwe soort, die voortkomt uit een oude soort, is moeilijker te slikken als je bewustzijn besef heeft, van het bestaan van een hoger bewustzijn. Het bestaan van een hogere intelligentie achter het ontstaan van levensvormen is aantrekkelijk voor iedereen die hiernaar onderzoek doet. Ieder levend energie

systeem in dit heelal, bouwt, onderhoudt en ontwikkelt zijn vorm met existentiële verticale energie in overeenstemming met het universeel geldende patroon – met één uitzondering: de mens! De gift van de vrije wil maakt het voor ons mogelijk een horizontaal energie systeem te scheppen dat ons scheidt van de Bron. Daardoor zijn we gescheiden van de natuur en krijgen we ziektes op allerlei niveaus. De verticale energie stroom terugkrijgen is een allereerste voorwaarde voor een bewust leven in harmonie en eenheid met zichzelf, andere mensen, de natuur en met AL WAT IS. Verticaliteit is de sleutel tot een vaak voorspelde, gouden tijdperk waarin de mensheid haar plaats in het universum herkent en haar goddelijke natuur in de fysieke vorm zichtbaar maakt.

Alle energie systemen, met uitzondering van de mensheid; zijn verticaal verbonden met de Bron en ZIJN / HAAR onuitputtelijke stroom van universele levenskracht die het energetisch continuüm in stand houdt. Laten we eens naar een boom kijken om de verticale energiestroom te beschrijven. De energie komt bij de kruin binnen, vloeit door de stam en verder door de wortels diep de aarde in. Gedeelten van deze energie stijgen dan van onder de wortels op tot aan en boven de kruin, zo de hele boom omsluitend en dan weer naar beneden in de verticale stroom van de bron (een verticaal doorgesneden appel laat dit energie patroon prachtig zien). Door deze elliptische terugstroomlussen is een boom verbonden met de lucht, de aarde en met zijn omgeving. Deze structuur vinden we bij alle levensvormen als basis energievorm die ons hele universum onderling met elkaar verbonden houdt.

Met uitzondering van pasgeboren baby's en verlichte mensen, werkt het menselijk energie systeem horizontaal omdat we een hele tijd terug van onze bron zijn afgescheiden. Veel mythen en theorieën hebben het over deze "verdrijving uit het paradijs", maar het is niet zo belangrijk om de werkelijke redenen te weten. Het gebeurde, dat is duidelijk! Deze afscheiding van de bron heeft een fragmentatie van ons fysieke, emotionele en mentale lichaam teweeggebracht en een scheiding van ons spirituele lichaam. Sinds de tijd van onze afscheiding van de bron hebben we buiten onszelf naar zekerheid, zelfrespect en liefde gezocht om ons weer te verbinden met Eenheid, God, het "verloren paradijs". Maar wat we in de buitenwereld vinden is alleen maar een spiegel die gefragmenteerde energievelden weerspiegelt: een massabewustzijn verstrikt in angst, geweld en armoede. In een horizontaal energiesysteem zijn alleen het kruin- en wortelcentrum (chakra) verticaal (wat wil zeggen dat ze naar boven en naar onderen open zijn). De overige vijf chakra's zijn 90 graden gedraaid, horizontaal. Wanneer wit licht door een prisma gaat wordt het in zeven hoofdkleuren gesplitst, het Ene bewustzijn wordt op zijn weg door een horizontaal systeem ook in brokstukken gesplitst. We jongleren met de

problemen en moeilijkheden die daaruit voortkomen van de ene hand in de andere als met hete aardappelen. Wanneer we anderen of onszelf af en toe branden, hopen we dat ze op een gegeven moment zullen afkoelen of eenvoudigweg verdwijnen. In een horizontaal gericht systeem bestaat nauwelijks de mogelijkheid om werkelijk van onze problemen af te komen. Veel grote leraren en meesters van de mensheid hebben systemen ontwikkeld, afgestemd op dit probleem, om hun volgelingen en leerlingen de hete aardappelen te laten herkennen en ze los te laten. Een horizontaal systeem heeft om twee belangrijke redenen problemen:

1. De horizontale energiestroom laat alleen geven of nemen toe. Het systeem kan niet tegelijkertijd zenden en ontvangen. Velen van ons zijn bijvoorbeeld getraind om te "geven", terwijl het "ontvangende" deel er meestal bij inschiet zodat er een onbalans met onszelf en met anderen veroorzaakt wordt. Het maakt niet uit van welke kant, we beleven onszelf als afgescheiden.

2. Het bewustzijn kan op hetzelfde moment niet bij meer dan twee van onze energiecentra worden gehouden. Deze twee voorbeelden definiëren die aspecten van het bewustzijn van de Ene die onze persoonlijke werkelijkheid schept. Alle overige aspecten beïnvloeden onze ervaring vanuit onze onderbewuste schaduw. Een gefragmenteerd energieveld leidt tot een gefragmenteerd bewustzijn dat de wereld waarneemt als een plaats van tekort, afzondering en gevaar. Alle handelingen om zichzelf te beschermen leiden naar diepere afscheiding, verdeeldheid en naar afscheiding van de Bron.

In een verticaal verbonden energie systeem zijn alle zeven chakra's naar boven en naar onder open, vormen een zuil en garanderen zo een voortdurende stroom Levenskracht door alle niveaus van ons bestaan. Dit leidt tot de ervaring om terug verbonden te zijn met Alles Dat Is. Tegelijkertijd is deze verticale energiestroom de hereniging van het fysieke, emotionele en mentale lichaam met het spirituele lichaam.

Op deze manier wordt ons wezen op alle niveaus gevoed en geleid door de onuitputbare energie van de Bron. Dit houdt in dat de dualiteit van de lagere lichamen getranscendeerd wordt en ons spirituele lichaam (dit correspondeert met het derde oog chakra) ontwaakt.

Fysieke lichaam: stralende gezondheid.

Emotionele lichaam: onvoorwaardelijke liefde en vrede.

Mentale lichaam: heldere geest en wijsheid.

Spirituele lichaam: beleving van Eenheid met Alles Dat Is.

Voor de meeste zoekende vertegenwoordigt het ervaren van één of meerdere van deze toestanden het doel van hun pad, toch zien wij ze als een eerste vereiste voor een evenwichtig, vreugdevol en zinvol leven op deze planeet.

14. Geometrie

Om de vraag te beantwoorden wat er zo heilig is aan geometrie, moeten we teruggaan naar de beschermers van deze kennis. Deze beschermers lieten doorschemeren dat de Heilige Geometrie de blauwdruk is van het universum van waaruit alles wat we om ons heen zien geschapen is.

De Heilige Geometrie herkennen in het universum, is zien achter de schepping. De diepzinnige esoterische gedachte achter de Heilige Geometrie is dat de beschermers ervan geloofden dat het gehele universum Eén was. Het scheppingsverhaal zoals dit overgeleverd werd in deze geheime genootschappen, vertelt dat, in den beginne vanuit zijn oorspronkelijke eenheidsbewustzijn, de illusie van afscheiding werd geschapen, zodat de Schepper schiep opdat hij zichzelf kon leren kennen. Dit zou het begin zijn van alle dualiteit die we nu in de wereld van alle dag om ons heen ervaren. Het bracht de Schepper een nieuwe ervaring die voorheen vanuit zijn eenheidsbewustzijn niet ervaren kon worden en is de oorzaak van alle polarisaties zoals warm en koud, goed en kwaad, God en niet God. Deze dualistische opdeling vanuit de éénheid verliep volgens de Gulden snede, een heilige ratio die ten grondslag zou liggen aan alle vormen om ons heen die we zien als afgescheiden van de oorspronkelijke eenheid.

Al deze kennis is uiterst geheim bewaard gebleven in geheime genootschappen van bijvoorbeeld de gnostici en vrijmetselaars. Deze geheimhouding was noodzakelijk omdat de Katholieke kerk de aanhangers van deze esoterie door de eeuwen heen hardnekkig vervolgde en onderdrukte.

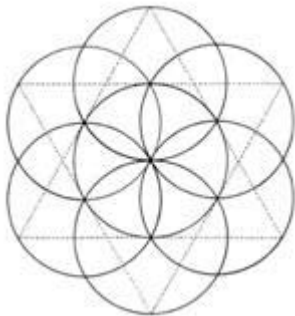

Het symbool van de vrijmetselarij was een passer en een winkelhaak. Het zijn de enige twee gereedschappen die we nodig hebben om Heilige Geometrie te kunnen bedrijven. Alle heilige geometrische

vormen die van belang zijn, zouden met behulp van deze twee instrumenten geconstrueerd kunnen worden.

Langzamerhand beginnen veel mensen wereldwijd zich te realiseren dat ons vele geheimen onthouden zijn door de Katholieke kerk en de boekschappen in de winkels staan tegenwoordig vol met boeken zoals de Da Vinci Code, het Bernini mysterie etc. Deze boeken van Dan Brown laten de lezer echter vertwijfeld achter over de uiteindelijke betekenis van al die symbolische geometrie zoals de Gulden Snede en de Davidster waarnaar in het boek verwezen wordt. De kritiek op de Da Vinci Code is niet mild en volgens critici zou het boek gebaseerd zijn op de doordravende fantasie van de schrijver. Maar niets is minder waar, er is wel degelijk kennis verborgen gebleven die naar nu blijkt enorm belangrijk is. Deze kennis blijkt zelfs de basis te vormen voor een totaal nieuwe fysica die letterlijk een nieuw licht laat schijnen over onze werkelijkheid en Gods schepping.

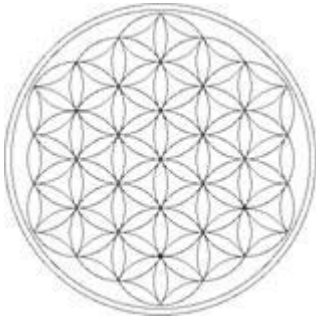
Een van de belangrijke restaurateurs van de Heilige Geometrie is Drunvalo Melchizedek. Drunvalo onderwierp het scheppingsverhaal van de Heilige Geometrie aan een onderzoek. Het scheppingsverhaal van de Heilige Geometrie vermeldt dat de wereld in zes dagen geschapen zou zijn vanuit de oorspronkelijke éénheid van Gods bewustzijn. Vanuit dit eenheidsbewustzijn besloot God zichzelf op te sluiten in een bol. Door dit te doen ontstond er een nieuwe ervaring, Hij had iets om waar te nemen omdat er nu voor het eerst iets buiten Hemzelf bestond. Tevreden over het resultaat schiep hij op de tweede dag de tweede bol, die de eerste doormidden kielde. Gods schepping ging zo zes dagen voort en op de zevende dag ruste Hij.

Hierin herkennen we de analogie met Genesis, het scheppingsverhaal van de Bijbel. Hier links ziet u het resultaat, 7 bollen welke dan ook wel het Genesis patroon genoemd wordt. De doorsnede van telkens twee bollen wordt een Vesica Pisces (Pisces = vis) genoemd welke later het vis symbool geworden is, een aanduiding van Jezus Christus. In de tekening links ziet u ook het hexagram of Davidster tevoorschijn komen.

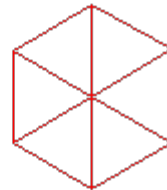
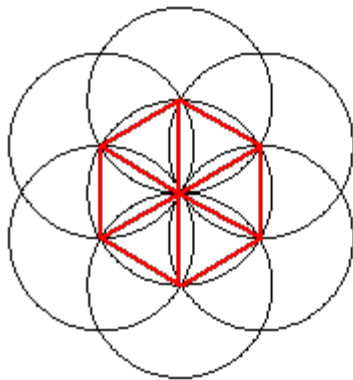

Drunvalo Melchizedek enthousiast als hij was over dit scheppingsverhaal besloot het voort te zetten na de zevende dag om te zien wat er verder nog uit Gods schone schepping voort zou komen.

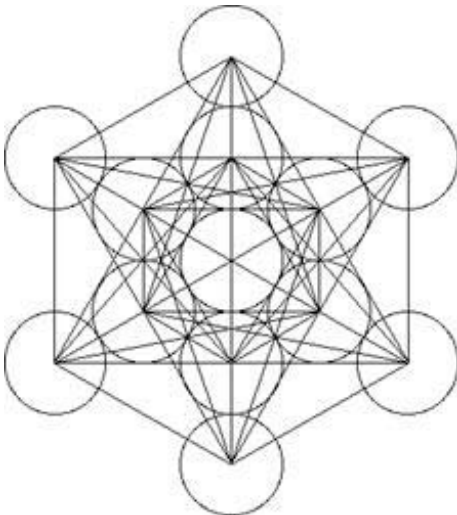

Na nog enkele iteraties, door op dezelfde wijze bollen toe te voegen, ontstond als resultaat de levensbloem. Dit symbool is over de gehele wereld terug te vinden onder andere in Egyptische tempels. Drunvalo ging na het ontstaan van de levensbloem verder met hetzelfde procédé, maar vanwege de eenvoud slaan we nu wat stappen over. Uit het uiteindelijk resultaat laten we niet relevante bollen weg en verbinden vervolgens de overige bollen onderling met elkaar door rechte lijnen te trekken tussen de middelpunten van de overgebleven bollen.

Het gevolg is dat er bijvoorbeeld een kubus te voorschijn komt uit het Genesis patroon:

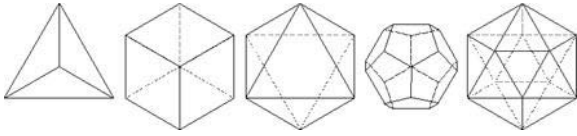

20:6-toek met diagonaal lijn
30:kubus

Wanneer we nu alle middelpunten verbinden dan zien we links het uiteindelijke resultaat: In deze figuur vinden we alle vijf de verschillende geometrische vormen terug die 350 jaar voor Christus beschreven zijn door de Griekse filosoof Plato en daarom ook wel de Platonisch vormen genoemd worden.

In deze figuur vinden we de kubus twee maal terug, een grote uitvoering in de buitenste cirkels en een kleinere uitvoering in het Genesis patroon in het hart.

Dit zijn dan alle vijf de Platonische vormen, van links naar rechts, de tetraëder, de kubus, de octaëder, de dodecaëder en de icoosaëder. Plato beweerde indertijd dat deze vijf figuren de basis bouwblokken zijn van de atomen, de bouwstenen van de materie. Het bijzondere van deze Platonische vormen die voortkomen uit de Heilige Geometrie is, dat ze aan de basis staan van nieuwe theorieën en ontdekkingen in ons universum die Plato's gelijk lijken te bevestigen.

Deze nieuwe inzichten hebben we met name te danken aan Dr. Hans Jenny, een Zwitserse medicus die proeven uitvoerde met vloeistoffen in ronde bollen. Op deze bollen richtte hij luidsprekers die zuivere tonen van de toonladder voortbrachten. Aan de vloeistof had hij colloïden, kleine stofjes toegevoegd die de trillingspatronen zichtbaar maakten. Raad eens wat er gebeurde toen er uit de luidspreker zuivere muzieknoten klonken; in de bol vormde zich alle Platonische vormen als staande golfpatronen!

In het plaatje boven ziet u twee ineens gevlochten tetraëders, die indien platgeslagen de Davidsster vormen, het symbool dat door de eeuwen heen als heilig beschouwd werd.

Voor het eerst lijken enkele vooruitstrevende wetenschappers de importantie van de Heilige Geometrie in te zien en zij zijn het er over eens dat de Heilige Geometrie inderdaad de sleutel is tot het herkennen van de eenheid van ons bestaan. De Heilige Geometrie is de tegenhanger uit de oudheid van de eigentijdse door Einstein geïnspireerde zoektocht van de fysica, een sluitende theorie van alles.

15. Kwantumfysica

De kwantumfysica heeft de wereld van de wetenschap op zijn kop gezet door aan te tonen dat in de wereld van de kleinste deeltjes van de materie geheel andere natuurwetten gaan gelden dan de tot nu toe algemeen aanvaarde natuurwetten.

Zo blijkt dat alle materie dus ook de kernen van atomen voor het grootste gedeelte uit lege ruimte bestaat. En dat hetgeen dan nog overblijft zich onder bepaalde omstandigheden niet als materie maar als golven energie gedraagt. Alles wat we waarnemen is gewoon een vastere vorm van energie. Een soort gestolde energie. Een ander vreemd verschijnsel is dat deze kleinste deeltjes beïnvloed worden door de waarnemer en dus nooit objectief waargenomen kunnen worden.

Vanuit verschillende proeven lijkt de intentie van de waarnemer invloed te hebben op de uitslag van het experiment. Ook het begrip tijd en ruimte krijgen in de kwantum fysica een andere lading. Vanuit de kwantumfysica kunnen verschijnselen verklaard worden die vanuit de gewone natuurkunde niet verklaard konden worden. Materie kan ontstaan uit energie.

Binnen de wetenschap van de kwantumfysica is er een stroming die met de gegevens van de kwantum wetten een verklaring gaan zoeken voor paranormale verschijnselen en al eeuwenlang bekende spirituele wetten. En hoewel veel wetenschappers er niks van willen weten blijken de nieuw ontdekte wetten in de kwantum wereld de wetten uit de spirituele wereld te bevestigen zodat we nu ook een wetenschappelijke ondersteuning krijgen voor de spirituele wereld om ons heen.

16. Kwantumverstrengeling

Dit is een fenomeen uit de kwantummechanica waarbij twee of meer natuurkundige objecten zodanig verbonden zijn, dat het ene object niet meer volledig beschreven kan worden zonder het andere specifiek te noemen - ook al zijn de beide objecten ruimtelijk gescheiden ('non lokaal').

Dit onderlinge verband leidt tot correlaties tussen waarneembare natuurkundige eigenschappen van elkaar verwijderde systemen. Zo stelt de kwantummechanica bijvoorbeeld dat kwantumtoestanden zoals de spin - zeg maar de draairichting - onbepaald zijn tot het moment dat er een fysieke interventie is gedaan om de spin

van het object te meten. Het is even waarschijnlijk dat een object een opwaartse spin heeft als dat het een neerwaartse spin heeft. Als van meerdere deeltjes wordt bepaald welke richting hun spin heeft, zal een onvoorspelbare reeks metingen gedaan worden die neigt naar een evenwichtige verdeling tussen opwaartse en neerwaartse spin.

Maar als dit experiment gedaan wordt met verstrengelde deeltjes, zijn de resultaten anders. Als de twee leden van een verstrengeld paar worden gemeten, zal de een altijd een opwaartse spin hebben en de ander een neerwaartse spin. De afstand tussen de twee deeltjes doet er daarbij niet toe. Om dit resultaat te verklaren zijn er theoretici die stellen dat er verborgen variabelen kunnen zijn die staan voor de spin van elk deeltje, en dat deze verborgen variabelen bepaald worden als het verstrengelde paar wordt gecreëerd. Het lijkt er daardoor op dat de twee deeltjes met elkaar moeten kunnen communiceren op willekeurig welke afstand, omdat de verborgen variabele die het ene deeltje beschrijft onmiddellijk kan omslaan als het andere wordt gemeten. Als de verborgen variabelen op afstand geen informatie-uitwisseling meer met elkaar zouden hebben dan zou je een ongelijkheid verwachten (de Stelling van Bell), die echter geschonden wordt zowel in de theorie van de kwantummechanica als bij experimenten.

Als deeltjesparen gemaakt worden door het verval van andere deeltjes, natuurlijk of door een opgewekte botsing, dan mogen die deeltjesparen "verstrengeld" genoemd worden, in zoverre dat zulke paren noodzakelijkerwijs gekoppelde en tegenovergestelde eigenschappen zullen hebben, zoals de spin of de lading. De aanname dat het de meting is die leidt tot de gemeten toestand gaat terug op de argumenten van, onder andere, Schrödinger, Einstein, Podolsky, en Rosen (zie: EPR-paradox) inzake Heisenbergs onzekerheidsprincipe en de relatie daarvan met observatie (zie ook de Kopenhaagse interpretatie). De analyse van verstrengelde deeltjes door middel van de stelling van Bell kan de indruk wekken van non-lokaliteit (dat wil zeggen, dat er een verbinding is tussen de leden van zo'n paar dat spot met zowel de klassieke als de relativistische concepten van ruimte en tijd). Dit is aannemelijk als aangenomen wordt dat elk deeltje de plek van creatie van het deeltjespaar verlaat in een ambigue staat (wat een mogelijke interpretatie is van Heisenberg). In zo'n geval blijven beide mogelijke uitkomsten van de meting mogelijk; alleen door de meting zelf zou een bepaalde waarde ontstaan.

Aan de andere kant, als elk deeltje de plaats van het ontstaan van het deeltjespaar zou verlaten met eigenschappen die ondubbelzinnig gemeten zal kunnen worden dan zou het niet meer nodig zijn om te postulieren dat er een directe uitwisseling van

informatie is over ruimte en tijd. De interpretatie van Bohm stelt dat een gids golf bestaat die wat als individuele deeltjes wordt gezien, verbindt, zodanig dat de veronderstelde verborgen variabelen in feite de deeltjes zelf zijn, die bestaan als een resultaat van de golf.

Observatie van de ineenstorting kan de indruk geven dat de metingen die op het ene systeem plaatsvinden het andere verstrengelde systeem direct beïnvloeden, zelfs op grote afstand. Een andere interpretatie van dit fenomeen is dat de kwantumverstrengeling niet noodzakelijkerwijs sneller informatie overbrengt dan de snelste overdracht in de klassieke natuurkunde (de lichtsnelheid) omdat een klassiek communicatie kanaal nodig is om het proces af te maken.

Kwantumverstrengeling heeft toepassingen in de opkomende technologie van kwantumcomputer en kwantumcryptografie, en is gebruikt om experimenteel kwantum teleportatie te bewerkstelligen. Tegelijkertijd roept het meer en meer filosofische discussies op over kwantumtheorie. De voorspelde correlaties van kwantummechanica, en wat is geobserveerd in experimenten, verwerpt het principe van lokaliteit, die stelt dat informatie over de staat van een systeem alleen beïnvloed kan worden door interacties in de onmiddellijke omgeving en dat de staat van een systeem bestaat en vast staat voor de meting. Verschillende visies op wat er feitelijk plaatsvindt in het proces van kwantumverstrengeling hangt samen met verschillende interpretaties van kwantummechanica. In de standaard interpretatie, de Kopenhaagse interpretatie, is kwantummechanica noch "reëel" (aangezien metingen de eigenschappen van het systeem niet vaststellen maar instellen) noch "lokaal" (omdat de statusvector $|\psi\rangle$ de simultane kansamplitudes voor alle posities omvat, b.v.

$$|\psi\rangle \rightarrow \psi(x, y, z)$$

17. Antizwaartekracht

Op 11 oktober 1980 keerden twee kosmonauten terug op Aarde na hun record verblijf in de ruimte van 185 dagen, meer dan zes maanden in hun Salyut-6 ruimtestation. Volgens het artikel geloofde Stafford dat de Russen werkten aan militaire ruimtetoepassing. Dr. Charles S. Sheldon II werd ook in het artikel genoemd. Hij wees erop dat de Russen mogelijk al een nieuw soort ruimteveer in gebruik hadden genomen. Bovendien speelde hij in op de mogelijkheid dat ze bezig waren met de constructie van een groot ruimtestation en een omvangrijke

interplanetaire expeditiemacht die bedoeld was voor het onderzoeken van andere planeten.

'Het bewijs dat militaire ontwikkelingen altijd jaren vooruitlopen op allerlei technologische gebieden wordt ook al min of meer geleverd door de bouw van de revolutionaire B2-bommenwerper.'

Sheldon had echter geen verklaring voor de aandrijfsystemen die de Russen daarbij mogelijk zouden gebruiken. Het is economisch een absoluut onhaalbare kaart voor welk land dan ook om met behulp van conventionele rakettechnieken mensen naar andere planeten te brengen, ze daarop te laten landen en daarna weer terug te komen naar Aarde. Om die reden moet Rusland toen al gebruik hebben gemaakt van antizwaartekracht technologie.

Rusland loopt waarschijnlijk helemaal niet voor op de VS waar het gaat om de ontwikkeling van antizwaartekracht technologie of de exploratie van andere planeten. Het ligt echter veel meer voor de hand dat de Amerikanen na het stoppen van het Apollo-programma, gewoon verder zijn gegaan met bemande vluchten, getuige de vele vluchten met de ruimteveren naar het Internationale ruimtestation ISS en nu, anno 2011 met het ultra geheime ruimtevaartuig X37 en de opvolger ervan de X40 die gebruikmaken van revolutionaire brandstoftechnologie die ook wordt toegepast in magnetrons en dergelijke. Alles wijst erop dat het Space Shuttle Programma de opmaat heeft gevormd voor de verdere ontwikkeling van vliegtuigen die bedoeld zijn voor interplanetaire reizen – ofwel alweer een supergeheim militair project onder auspiciën van NASA en Defensie!

Als gevolg van dit soort geheimzinnige toestanden dient men alle toekomstige bevindingen en ontdekkingen van en door NASA en conservatieve wetenschappers met betrekking tot andere planeten, met veel achterdocht te bestuderen. De grote zwaartekracht van de Maan schreeuwt om drastische herziening van allerlei langgekoesterde concepten over planetaire zwaartekracht en atmosfeer alsmede alle ons bijgebrachte begrippen over andere kosmologische feiten.

Bovenstaande beweringen en overwegingen en een grote hoeveelheid bewijzen leiden eigenlijk tot de veronderstelling dat een aantal planeten en manen in ons Zonnestelsel mogelijk bewoond worden door intelligente (mensen)rassen met technologieën die superieur zijn aan die van ons. Als dat zo is, zouden deze mensen weleens alle verrichtingen van Amerikanen, Japanners, Chinezen, Europeanen en Russen in bepaalde gebieden in de ruimte aan banden kunnen leggen. We mogen toch hopen dat die mensen deze zogenaamde supermachten in bedwang kunnen

houden omdat het militaire gebruik van de ons omringende ruimte weleens zou kunnen leiden tot de ondergang van onze gehele beschaving.

De bewijzen tonen de monsterachtige onderdrukking van vitale energie gerelateerde ontdekkingen aan. De NASA cover-up maakt daarvan slechts een klein deel uit. De redenen voor deze geheimhouding werden een klein beetje aangeroerd, maar de implicaties van al die nieuwe ontdekkingen zijn eigenlijk verbazingwekkend. Stel je eens voor dat de Amerikaanse regering met een officiële verklaring zou komen waarin alles hierover naar buiten zou worden gebracht. Alle kennis over de werkelijke aard van de zwaartekracht en de economisch zeer voordelige manieren die ons ter beschikking staan om deze ook te beheersen en toe te passen, zouden een ware revolutie teweegbrengen op allerlei gebieden. Uit de hedendaagse wereldwijde chaos zou een prachtige wereld kunnen voortkomen waarin we de beschikking zouden kunnen hebben over onbeperkte energiebronnen.

18. Cybersociologie

Cybersociologie is per definitie een **interdisciplinaire** wetenschap die er niet voor moet terugschrikken om zich in te laten met problemen en thema's die voorheen door vooral andere sociaal-wetenschappelijke disciplines werden onderzocht. Cybersociologie heeft alleen kans om volwassen te worden wanneer zij verschillende disciplinaire perspectieven weet te combineren: historische, antropologische, technologische, economische, culturele, psychologische en politieke perspectieven. Dat lijkt een onmogelijke en in ieder geval zeer ambitieuze opgave. Maar dat hoort nu eenmaal bij een jeugdige-puberale, lastig-innovatieve wetenschap van de virtuele sociale werkelijkheid.

Cybersociologie is vooral een **program** en een **uitdaging**. Het is een onderzoeksprogramma waarvan de uitgangspunten nog onhelder zijn en waarvoor de theoretische grondslagen nog gelegd moeten worden. En juist daarom is het een uitdaging voor sociale wetenschappers die het spannend vinden om in een vliegtuig te stappen dat op reis gaat door een ruimte die in werkelijkheid niet fysiek bestaat, waarvan niemand van te voren weet hoelang deze vlucht gaat duren en waar het vliegtuig zal landen. Want dat zijn in ieder geval drie eigenaardigheden van cyberspace:

1. het is een wereld waarin men zich in één oogwenk - d.w.z. met een muisklik - kan verplaatsen van het de ene kant van de aardbol naar de andere: afstand

speelt geen rol meer in computergemedieerde interacties en communicaties; virtueel leef je vlak naast elke andere netizen (net citizen) in de wereld.

2. de tijden die in cyberspace gelden zijn niet alleen aanzienlijk versneld, maar ook in veel sterkere mate geïndividualiseerd.
3. hoe de virtuele sociale werkelijkheid die via het internet tot stand komt er in de toekomst uit zal zien weten we niet: wat de toekomst van het internet zal zijn hangt af van wat mensen daarmee doen, hoe zij ermee omgaan, hoe zij daarin hun eigen behoeften, belangen en aspiraties kunnen realiseren.

De cybersociologie analyseert de eigenaardigheden van de virtuele sociale interacties en communicaties, netwerken en gemeenschappen, organisaties en instellingen, samenlevingsverbanden en wereldomspannende culturen. De virtuele ruimte is een structurerend zwaartepunt met uitwerkingen op alle maatschappelijke gebieden. De virtuele ruimte schept een virtuele arbeidswijze en virtuele arbeidsorganisaties, vestigt virtuele ongelijkheids- en klassenverhoudingen, bewerkstelligt een kwalitatieve structuurverandering van de politieke openbaarheid en verandert culturele patronen en leefstijlen. Cybersociologie is de wetenschap die zich toelegt op de bestudering van de overgang van het industriële naar het informationele kapitalisme en op de nieuwe virtuele samenlevingsvormen en -processen die zich daarin via open elektronische netwerken ontwikkelen. Cybersociologie is daarom in zeker opzicht niets anders dan sociologie van het internet: n e t s o c i o l o g i e.

19. Objectieve en subjectieve communicatie

Bij objectieve communicatie, via de linkerhersenhelft spelen onze oren, ogen en andere materiële hulpmiddelen (telefoon, versterkers..).

Bij subjectieve communicatie, via de rechterhersenhelft zijn de nog onverklaarde vermogens van onze geest werkzaam, zoals vb zien op afstand. Als u afdaalt naar uw alfaniveau en u een voorstelling maakt van iets staan uw hersencellen in contact met die man of vrouw. U kunt ermee praten zonder maar één woord te zeggen. Subjectieve communicatie laat geen ruimte voor polariteit. Als u de ontvanger van uw subjectieve boodschap lief hebt, leidt dat tot twee veranderingen in de benadering van de linkerhersenhelft en haar denk-beelden. Praten met onze lichaamscellen, is subjectieve communicatie, is primaire waarneming. Het is allemaal zo natuurlijk, waarom wordt het zo dikwijls als bovennatuurlijk beschouwd. Wij mensen zijn wellicht hier op aarde om te leren omgaan met de stoffelijke wereld.

Totdat we deze lessen hebben geleerd, blijven de fysieke zintuigen ons domineren en worden deze andere vermogens misschien naar de achterbank verwezen. Misschien zijn we momenteel bezig aan ons eindexamen.

Hiervoor is nodig:

1. Verbonden voelen met de ontvanger en zich als gelijke voelen
2. niet denken in termen van wie gelijk heeft maar u volledig richten op wat voor zowel de ander als uzelf juist is.

Subjectieve communicatie, van hersencel tot hersencel, kan ook plaatshebben op diplomatiek niveau, waardoor internationale problemen van de ene dag op de andere kunnen worden opgelost, problemen die anders zouden blijven voortwoekeren, om ten slotte aanleiding te geven tot het uitbarsten van een conflict.

In de volgende onderdelen wordt de yoga benadering beschreven.

20. Mahat (Sanskriet), macrokosmos

Dit woord betekent 'groot'. Mahat is een technische term in het brahmaanse stelsel, en is de 'vader-moeder' van manas; het is de 'moeder' van de manasaputra's of zonen van het denkvermogen, ofwel dat element waaraan ze ontspringen, dat element waaraan ze uiting geven en waarvan ze de kinderen zijn. In de Sankhya-filosofie – een van de zes darsana's of 'zienswijzen', d.w.z. stelsels van filosofisch inzicht uit het oude India – is mahat een term die overeenkomt met kosmische buddhi, of misschien nauwkeuriger met mahabuddhi.

We gebruiken het woord Macrokosmos voor "alles wat er is". Oorspronkelijk of zeker vóór de big bang was alles vormloze energie. De term "leegte" verwijst op het leeg zijn van vormen en dat alles enkel pure energie is. Vanwaar die energie komt is het mysterie van de Kosmos of manifestatie van Bewustzijn. Evenmin is het feit dat er meer en meer energie zichtbaar wordt in verschillende vormen (in-forma-tie) te verklaren. De wet van het behoud van de energie zorgt ervoor dat er geen energie verdwijnt en alles neemt enkel een andere vorm van energie aan. Energie is steeds in beweging; voortdurend aan het veranderen. Wanneer we door eigen waarneming tot de gevolgtrekking gekomen zijn dat de invloeden van de hemellichamen op de mens en op de gehele omringende natuur bestaan dan moet men tot de conclusie komen dat alle leven in de Kosmos één is en onafscheidelijk verbonden is aan het ene leven dat de gehele Kosmos bezielt en er tegelijkertijd de substantie van uitmaakt: de Natuur of de Natuurkracht, de Schepper van de Kosmos. Alles wat

bestaat is een manifestatie van dit Leven van de Schepper of anders uitgedrukt, onze gehele Kosmos is de Schepper in zijn talloze vormen en toestanden van manifestatie.

21. Mahatma (Sanskriet), microkosmos

'Grote ziel' of 'groot zelf' is de betekenis van dit samengestelde woord (*maha*, 'groot'; *atman*, 'zelf'). De mahatma's zijn, relatief gesproken, volmaakte mensen, die in de theosofische literatuur bekendstaan als leraren, oudere broeders, meesters, wijzen, zieners of onder andere namen. Ze zijn in feite de oudere broeders van de mensheid. Het zijn mensen, geen geesten – mensen die zich in hun evolutie door eigen inspanning hebben ontwikkeld, en altijd vooruit en omhoog zijn gegaan tot ze het verheven spirituele en intellectuele menselijke niveau bereikten dat ze nu hebben. Ze werden niet in die toestand geschapen door een of andere buitenkosmische godheid, maar het zijn mensen die zijn geworden wat ze zijn door een innerlijk, spiritueel streven, door een spiritueel en intellectueel verlangen, door aspiratie om groter en beter en edeler te zijn, iets waarnaar ook ieder goed mens op zijn manier streeft. Ze zijn op het pad van evolutie verder gevorderd dan de meerderheid van de mensen. Ze bezitten kennis van de geheime processen van de natuur en van verborgen mysteries, die de gemiddelde mens misschien bijna wonderbaarlijk toeschijnen – maar dit feit op zichzelf is van betrekkelijk geringe betekenis vergeleken met de veel belangrijker en indrukwekkender aspecten van hun aard en levenswerk.

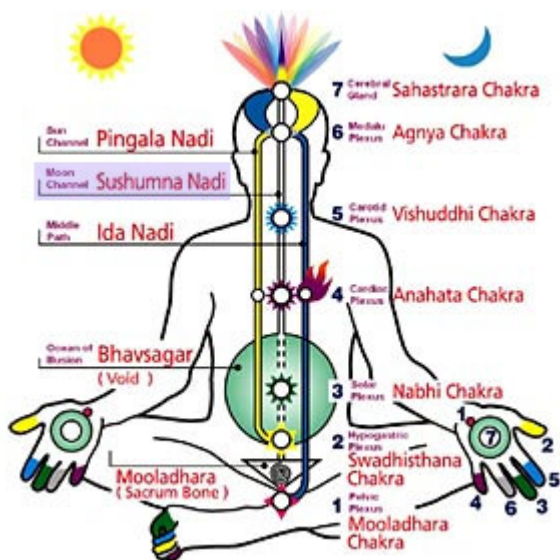
Deze worden vooral daarom leraren genoemd, omdat ze zich bezighouden met de edele taak de mensheid te onderrichten, met het opwekken van verheffende gedachten, en met pogingen om het hart van de mens te doordringen van een gevoel van zelfvergetelheid. Soms worden ze ook de beschermers genoemd, want ze zijn in feite de beschermers van de mensheid en van de annalen van voorbije eeuwen – van de natuur, van de rassen en van de volkeren – waarvan ze van tijd tot tijd gedeelten bekendmaken als fragmenten van een nu lang vergeten wijsheid, wanneer de wereld bereid is naar hen te luisteren; ze doen dit omwille van de waarheid en ter bevordering van ware beschaving, gebaseerd op wijsheid en broederschap.

De term wordt door mystici van de oudheid en van nu voor de mens gebruikt bij hun beschouwingen over de zeven, tien en zelfs twaalf aspecten of fasen of organische

delen van zijn samenstelling, van het supergoddelijke omlaag tot het fysieke lichaam en zelfs nog lager.

Zoals er in de hele macrokosmos één wet heerst, één fundamenteel bewustzijn, één essentiële ordelijke regeling en gewoonte, waaraan alles wat de macrokosmos omvat zich noodzakelijkerwijs aanpast, evenzo bezit iedere entiteit of ieder wezen daarin, omdat het een onafscheidelijk deel van de macrokosmos is, in zichzelf, ontwikkeld of niet ontwikkeld, impliciet of expliciet, actief of latent, alles wat de macrokosmos bevat: energie, kracht, substantie, stof, vermogens, of wat dan ook. De microkosmos – de mens of iedere andere organische entiteit – wordt daarom opgevat als een weerspiegeling of kopie in het klein van de grote macrokosmos, en eerstgenoemde bevindt zich met menigten andere soortgelijke entiteiten binnen de grenzen van de macrokosmos. Zo werd door de mystici van de oudheid verklaard dat de bestemming van de mens, de microkosmos, samenvalt met die van het heelal of de macrokosmos. Hun oorsprong is dezelfde, hun energieën en substanties zijn dezelfde, en hun toekomst is dezelfde, ook al zijn de details verschillend. Toen de mystici van de oudheid verklaarden dat de mens een zoon van het grenzeloze is, was dit niet gebaseerd op hersenspinsels en het was geen zinloze beeldspraak.

Dit is een van de mooiste en meest tot nadenken stemmende leringen van de esoterische filosofie, en de conclusies die de intuïtieve student onmiddellijk uit deze leer zal trekken, worden zelf sleutels die poorten tot nog ruimere inzichten openen. Het heelal, de macrokosmos, wordt dus gezien als het thuis van de microkosmos of de mens; en de mens is in macrokosmos dus overal thuis.

22. Waarom is er een micro en macrokosmos.

Er is een micro- en macrokosmos omdat alleen hierdoor ervaringen kunnen worden opgedaan, karaktereigenschappen kunnen worden gecultiveerd, welke in de hogere gebieden onmogelijk kunnen worden ontwikkeld. Bovendien is deze beperking nodig, om manifestatie in vorm en in verschillende bewustzijnstoestanden mogelijk te maken. De Kosmos beïnvloedt vanuit de 12 richtingen der hemelruimte. Die invloed uit zich op het fysieke gebied, op het astrale gebied (gewaarwordingen) en op het mentale gebied in ons denken. De mens wordt gedacht. Het is de Schepper die denkt en wij reflecteren dit denken. In feite is er nooit een begin en nooit een einde geweest, de Schepper staat buiten ruimte en tijd. De hersenen in al hun onderdelen stellen als het ware een fijn besnaard instrument voor, dat meetrilt met het denken van de Kosmos, een instrument dat het Kosmisch denken als het ware terugwerpt, reflecteert en naarmate dit werktuig fijner gestemd is en de drager zich meer harmonisch tot de Kosmos verhoudt, geschiedt dit reflecteren der Kosmische gedachten volmaakter.

De hersenen vervullen slechts de rol van een zeer gecompliceerd trillingsapparaat, meer niet. De gewone mens kan van zijn programma slechts zeer weinig afwijken en in zoverre als afwijkingen mogelijk zijn. In die mate is zijn willen één geworden met de Wil van de Schepper. De hoogste vrijheid blijkt dus de grootste vrijwillige gebondenheid aan de Schepper te zijn. De vrije wil van de mens hangt dus geheel af van zijn standpunt in evolutie. Alles in de Kosmos geschiedt volgens vaste wetten. Toeval is, binnen zekere grenzen altijd, het directe gevolg van mensen hun persoonlijke vrijheid, vrijheid om van het programma af te wijken. In zoverre hij met de harmonie van de Kosmos niet in strijd komt. Door onze zwakke persoonlijke wil doen wij "toevalligheden ontstaan" die echter voor ons de grootste bron van lering worden, want door deze toevalligheden komen wij in botsing en doen wij ervaring op.

23. Wat leert yoga ons over de microkosmos en de macrokosmos

Terwijl mensen, over de hele wereld, over het algemeen vertrouwd zijn met het woord 'Yoga', zijn er misschien zo veel ideeën en definities van Yoga als er mensen zijn in deze wereld. Toch is het systeem van Yoga een praktijk, en deze praktijk is niets anders dan het gedrag van ons leven in onze dagelijkse bezigheden. Dit in het licht van de structuur van het heelal, echter niet zonder kennis hieromtrent.

Het opperste universum regeert door de automatische werking van de regel van het universum. Het systeem van het universum is zo automatische en spontaan dat het geen uitbater vereist. In zekere zin kunnen we zeggen dat het heelal als een groot computersysteem werkt. Het werkt uit eigen beweging. Reactie en actie zijn automatisch ingesteld op elkaar, zonder enige persoon die deze machine bedient. Actie en reactie zijn gelijke en tegenovergestelde. Dit kennen we vanuit de fysica en de wiskunde. We staan niet buiten dit universum. Evenmin staan we buiten de menselijke maatschappij, noch staan wij buiten de wereld, deze planeet aarde of deze astronomische kosmos. Wij zijn nauw gerelateerd aan deze grote sfeer, genaamd menselijke samenleving, de wereld en het universum. Ons gedrag moet in overeenstemming zijn met de manier waarop deze sfeer werkt. Er kan dus gezegd worden dat Yoga dat noodzakelijk gedrag is, van de persoonlijkheid of de individualiteit. Indien we niet genoeg kennis hebben van de manier waarop het universum werkt en als we dus niet weten wat onze precieze relatie is tot het heelal, volgt uit deze onwetendheid uiteraard ons gedrag in het leven, het oordelen van dingen, en ons gedrag in de maatschappij.

Het universum is immers groter dan wat we met onze blote ogen zien. Het universum is niet alleen wat we zien, hoewel het dit tevens omvat. We kijken tot aan de hemel, en verder zien we niets. Ons fysieke universum is, het zonnestelsel, de zon, de maan, de sterren en de uitgestrekte hemel, echter ontoegankelijk voor gewone zintuiglijke waarneming.

Onze ervaring, wordt gevormd door de ziener en het geziene. Het aspect van de ziener en het aspect van het geziene, worden het bewustzijnsaspect en het aspect van het object. Het Purusha aspect en het aspect Prakriti vaak aangeduid in de oude yoga teksten als de Adhyatma en de Adhibhuta. De Adhyatma is het innerlijke waarnemen, het zienbewustzijn van de ziener. De Adhibhuta is het universum van objecten, of wat wordt weergegeven als de materiële uitgestrektheid voor ons. De klassieke Samkhya en yoga, beperkt zich tot deze twee categorieën, Purusha (bewustzijnsatoom) en Prakriti (oernatuur). Zij gaan uit van de scheiding tussen Purusa en Prakriti, waarbij de 23 principes verder ontstaan uit Prakriti. (Deze 24 principes zijn: het objectief ego (Ahamkara), de intelligentie (Buddhi), voelen en denken (manas) en verder de 5 zinnen, de vijf activiteiten, de vijf subtiele objecten en de vijf vormende elementen). De oernatuur wordt werkelijk als stoffelijk gezien, onafhankelijk van het bewustzijnsatoom en daar voor eeuwig van gescheiden. In Tantra bijvoorbeeld is Purusa niet gescheiden van Prakriti maar lijkt ogenschijnlijk gesplitst door de versluisende kracht van Maya. In andere teksten vinden we naast de benadering van het concept Samkhya, een aanpassing van het concept, zoals de

Manu Smriti, de Upanishads, de Mahabharata en de Bhagavad Gita. Een diepere analyse van deze teksten verkondigen de noodzaak van een derde beginsel dat de Adhidaiva wordt genoemd, of de Goddelijkheid. Ondertussen is dit laatste een gepolueerd woord geworden, we zouden het ook Zelf (Atman) kunnen noemen of verbinding. Er is dus, naast de Adhyatma en de Adhibhuta, de Adhidaiva.

Dus, er is een tripartiete creatie, kunnen we zeggen, afgezien van het duale concept van de schepping. Aan de ene kant hebben we het universum die de Adhibhuta is, aan de andere kant is er de Adhyatma, de ziener, de toeschouwer van het hele universum, en boven deze twee, hebben we de aansluitende link, de transcendente. Plato, bijvoorbeeld, spreekt over een super archetype dat, zoals hij het noemt, de wereld van advies, zintuiglijke waarneming en geestelijke cognitie overstijgen. Twee dingen kunnen zich niet tot elkaar verhouden, tenzij er een derde ding is. Dit derde ding werd door Plato het metafysische principe genoemd. We vinden dit ook terug binnen de theorie van Yin en Yang. In Indiase filosofische taalgebruik, wijzen wij over het algemeen dit derde beginsel als de Deva of de goddelijkheid.

In het algemeen, denken mensen dat in de godsdiensten van India er vele goden zijn. Dit is een grondige misvatting van de filosofische stichting van India. Er zijn niet vele goden. De vele goden zijn de vele niveaus waardoor een opperwezen zich door verschillende dichtheden van afkomst manifesteert, steeds grovere en grovere, komt verder en verder naar beneden, met het oog op de handhaving van de relatie tussen het onderwerp en het object. Verschillende niveaus van manifestatie van één en hetzelfde kunnen niet worden beschouwd als veel dingen. Dus, er zijn niet vele goden. Er is slechts één God en dit super beginsel is de moeder, de zéér, zeer essentiële realiteit zonder welke geen ervaring kan worden verklaard, enkel via de schepping leer je haar kennen, daar zij deze schepping voortdurend in stand houdt.

De visie van India is dieper dan wat beschikbaar is voor het blote oog, er zijn verschillende niveaus van manifestatie, verschillende dichtheden waarmee het universum zichzelf onthult. Deze niveaus, deze graden van dichtheid zijn niveaus boven het fysieke vlak dat wij gewend zijn. Deze zijn gezien door de oude zieners. Het is mogelijk dat we reeds enkele van de lagere niveaus hebben doorstaan, dit door eeuwen van ervaring, waardoor we tot transformatie zijn gekomen. Wij zijn momenteel op het menselijk niveau. Er is een noodzaak voor ons, om verder te evolueren dan de staat van mens.

Het is niet de bedoeling om hier uit te rusten als mens. Wij zijn grondig ontevreden over alles, omdat de aarde niet onze permanente thuis is. We evolueren verder en verder vooruit. Zoals we de lagere niveaus al doorlopen hebben naar het menselijk

niveau toe, zo moeten we ook verder evolueren naar subtieler en omvattende niveaus, naar de engelen, de goden, enzovoort. Buiten dat stadium is er de Schepper. Dergelijke details van het bestaan van de hogere rijken van ervaring zijn beschikbaar in de Schriften, niet alleen in India, maar ook in andere landen.

We kunnen niet gelukkig zijn in deze wereld. Dit is zeker, want geluk is niets anders dan het automatisch gevolg van het bereiken van perfectie. Echter in deze wereld is perfectie niet mogelijk. Hoe meer wij streven naar perfectie, hoe blijer we zijn, denken we. Echter perfectie lijkt ver weg van ons, een kleine analyse die we in de Upanishad lezen leert ons: "Als we niet door verschillende niveaus of dichtheden uitstijgen boven dit fysieke menselijke niveau, kunnen we nooit gelukkig zijn voor altijd" Niets zal ons kunnen voldoen. Zelfs niet het bezit van de hele wereld, waar zo om gevochten wordt. We kunnen hier geen genoegen vinden, omdat we hier niet perfect zijn. En dit omdat we de stadia van onze evolutie nog niet hebben voltooid. We zitten nu nog op een lager niveau.

De stadia van Yoga, als een praktijk, zijn een direct middel om de fasen van beklimming van de individuele ziel te volbrengen, die in omgekeerde richting werden voltooid door de Schepper. Filosofische achtergrond van de structuur van het heelal, en de aard van deze afdaling en beklimming is noodzakelijk en moeten voorafgaan aan de eigenlijk ernstige studie van de yogapraktijk.

De basis bouwstenen van de Schepping worden de tanmatra's genoemd. Deze zijn Geluid, Tastzin, Vorm, Smaak en Geur, het worden de vijf zetels van de zintuigen of zinnen genoemd. Deze staan in overeenstemming met de vijf elementen of mahabhuta's: Ruimte, Wind, Vuur, Water en Aarde. Inzicht in deze vijf subtiele krachten leert ons meer over wat wij het elektrische continuüm van de kosmos noemen. Dit betekent echter niet dat er vijf verschillende krachten zijn, net zoals er niet vele verschillende goden zijn, het is alleen een weergave van de niveaus van afkomst.

De objecten die we zien met onze ogen, zijn namelijk degenen die hard, substantieel en solide gevormd zijn van een verdere geïntensifieerde dichtheid of vorming van deze vijf basiselementen en worden verkregen door menging in bepaalde verhoudingen. Dit mengsel van de fundamentele beginselen – Sabda, Sparsa, Rupa, Rasa en Gandha – is verondersteld de reden achter de vorming te zijn van de vijf bruto elementen bekend als ether, lucht, vuur, water en aarde. Deze zijn bekend in het Sanskriet als Akasa, Vayu, Agni, Jala en Prithvi. Er zijn alleen deze dingen in de wereld. Wij kunnen met onze ogen slechts deze dingen zien en niets anders. De verscheidenheid die we in deze wereld zien is alleen de verscheidenheid van de

vorming van deze vijf elementen. Dus komen we neer op het laagste materiële niveau, genaamd de aarde.

De westerse theorie van evolutie begint bij het laagste materiële niveau, waarna er een stijging is naar steeds grotere organismen. Manifestaties van leven, geest en verstand die respectievelijk in planten, dieren en de mens kan worden gezien. Het westerse denken vertelt ons dat ons denken oprukte vanuit een lager niveau naar een hoger niveau. Ze vertellen ons dat er een beklimming is, en dus een verbetering, van materie tot leven, van leven tot geest, en van gedachten tot intellect. De Mens is dus de top van de schepping. We zijn daarmee superieur aan dieren in elk opzicht, dieren zijn superieur aan planten en planten zijn superieur op anorganische stof. Dit is de manier waarop de westerse mens over het algemeen denkt. Echter, dit is de manier waarop we zijn gemaakt om te denken. Dit klopt echter niet helemaal. Het betekent niet dat we op weg zijn naar de werkelijkheid omdat we gestegen zijn van materie tot leven.

De uitleg die gegeven wordt in de Upanishad, bekend als de Aitareya Upanishad, kan niet worden gevonden in andere systemen van denken. We illustreren die met een voorbeeld als volgt: Nummer twee is meer dan nummer één; drie is meer dan twee; vier is meer dan drie; vijf is meer dan vier. Als we twee euro hebben, zijn wij rijker dan degene die slechts één euro heeft, en zo verder. Dus, als we vijf euro hebben, zullen we voelen dat we rijker zijn dan degene die vier, drie, twee of één euro heeft alleen maar omdat vijf een grotere getal is. Maar, is minus twee niet groter dan plus één. Minus twee is minder dan plus één, waar twee groter is dan één, normaal gesproken. Louter kwantitatieve meting is niet het enige criterium in ons oordeel hier. Er is een soort van reflectie als het ware. De reflectie verwijderd de werkelijkheid vanuit zijn basis in een tegenovergestelde richting, dus, hoe meer we in de richting van de reflectie gaan, hoe groter de afstand wordt van de oorspronkelijke realiteit.

Bepaalde denkers in het westen, zoals Henri Bergson bijvoorbeeld, is zeer zeker dat dieren dichterbij de werkelijkheid staan dan de mens. De instincten van de dieren zijn dichterbij de waarheid dan de redenen van de mens. Dieren hebben plotselinge reacties, dit instinct van de dieren is niet toegankelijk voor ons als mens. In een natuurgebied in Turkije, aan de Middellandse Zee leggen moeders van waterschildpadden hun eieren op het strand en verdwijnen weer. De daar geboren waterschildpadden kunnen via trilling hun geboorteplaats terugvinden om daar zelf hun eieren te komen leggen jaren later. Vergeleken met deze trillingen die dieren voelen op duizenden kilometers afstand zijn onze hersenen niets. Wij weten zelfs niet of het morgen gaat regenen of niet, daarvoor hebben wij het weerbericht nodig.

Zelfs de planten weten wat trillingen zijn om hen heen. De grote ontdekkingen van Sir J. C. Bose zijn een permanente weerlegging van onze oude overtuiging dat planten niet voelen, niet denken en niets weten.

Wat heeft dan gemaakt dat we zo ver van onszelf verwijderd zijn?

Een suikerkorrel is kwalitatief hetzelfde als een berg van suiker. Een druppel van de rivier is kwalitatief hetzelfde als de hele rivier. Een druppel van de Oceaan is kwalitatief hetzelfde als de hele Oceaan. Dus, zijn we kwalitatief hetzelfde als het Opperwezen, als we daar een fractie van zijn? Dit is nochtans niet zo. Hoewel het klopt dat wij geïsoleerde onderdelen van dit universum zijn, is het niet waar dat wij kwalitatief hetzelfde zijn als het Universum. Wij zijn geen kleine goden die denken. We hebben niet dat goddelijke of goddelijke denken in onze gedachten, zelfs in de kleinste fractie niet, ondanks de uitspraken van de Schriften dat wij geïsoleerde delen van het geheel zijn.

In de Aitareya Upanishad staat beschreven: "Honger en dorst bezat het individu op het moment dat zijn isolement plaatsvond. Het was een pijnlijke ervaring, onbeschrijflijk in menselijke taal, het moment waarop we het contact met het Opperwezen verloren. Door de sluier kunnen we niet denken aan wat de waarheid is. Bovendien is er een totale vergeetachtigheid van onze relatie tot het geheel.

Met andere woorden, zolang wij leven in de dualiteit, leven we binnen de ruimte en tijd en kunnen we daardoor de realiteit niet waarnemen. De echte realiteit is buiten ons bewustzijn, waarvan we afgescheiden zijn. De heelheid of de volledigheid van de kosmische structuur is gemaakt als een object dat buiten de zintuigen van onze persoonlijkheid wordt weergegeven.

Een commentaar op een passage uit de Upanishad vertelt ons dat deze omkering kan worden omschreven als iets wat lijkt op de omkering die we in de reflectie van ons eigen lichaam in een spiegel zien. Daar, rechts weergegeven wordt als links, en links als rechts wordt weergegeven. Daardoor is het onmogelijk het heelal met onze eigen ogen te zien.

Hoe kunnen we dit Universum dan wel leren kennen? In één van de soetra's van Patanjali, wordt verteld dat hij wordt aangeduid door Aum (*Tasya vachakah pranavah*). Aum heeft dezelfde betekenis als Amen. Men moet de diepe betekenis verborgen achter het symbool Pranavah kunnen waarderen om dit met succes in meditatie te kunnen benutten. Aum is het geluid van de trilling, de oervibratie waaruit alles is gemanifesteerd. Waardoor het alomtegenwoordig is, de alles doordringende volledigheid. Het is de universele vorm voor alle praktische

doeleinden van onze conceptie. Hoe we dit begrip ook moge omschrijven, het moet worden toegetreden dat we dit buiten ruimte en tijd moeten plaatsen, wat betekent dat dit eeuwig is. Om op zulk een machtige wezen te wijzen, dat oneindig is, zonder grenzen van ruimte of tijd, betekent dit dat het de Allerhoogste Werkelijkheid in zich draagt en eeuwig is. Gemanifesteerd Bewustzijn ligt hier aan de oorsprong. De twee belangrijkste principes die de basis vormen van Tantra onderschrijven dit principe als volgt:

1. Alles is bewustzijn. Alles wat kan waargenomen worden, zijn manifestaties van dat Ene Bewustzijn die in wezen niet verschillend zijn van hun oorsprong.
2. Wij kennen dit bewustzijn in zijn dualistische vorm, onder vorm van zijn actieve en passieve pool, als zijn dynamisch en statisch aspect, welke binnen de Tantra yoga Shiva en Shakti worden genoemd.

Alles doet zich dus voor in je bewustzijn. We nemen slechts een deel van de werkelijkheid waar. Alles is bewustzijn er bestaat niets buiten bewustzijn.

Uit deze primaire verwantschap van vibratie en bewustzijn, die op het hoogste niveau van manifestatie bestaat, vloeit de verhouding voort tussen deze twee op alle gebieden van manifestatie tot en met het fysieke gebied. We ontdekken dat overal waar er zich bewustzijn manifesteert, er daarmee trilling gepaard gaat, of we nu in staat zijn deze al dan niet na te speuren. Niet alleen zijn trillen en bewustzijn innig en onverbreeklijk met elkaar verbonden, tevens bestaat er een speciale verwantschap tussen elk soort vibratie en het speciale aspect van bewustzijn waaraan het expressie kan geven. Elke soort van vibratie gaat als het ware gepaard met een overeenkomstige staat van bewustzijn. Deze verhouding kan men tot op zekere hoogte leren begrijpen door de expressie ervan na te gaan op het laagste niveau, namelijk de zintuiglijke waarneming. Elke speciale geluidstrilling brengt een daarmee corresponderende toon teweeg in het bewustzijn. Hoewel de wetenschap het verborgen mechanisme van andere soorten van gewaarwordingen nog niet heeft kunnen onderzoeken, zal men, wanneer zulk onderzoek met succes gedaan is, waarschijnlijk merken dat elke gewaarwording van smaak, reuk en tast, gepaard gaat met een overeenkomstige trilling van de één of andere aard. Wat geldt op het laagste niveau, geldt eveneens op alle niveaus van manifestatie. Daarom is er in wezen niets onredelijks te veronderstellen dat het bewustzijn beïnvloed of bereikt kan worden door middel van trillingen. Of met andere woorden kan men speciale staten van bewustzijn teweegbrengen door speciale soorten van vibraties. Niet alleen kan het bewustzijn door vibraties beroerd worden, maar door specifieke vibraties op gang te brengen kan het bewustzijn ook de materie beïnvloeden en er

veranderingen in teweeg brengen. Het eerste en uiterst doeltreffende middel, dat Patajali voorschrijft, om het afdwalen van het denken te boven te komen is Japa op Pranavah en meditatie op de betekenis ervan. Daarom noemt hij Aum de aanduider van Isvara. Mantra heeft, als het gebruikt wordt op de voorgeschreven wijze, het vermogen het bewustzijn te openbaren en de kracht te ontketenen van een Eeuwig Wezen en contact te maken met het bewustzijn van Isvara, een bijzondere Purusha (bewustzijn), onberoerd door de bezoeken des levens, de handelingen en de gevolgen en de indrukken teweeggebracht door deze handelingen). De vier niveaus van spraak hebben een relatie met de mantra praktijk. Via de trilling van mantra vindt er involutie plaats. Vertrekkend van het niveau van de fysieke spraak (grofstoffelijk lichaam), naar het onderwerp inwendig, mentaal (fijnstoffelijk lichaam), naar waarneming via het derde oog (oorzakelijk lichaam, diepe slaap) naar bewustzijn of intentie (bindhu) zonder denken of uiten en keren dus terug naar de bron waaruit ze zijn ontstaan, om steeds subtieler te worden en op te gaan in het absolute. Hoe subtieler hoe meer effect men krijgt. We kunnen de vier stadia van geluid ook identificeren met andere kwartetten van het kosmologische proces.

Wanneer wij Aum op de juiste wijze zingen en afgestemd zijn op de trilling in ons systeem verkrijgen we een harmonieuze geluid dat langzaam in het zenuwstelsel inwerkt en kalmerend werkt. Het is alsof we alle vertakkingen van zenuwen instrijken met honing. Het is bijna als een zachte massage om het hele systeem van zenuwen en ademhaling te beheren. De persoon die regelmatig Aum beoefent zal binnen de kortst mogelijke tijd, rustig, nuchter en gecontroleerd zijn. Hij zal geen woede of uitbarstingen meer kennen van welke aard ook. De harmonische trilling die is ingesteld in het systeem heeft een effect op de spieren, de zenuwen en de ademhaling en ten slotte op het leven zelf, daar hij verbonden zal zijn.

Aum heeft een diepere relatie met alle dingen. Het hele universum is uiteindelijk, trillingen en objecten. Het universum is ontstaan uit een trilling, de termen Nada, Bindu en Kala die men van tantrische en Hatha Yoga kringen hoort zijn slechts bepaalde manieren van vermelding van hetzelfde proces van de manifestatie van deze oorspronkelijke onpersoonlijke trilling, meer en meer condenserend in concrete vormen van zichtbare objecten, instanties en persoonlijkheden. Dus, het universum is een trilling, en niet een bundel van dingen, personen en objecten. In de uiteindelijke analyse bestaat het universum niet helemaal zoals deze wordt weergegeven voor onze ogen; want, uiteindelijk, in de staat van Samadhi, verdwijnt het als een droom. Voor wetenschappers is het een angstaanjagende conclusie te moeten vaststellen dat de trillingen alleen wiskundige concepten zijn. Aum is in wezen kosmische, en het is niet alleen een geluid geproduceerd door de mond. Het

zogenaamde geluid dat de Yoga student, via zijn vocale organen manifesteert zoals Aum, is slechts een poging van zijn kant om zich te ontpoppen in harmonie met de kosmische trilling die er al was, zelfs voordat hij werd geboren in deze wereld.

Yoga is niets anders dan een poging, van onze kant, om ons af te stemmen op de dingen zoals ze werkelijk zijn. Met Yoga, proberen we dingen niet te wijzigen of te veranderen, op welke manier ook. Alles is perfect op zich. De schepping van God is volledig in elk miniem detail. Het vereist geen wijzigingen. De enige wijziging die vereist is, is de wijziging van onze kant. Dit omdat we afgeleide individuen zijn, volledig gescheiden van deze harmonie met het geheel. Het universum omvat ons. Wij zijn niet daarbuiten. Een langdurige beoefening van Aum voor een lange periode, is een zeer essentieel onderdeel van onze praktijk. Alle mantra's zijn opgenomen in Aum: alle talen zijn binnen Aum. Indien we diep in de structuur gaan van geluid, kunnen we elke taal in de wereld worden, zelfs die van dieren en vogels. Dit is zeer moeilijk te bereiken, maar niet onmogelijk, als we permanent "zijn" kunnen we gaan onder het niveau van onze uiterlijke, fysieke en psychische persoonlijkheid.

Op elk object dat men wenst kan men mediteren en concentratie op een onderwerp uitoefenen. Echter ga stap voor stap, want wanneer een geest niet is voorbereid op het stadium van evolutie kan dit nadelige gevolgen hebben. Er zijn niet voor niets de acht treden van Patanjali, waarbij de treden stap voor stap dienen gevolgd te worden. Deze zijn Yama en Niyama, Asana, en Pranayama alvorens men begint met concentratie en meditatie. De hulp van een leraar of guru, zijn advies en persoonlijke begeleiding is nodig wanneer de yogabeoefenaar als het ware in een staat van emotie is geraakt waaruit hij zichzelf niet meer kan bevrijden.

Als een persoon dol is op chocolade, is het beter om chocolade te eten dan boetedoeningen te doen en te zeggen, "Ik eet alleen gezonde koekjes". Zolang er het verlangen is om chocolade te eten, moet chocolade niet vermeden worden. Het is beter voor de persoon om door te gaan met het eten van chocolade voor drie maanden, of zelfs een jaar, totdat hij/zij in staat is om te begrijpen dat er iets beter is dan chocolade.

Vishayavati va pravrittir utpanna manasah sthiti-nibandhini: Een zeer interessante instructie is opgenomen in deze Sutra van Patanjali, een instructie die niet kan gevonden worden in veel andere Yoga teksten. De Geest kan gebonden worden aan concentratie door te denken aan een object waarvan een persoon het meeste houdt. Dat is de essentie van de betekenis van de bovenstaande Sutra.. Het doel van genot van dingen is om er controle over te krijgen en ze uiteindelijk te overstijgen. Het

idee achter elk soort relatie in deze wereld is niet die relatie te bestendigen, maar om jezelf vrij van die relatie te voelen door middel van die relatie zelf. In feite, het geheel van de Tantra Sastra kan worden samengevat in één zin: "Dat waardoor je valt, kan ook maken dat u stijgt". Hoe doe je dit dan in je dagelijkse leven? Hoe krijg je meer rust in je hoofd? Uiteraard is een dagelijkse yogapraktijk het beste medicijn. Je bewerkstelligd hiermede op dieper niveau nieuwe indrukken of gewoonten van aandacht en concentratie die zich na een lange tijd automatisch gaan genereren in je dagelijkse leven. Dit hoeft niet zo lang te zijn, dagelijks 10 minuten oefenen is beter dan 2 x per week. De dagelijkse gewoonte is belangrijk. Een eenvoudige techniek die je behulpzaam kan zijn is je ademhaling, zodra je zenuwachtig of angstig bent, ga dan bewust en diep ademhalen en concentreer je erop. Een ander middel is oefen jezelf in het doen van één ding en werk dit af vooraleer je aan een volgende activiteit begint. De focus hierop zal maken dat je er niet als een kip zonder kop bijloopt en zal je rust verschaffen.

De geest kan worden geconcentreerd op dat object dat wij het meest aanbidden. Wanneer we aan de grote geesten zoals Vyasa, Vasishtha, Krishna, Rama, Deva denken, wordt onze geest in een sfeer van intense spiritualiteit en heiligheid vervoerd. De herinnering aan deze grote meesters brengt onze geest in concentratie op de voorgeschreven wijze. De emoties van de geest kunnen gestimuleerd worden in de ene of de andere richting. Herdenking van Hitler en Gandhi kan totaal verschillende stemmingen in de geest oproepen. Verschillende ideeën wakkeren verschillende soorten emoties aan, vanwege de vereniging van die ideeën met bepaalde objecten en hun kenmerken. Als we denken aan grote wijzen, of aan Brahma, Vishnu, en Siva, of als we over de vader in de hemel, de almachtige Schepper mediteren, zullen we worden herinnerd door onze wortels aan de gedachte van de Almachtige. Elke concentratie op een heilig object wakkert onze spiritualiteit aan en zal een steun en stimulans zijn voor onze gevoelens. Gedachten zijn krachten.

Er is een dubbele activiteit die over gaat op het moment van meditatie –de scheiding van zichzelf met de essentie van de objecten; het andere aspect wordt de werkelijke toetreding van het wezen van de toeschouwer op de inhoud van het object. Er zijn conditionerende factoren, maar door te volharden zal het een verschil maken tussen het bewust toeschouwer te zijn en haar object. Ruimte en tijd worden de belangrijkste onder hen. De persoon die probeert te mediteren is een individu dat zich bevindt in ruimte en tijd, op dezelfde manier als het object zich bevindt in ruimte en tijd.

Men wordt vaak gevraagd of de beoefening van concentratie en meditatie nuttig is voor het bereiken van het Grotere Zelf. Het antwoord is dat het natuurlijk nuttig is, maar het moet die soort meditatie zijn die een vergeten van het zelf betekent en nadrukkelijk niet een concentratie op het zelf. Het moet een concentratie zijn van de geest en het hart om éénpuntig te denken en opwaarts te dringen door alle persoonlijke sluiers om de innerlijke godheid te bereiken.

Concentratie in de meditatie vereist geen van buiten komende noch kunstmatige hulpmiddelen van welke soort ook; want, ondanks wat de beoefenaars van de lagere vormen van yoga die tegenwoordig zo populair zijn, misschien ook zeggen, al die uitwendige hulpmiddelen zijn meer een nadeel dan een hulp, eenvoudig omdat ze de aandacht van buiten naar zichzelf afleiden, en het beoogde doel dus in feite vaak verijdelen.

Ware meditatie kan door de ingeboren zelfzuchtige mens, of door hem die louter zichzelf zoekt om macht te verkrijgen, nooit met succes worden beoefend; want in hem ontbreekt juist de basis voor spirituele meditatie, en hij baseert zich in zijn pogingen op een totaal verkeerd uitgangspunt. Velen zouden kunnen zeggen dat meditatie te moeilijk is voor de gewone mens om met enige hoop op succes te beoefenen, maar die gedachte is geheel verkeerd, en komt alleen voort uit de wens met één sprong te bereiken wat alleen als de vrucht van een langdurige en moeizame poging kan worden bereikt. Zoals alles wat de moeite waard is, kost het inspanning, maar iedere afzonderlijke poging die wordt gedaan, indien voortdurend hernieuwd, vormt een opeenstapeling van geestelijke kracht, die de ware beoefening van meditatie in de loop van de tijd steeds doeltreffender maakt. Rome werd niet in één dag gebouwd, noch is de mahâtma het resultaat van één enkel leven. Ga met je aandacht iedere dag naar binnen en wordt je fysieke lichaam gewaar, je ademhaling, de zwaartekracht, ervaar de stilte, en verleg je aandacht naar het fijnstoffelijke lichaam, het niet-zijn, de essentie van alles, ervaar het allesdoordringende, de ruimte, de pure gelukzaligheid, dat Ene, dat Zelf.

We zouden daarom ernaar moeten streven om onpersoonlijkheid aan te kweken; maar dit betekent niet onverschilligheid voor de wereld en haar zware last van verdriet, maar een groeiende onverschilligheid voor eigen kleine verlangens en begeerten, om een steeds sterkere kracht te worden in de atmosfeer van de wereld om het niveau van de mensheid te verhogen. Een mens kan overal mediteren en op ieder moment; of hij in zijn leunstoel zit of door de straten van een stad wandelt, hij kan door oefening zijn gedachten naar geestelijke dingen leiden, en toch volkomen gevoelig zijn voor en zelfbewust van wat er om hem heen gebeurt. Dat zijn de eerste stappen van concentratie in meditatie. De latere stadia, echter, worden

gekaracteriseerd door hun eigen regels, en wanneer de leerling tot deze stadia is gevorderd, zal hij het nodig vinden om voor zijn uren van meditatie een rustige plaats te zoeken, waar hij tenminste zo nu en dan kan komen tot die innerlijke verbinding met de god binnenin hem, wat in zijn hoogste vorm hem werkelijk tot een geïncarneerde godheid maakt.

De gewone mens is zo bang voor zichzelf, en toch is hij tegelijkertijd zo bang zichzelf te verliezen, dat deze tegenstrijdige angst een verschrikking wordt; daarom zoekt hij overal naar afleiding. Alles is beter, denkt hij, dan alleen te zijn, zichzelf te zijn! Als hij maar de pijn en de angst van het persoonlijke leven kon verwisselen voor de kracht en wijsheid van de geest in hem, dan zou hij die uitbreiding van bewustzijn bereiken waardoor het persoonlijke onpersoonlijk wordt, het kleine het grote wordt en zijn zelfbewustzijn hetzelfde bereik krijgt als de geest van het zonnestelsel.

Tijdens zijn momenten van zelfbewuste gemeenschap met zijn innerlijke god zal hij te weten komen dat er geen mysteries zijn, noch in noch buiten hemzelf, die niet zijn op te lossen: dat er geen gebieden van de oneindig talrijke heelallen in de ruimte zijn waarin men zich niet kan begeven en die men niet kan begrijpen; want werkelijk, het diepste wezen van de mens is de essentie van al deze. Ja, de machtigste god zou, als hij op aarde kon komen om te onderrichten, de mens geen inzicht kunnen schenken als de mens niet zelf die *innerlijke meester* had van wie het zonneheelal de woning is.

In deze bewering ligt een van de meest verwonderlijke mysteries van de kosmos – namelijk hoe de ontwikkelde menselijke spirituele egoïteit zelfbewust haar eenheid met het universele van de kosmische geest kan herkennen en toch haar eigen individualiteit behouden. Individualiteit betekent beslist niet 'individualisme'. Individualisme is gewoonlijk zuiver egoïsme; terwijl individualiteit een van de namen is die wordt gegeven aan het onsterfelijke geestelijke centrum binnenin ons, de essentiële zelfheid van de monade die de bron is van het hele wezen van de mens.

Als het 'ik ben ik' het geestelijke bewustzijn van het 'IK BEN' wordt, wanneer het persoonlijke zich heeft uitgebreid om het onpersoonlijke te worden, volledig zelfbewust van de godheid in zichzelf – ja, dan zal er op aarde een ras van boeddha's en christussen zijn. Wanneer deze goddelijke gebeurtenis plaatsvindt, dan zal de mens weten, omdat hij zal *zijn*: zijn begrip van het persoonlijke zal een zelfbewuste erkenning zijn geworden van het universele in hemzelf als zijn Zelf.

Het verdriet van de mens, houdt hem gebonden aan een overtuiging van zijn afgescheiden bestaan, los van alles. Tot de angst voor de dood toe. Want wanneer

de dood nadert, is er twijfel, de ene zegt dat hij dan niet meer bestaat. De andere zegt dat hij dan nog wel bestaat. De Upanisad geeft hierop het volgende antwoord: "Indien de dode (de moordenaar) denkt dat hij U kan doden en indien diegene die sterft gedood wordt (de dode), dan kennen geen van beiden het Atman (het Zelf, het onsterfelijke in zich). Het Atman in U is kleiner dan het kleinste deeltje van de materie en groter dan de Kosmos. Het is Brahman zelf, het verblijft in de harten der Schepselen (Het Zelf, het onsterfelijke, de geest, is gevestigd in het hart), niet in het fysieke hart, maar in de streek van het hart.

De wereld die we met onze blote ogen nu zien is een soort dichtheid waarin het hele universum zich manifesteert of afdaalt in het proces van evolutie of schepping. Het betekent dus niet dat andere dichtheden er niet zijn. Er zijn rijken die onzichtbaar zijn voor ons. Er zijn dingen die onzichtbaar zijn voor ons in onze eigen interne structuur. Onze Pranas kunnen we niet zien, onze geest kunnen we niet zien, ons verstand kunnen we niet zien, we zien de vijf Koshas niet, de vijf omhulsels van het lichaam (behalve met onze fijnstoffelijke ogen!). We kunnen ons eigen zelf niet zien zoals we werkelijk zijn. Maar we zien onszelf alleen zoals we in relatie van ruimte en tijd worden weergegeven.

Patanjali vertelt ons dat het verdriet van de mens de vereniging van de ziener met het geziene is. Het verdriet van het individu is het onvermogen om zich te verenigen met het andere. Emotie is een beweging van de geest waarbij er een reactie vrij komt in je lichaam. Dus, de ziener probeert in contact te komen met het geziene, het verdriet van deze wereld.

Wij worstelen met een moeilijke situatie als we mediteren. We hebben verschillende incarnaties. We zijn geboren in verschillende vormen door het proces van evolutie; en in elke fase van evolutie, in elke vorm waarin we zijn geboren, leefden we in de dualiteit. De indrukken (samskara's) gevormd door deze ervaringen uit het verleden zijn zelfs vandaag aanwezig in onze geest en ze blijven bestaan in een herhaling van deze ervaringen en contacten. De basisoorzaak van alle lijden in de wereld zijn de Klésas (pijn, ellende). De filosofie van de Klésas is een analyse waarop deze oorzaak doeltreffend kan worden weggenomen (Patanjali) De vijf Klésas zijn: onwetendheid, egoïsme, aantrekking en afstoting en de gehechtheid aan het leven en de vrees voor de dood. Door meditatie kunnen deze Klésas afgezwakt worden en het zaad uitgerukt worden.

Als u denkt dat U een vrije wil heeft, dan zal U moeten constateren dat dit niet het geval is. De vrije wil behoort tot de zinsbegoocheling.

Want de Wet van Karma of van oorzaak en gevolg leert dat elke daad, elke gedachte onverbidde lijke zijn gevolg met zich meesleept en voor de mens kan deze uitwerking, deze reactie, zich openbaren in het tegenwoordige aardse bestaan of in het volgende. Hij schept dus in het tegenwoordige leven de conditie van het volgende en de condities van het tegenwoordige zijn, het product van zijn handelingen in vroegere aardse levens. De mens, de individuele ziel, wordt na verloop van een zekere periode opnieuw in een stoflichaam geboren, hetwelk hem als instrument dient om waar te nemen, om ervaringen op te doen, die hij op hogere, astrale en mentale gebieden niet kan leren. De mens is als mens geboren en blijft mens, hoewel hij in zijn vroegere periode door de mineraal, plant of dier toestand had te gaan. Er is voortdurende ontwikkeling, evolutie. Het doel van Karma is harmonie. In één moment van reïncarnatie wordt hij of zij uitgekozen door het Atman (???- het Atman kiest niet, doet niet...). Einstein zei: "wij dansen op een verborgen melodie". Om heerser over de natuur te worden moet hij eerst zichzelf overwonnen hebben, hij moet zijn lagere natuur, het niet-zelf, als het vergankelijke, onzelfzuchtige kunnen beschouwen en aldus komen tot het hoger Zelf, het blijvende universele. Dit is het einddoel van onze aard-evolutie. We kunnen mee of tegen werken, we brengen ons zelf in harmonie met de Kosmos (bron van alle leven) of we sluiten ons af van deze bron, dat betekent disharmonie. Met de dood van het stoflichaam ontvallen de mens de waarnemingsorganen op het stoffelijk gebied en dit verdwijnt dus uit zijn waarnemingsveld. Hij wordt dan herboren in een tot dusverre voor hem onzichtbare wereld, de astrale (fijnstoffelijke) wereld die de stoffelijke wereld doordringt, doch onzichtbaar voor de zintuigen van zijn stoflichaam. Zijn voertuig is dan het mentale lichaam, dat reeds gedurende zijn aardse en astrale leven aanwezig was doch onontwikkeld. In dit mentale gebied, de eigenlijke woonplaats van de mens, werkt hij de opgedane ervaringen op de beide voorgaande gebieden uit. Deze worden omgezet in karaktereigenschappen en vermogens, welke, in combinatie met de in vroegere levens verkregen eigenschappen, met hem weder moeten incarneren in een nieuw lichaam, wanneer de tijd daarvoor gekomen is.

De wet van oorzaak en gevolg regelt ons gehele leven, hij beantwoordt de vraag waarom de één in de diepste ellende geboren wordt, met een slecht karakter, een ziek lichaam, in een omgeving waar alle zedelijke vooruitgang onmogelijk schijnt, terwijl de ander het levenslicht ziet in een omgeving, die hem alle gelegenheid biedt om zich te ontwikkelen in een gezond lichaam. De verschillende incarnaties brengen U vroeg of laat, wanneer al het verlangen weg is, tot een persoonlijkheid, of je dit nu wil of niet, de ervaring brengt u daar. Het is ook niet omdat u lange periode van

geluk hebt gekend, dat U het geluk hebt gevonden, dat een mens in het diepste van zijn **wezen** weet wie hij is.

De mens heeft dus drie lichamen, of nog beter gezegd, **drie** toestanden van manifestatie of bewustzijn: het grofstoffelijke, het fijnstoffelijke of subtiele en het oorzakelijk lichaam. Je kan het vergelijken met een rivier, de oppervlakte, de onderstroom en de sluimerende bedding van de rivier. Het pad van Zelfrealisatie bestaat uit progressief, naar binnen toe te bewegen om de zuiverheid van het eeuwige bewustzijn te ervaren. De vijf omhullingen of vijf scheden of **koshas** kunnen we vergelijken met matroesjka's, een reeks houten poppen, die in elkaar passen en waarvan de schede kan worden verwijderd.

- Fysisch-Annamaya kosha: voedsellichaam, wij zorgen voor het voeden van ons lichaam
- Energie-prānāyāma kosha: vitale kracht die de subtiele trillingen produceert aanverwant met de adem
- Mentaal-Manomaya kosha: mentale lichaam, verwerking van gedachten en emoties
- Wijsheid- Vijnānamaya kosha: kennen, wijsheid, die zich onder het verwerkende, denkende aspect van de geest bevindt
- Zaligheid-Anandamaya kosha: de meest innerlijke, het eeuwige midden van bewustzijn, de subtielste vorm
- Atman-Zelf: is het Zelf, het eeuwige centrum van bewustzijn, nooit geboren en onsterfelijk, het licht zelf.

De ontplooiing van de volmaaktheid, die in iedere mensenziel latent aanwezig is, is het doel van de reïncarnaties in de lagere werelden, waar deze gedwongen is doorheen te gaan. De verschillende soorten ervaringen, waar de ziel leven–in leven–uit doorheen gaat, geven haar geestelijke aard geleidelijk een stimulans en ontplooiën de volmaaktheid, die haar vervulling vindt in Kaivalya (Eénwording). De soort en het aantal van deze ervaringen, doen niet ter zake, als het doel maar bereikt wordt. Een speciaal iemand kan door honderd levens gaan van de meest intense en pijnlijkste ervaringen, of hij kan er duizend levens over doen met ervaringen van totaal andere aard om tot volmaaktheid te komen. Het pad komt er niet op aan; het is het bereiken van het doel, dat belangrijk is. Het pad ligt in de wereld der fenomenen, die onwerkelijk en illusoir is, terwijl daarentegen het doel in de wereld van het Eeuwige ligt en dat is Werkelijk. De yogi kan het proces van ontplooiing in de wereld der fenomenen verkorten en volmaaktheid bereiken in de

kortst mogelijke tijd. Hij is niet verplicht de lange en gemakkelijke weg van de evolutie te volgen, die de mensheid, als geheel betreedt. Hij kan het pad kiezen en de korte en moeilijkste bestijging van de bergtop kiezen.

De yoga sutras van Patanjali onthullen hoe men de juiste kennis verkrijgt omtrent zijn in-wezenlijke aard. Het verkrijgen van het meesterschap over de Bhutas is afhankelijk van het ontdekken van hun fundamentele aard en dat is wat de Yogi zich ten doel stelt als hij Samyama verricht op de diverse stadia waar men doorheen gaat om hun uiteindelijke vorm aan te nemen. Willen we begrijpen wat deze verschillende stadia zijn, waar de Bhutas in hun involutie doorheen gaan, dan moeten we ons de fundamentele leer van de Yoga-filosofie te binnen roepen, volgens welke het gehele gemanifesteerde heelal een emanatie is van het Zelf. Het Zelf is het niet-Zelf geworden door progressieve involutie van een deel van Zichzelf. De progressieve involutie (inwikkeling) van het bewustzijn is de verklaring voor de vijf stadia of aspecten van de Pan~~cha~~-Bhutas, en toont aan hoe men ze door omkering van het proces na kan speuren tot aan hun oorsprong. Enkel intellectueel begrip van deze vijf staten van de Pan~~cha~~-Bhutas is niet voldoende, hoe nauwkeurig en duidelijk dit ook mag zijn, kan iemand niet in staat stellen hierover vermogens te verkrijgen. Dit is totaal verschillend van de directe kennis die men door Samyama te verrichten in Samadhi verkrijgt. Deze laatste soort kennis wordt verkregen door in het bewustzijn één te worden met het ding of het beginsel en brengt de vermogens met zich mee. In Samadhi komen we in contact met de werkelijkheid van het object waarop we gemediteerd hebben, terwijl we in intellectueel begrip alleen maar contact krijgen met het bezoedelde en misvormende beeld, dat door het object in ons denken wordt geproduceerd. Het verschil tussen die twee is het verschil tussen het wezenlijke en diens schaduw. De gehele fenomenale wereld is een spel van de Pan~~cha~~-Bhutas en ieder die er de volledige beheersing over heeft verkregen krijgt vanzelf het vermogen over alle natuurfenomenen. De yogi leerling weet dat alles in verband staat met de drie Gunas, die in wezen de basis vormen van het gemanifesteerde heelal. Zodoende betekent beheersing der Panca-Bhutas éénwording met het Goddelijke Bewustzijn waarop de schepping gebaseerd is en daarom het vermogen te verwerven de Goddelijke Krachten te beoefenen, die aan het bewustzijn inherent zijn. Dit betekent niet dat een yogi nu maar doen kan wat hem belieft. Hij moet nog altijd werken binnen het raam van de natuurwetten, maar zijn kennis is zo ontzaglijk en zijn vermogens zijn zo buitengewoon, dat hij in staat lijkt alles te doen. De fundamentele aard van het heelal, waarin dergelijke krachten beoefend kunnen worden is het mysterie van het leven. De materie en het bewustzijn blijkt dieper en dieper te gaan en een nieuwe zin te krijgen en we

schijnen haast gedwongen te worden tot de conclusie te komen dat die fenomenen, zelfs die welke een stoffelijke grondslag hebben een spel zijn van het bewustzijn.

24. Hoe passen we de microkosmos en de macrokosmos toe in ons dagelijks leven?

- De toestand van yoga is het gemak waarmee je leeft. Als het leven je ongemakken geeft is er ziekte, als het allemaal gemakkelijk gaat, in alle opzichten dan is er echte gezondheid. Je kan elke dag opnieuw zeggen ik ben ziek, mijn benen doen pijn, mijn lichaam wordt oud en versleten. Je kan beter zeggen, mijn lichaam is niet wie ik ben, mijn gedachten zijn niet wie ik ben. Mijn gezondheid, mijn zuivere kern zit binnenin mij. Als je dit weet, dat je diepste kern nooit gek of ongezond kan worden, dan weet je dat je altijd gezond zal zijn en blijven, dat er iets in jou altijd gezond is.
- De toestand van yoga is ruimtelijk gericht zijn, het lichaam stabiel houdende, het resultaat ervan brengt aangename stabiliteit teweeg. Dit kan je bereiken door dagelijks je bewust te zijn van je lichaam, niet enkel je fysieke lichaam, maar ook je astrale lichaam en je mentale lichaam. Draag zorg voor je lichamen, elke dag opnieuw!

Dit kan je doen door:

- de beweging van je lichaam te volgen en te ontspannen, het gaat hier om aandacht die niet ingrijpt, maar passief volgt, de ademhaling ontspannen en verdiepen. Dit resulteert in een vorm van lichtheid, openheid in je lichaam, ruimte in je lichaam

- Hou de openheid en de ruimte in je lichaam, observeer met aandacht de ademhaling, bij uitademen kan mentale spanning losgelaten worden, waardoor de gedachtestromen in je hoofd zullen afnemen. Na enige tijd van aandachtige observatie nemen de gedachtestromen af in intensiteit waardoor er steeds meer ruimte voor het niet-denkende, observerende bewustzijn ontstaat. Door de

aandachtige observatie vol te houden kan het in kracht toenemen, op deze manier ontstaat het mentale bewustzijn.

- Het open observerende en niet denkende mentale bewustzijn en het lichaamsbewustzijn verbinden zich zo intens met elkaar, laat de openheid en ruimte in het lichaam zich dan uitstrekken naar de ruimte om je heen. Dit leidt tot een sterke ervaring van bewustzijn van jezelf in het hier en het nu.

- Asana is geen houding, het is een **psycho-fysieke** toestand die gevestigd is, die begint vrucht te dragen bij het resultaat van beoefening. We gaan de vormbeperking overschrijden. Dit wil zeggen dat wanneer we een asana uitvoeren met de volle aandacht binnenin ons lichaam zitten en ons lichaam gewaarworden, werken met je ademhaling en met je aandacht, zeker niet vergelijken met hoe je buur een asana uitvoert. Asana's zorgen voor een gezonde eetlust, een natuurlijke zuivering van emoties, de energieën gaan harmonieuzer stromen. Kies er elke dag enkele uit en wissel geregeld af.
- Pranayama gaat over het uitbreiden van de ademhaling. Prana heeft te maken met het uitbreiden van het individuele bewustzijn naar het ruimtelijk bewustzijn. De vierde activiteit of toestand, na inademen, uitademen, overgang of **kumbhaka**, is deze van een extra dimensie in de ruimte. Je ademt in, je houdt de adem vast, je ademt uit en je houdt opnieuw de adem vast.
- De toestand van yoga is niet meer beroerd zijn door de paren van tegenstelling. Je neemt enkel waar, maar niets beroerd je meer, elke dag opnieuw. Emoties komen en gaan. Kijk naar je gedachten, alsof je gedachten een verkeersstroom zijn in een film, je observeert maar oordeelt niet. Onderzoek doen naar niet-denken is zoiets als kijken naar een leeg doek, alle gedachten, emoties en stemmingen zijn verdwenen er is alleen nog een volkomen lege ruimte over. Het wordt een natuurlijk proces, steeds meer luisteren naar de stem van de kern.

- Zonder hatha yoga is er geen raja yoga. Hatha yoga heeft enkel zin als onderdeel van raja yoga, van spiritueel bewustzijn naar kosmisch bewustzijn. Eenpuntige gerichtheid, steeds weer. Sta voor de spiegel en wijs met je wijsvinger in de spiegel en stel elke dag opnieuw de vraag "wie ben ik"?
- De verbinding tussen micro- en macro Kosmos is de ontdekking van het licht, het licht binnenin **jou**, zonder begrenzingen van ik en de ander, enkel de ware aard en de oorsprong kennen, besloten in ieder menselijk individu, dat wat zuiver is, gelukkig maakt en waar geen ander voor nodig is om dit te bewerkstelligen. Het individuele licht kan niet gescheiden worden gezien van het Universele licht. Het is een deel daarvan. Net zoals een druppel ook een deel uitmaakt van de oceaan. Net zoals de baby die vol vertrouwen in de armen van de moeder ligt.
- De toestand van yoga is overgave. Je hebt veel werk op je werk en alles **slaat** tegen. Je kan dan boos reageren ten aanzien van je collega's dat zij ook wel eens iets mogen doen. Echter overgave in deze situatie is denken: ok ik heb het druk en ik doe alles wat ik kan. Op dat moment is er vrede in je denken.

Een ander voorbeeld is: **wanneer** je relatie stuk is. Je wil graag een nieuwe partner, je begint hopeloos het internet af te schuimen op zoek naar de ware. Toch lukt het je niet. Een gedachte van overgave is dan ik heb een wens, echter er zal vast een goede **reden** zijn waarom die partner momenteel niet komt. Wat het ook brengt, ik weet zeker dat ik van deze ervaring, het alleen-zijn, zal kunnen leren. Zo is er geen angst meer of wanhopigheid meer, maar vertrouwen en een positieve krachtige houding.

- Al je dagelijkse bezigheden doe je met aandacht, aandacht voor je rug bij het stofzuigen, aandacht voor je kinderen als zij iets vragen, aandacht voor je partner die thuiskomt, aandacht bij het koken, dit betekent dat je enkel daarmee bezig bent en niet denkt aan wat er ondertussen nog moet gebeuren. Net zoals een kind dat opgaat in zijn speelgoedje en alles vergeet daarrond.

- De verhouding tussen **Kleshas** en Karmas moet steeds in acht genomen worden want hierop is de techniek gebaseerd om werkelijke vrijheid te verkrijgen. **Kleshas** en Karmas verhouden zich als oorzaak en gevolg. Echter wij kunnen niet zonder handelingen te doen iedere dag, zoals de Baghavad Gita het zo mooi zegt: door het bewuste denken, de zinnen beheersen en dan handelen zonder gehechtheid. Elke handeling gebeurt dan spontaan, in dienst van de Eeuwige wet, Liefde, mededogen en overgave in het nu en elke dag is hiervoor nodig.
- Onze zintuigen zijn opgebouwd door de werking van de drie guna's, alles wat je in het hier en nu ziet nemen wij slechts waar door onze zintuigen. Alle handelingen in deze wereld zijn een gevolg van de waarnemingen, echter als je je identiteit beseft, van de natuur en van de schepper dan ben je hier in het nu volgens Zijn Wil. Want alles verloopt volgens zijn Kosmisch Plan. Heel deze wereld waar zo om gevochten wordt hebben wij slechts in bruikleen. Wanneer je sterft laat je alles achter, niets is van jou.
- Een ervaring van de werkelijkheid beschrijven zou zinloos zijn, want niemand kan zich een voorstelling maken van deze transcendente heerlijkheid en luister van het bewustzijn. Het zijn ervaringen die voorbij al het lijden gaan, die een ervaring geven van onze ware natuur.
- De toestand van yoga komt er door de dagelijkse inspanningen van elke mens, wanneer elke mens toeschouwer wordt van zichzelf, dan pas zal de mensheid vrede kennen.

25. Conclusie

Zal het mogelijk zijn voor alle mensen om ons bewustzijn in verbinding te brengen met het bewustzijn overal elders in het universum, om zo te delen in de wijsheid en de kennis ervan? We staan in het begin van de mensheid die bezig is de newtoniaanse cocon te verwisselen voor een nieuw bewustzijn van wie en wat zij in Werkelijkheid is. Zal deze kringloop van leven ooit tot een einde komen of is hij eindeloos? Het wordt duidelijk dat de wereld der verschijnselen niet apart bestaat van de innerlijke groei, de Kosmos en de verschillende Universums maar dat het bij elkaar hoort en dat het één en dezelfde intelligente Werkelijkheid is. Alle bestaan is geworteld in dat Ene en keert terug tot dat Ene omdat zij deze nooit verlaten heeft. Buiten die Ene Werkelijkheid is er geen bestaan. Microkosmos is gelijk aan de Macrokosmos, zo boven zo beneden. Dit is ook de zin van "de blijde boodschap" in het Evangelie en de zin en het doel van het lied van de heer of de Bhagavad Gita. Het Eeuwige universele en kosmische lied dat aanwezig is en alles doortrilt van het begin der tijden tot het einde der tijden. Het kosmische lied dat diep trilt in ons eigen hart. Om het te horen moeten we slechts het geluid van onze eigen geest met brouwsels tot stilstand brengen. Stil worden en luisteren. Diegene die zichzelf doorgrond, en alle lagen van zijn eigen wezen heeft gezuiverd, door deze één voor één af te pellen als een ajuin (persoonlijkheid), die kent alle lagen uit deze Kosmos. Je bent een deel van de Werkelijkheid. In potentie (in de hoogste Werkelijkheid) is het al aanwezig. In het diepste van ons wezen zijn we allen gelijkwaardig, dit besef, waar de mensheid zich niet bewust van is, moet terug herboren worden. Als we mediteren komen we tot deze inzichten, hier vind je de onbegrensde stilte, de basis is stilte. Zelfonderzoek, introspectie of meditatie leidt tot een Hogere Werkelijkheid. Geen beschrijving kan ooit de oorsprong beschrijven. De oorsprong is naamloos: de oorsprong is absolute stilte: er is geen enkel gegons van geluid. Die Werkelijkheid gaat de Kosmos te boven, zij is transcendent en immanent. Ze staat boven de twee toestanden, ze is beweging en ze is niet beweging. Ze is vormloos, net als onze eigen natuur. Wonderbaarlijk is hij die het Zelf begrijpt, wanneer het uiteengezet wordt door een begaafd leraar. DIT ALLES IS HIER EN NU TE BEREIKEN, ER IS

ALLEEN MAAR HET NU, HET DOEN KAN ERVAREN. HET EEUWIGE NU VINDT PLAATS
IN HET ZELFBEWUSTZIJN VAN IEDERE VAN ONS:

START HIERMEDE DAN NU VANDAAG

EN WACHT NIET TOT MORGEN!

Simpelweg aandacht hebben voor wat je denkt en voelt, wanneer dan ook. Dat is alles. Niet oordelen over wat je denkt en voelt. Niet proberen er iets aan te doen. Alleen maar simpelweg aandacht geven aan gedachten en gevoelens, die opkomen en wegzakken als golven van **de zee**. De waarnemer die zichzelf bekijkt. Zichzelf accepteert zoals hij is. Met een open hart, oplettende ogen, diep inademend en diep uitademend, volmaakt in het nu, ervaart **hij** altijd verrukking. Ontdek het licht dat danst in jouw hart. Echter als je denkt dat jij de doener bent, dan heb je er niets van begrepen, de moment dat je beseft dat je de doener niet bent ben je bevrijdt.

Elimineer de oorzaak en het probleem is opgelost. De intenties, de zaden, uw onderbewuste drijfveren de evolutie hiermee versnellen is pranayama, vrije energie doen toenemen, gebonden energie afwerpen, zodat zich een vierde toestand van niet pulseren teweegbrengt, opstijgen van kundalini, ahamkara transformeert zich naar kosmisch bewustzijn. Pas dan is dharana mogelijk Een meditatiepraktijk bestaat niet het is een toestand. De toestand van Zijn.

Door bepaalde gebeurtenissen worden we op het spoor van de zoektocht gezet, of, als dat al gebeurd is, worden wij erdoor gestimuleerd een volgende stap te zetten. Het zijn vaak geen leuke gebeurtenissen, want ze hebben tot doel ons ego te verpulveren, of tijdelijk te verlammen of te verzwakken. Maar als uiterlijke omstandigheden ons op de knieën dwingen, vinden we wel vaak de bereidheid een richting in te slaan waar we veel later pas plezier aan gaan beleven.

“Paul **Brunton**”

De ware yogi is zuiver zielsbewustzijn, onveranderlijk en onbeweeglijk, omdat de vorm, na de eigen intelligentie te hebben verwezenlijkt, de identiteit van Weten aanneemt. Tijd, de opeenvolging van modificaties van het ego-bewustzijn, houdt eveneens op, om plaats te maken voor het Eeuwige Nu. Als gevolg hiervan wordt volledige bevrijding mogelijk als de drie hoedanigheden van de stof (licht, inertie en vibratie) geen greep meer hebben op de yogi, indien deze zich eveneens heeft losgemaakt van de viervoudige doelstellingen (plichten jegens het zelf, de familie, de samenleving en de natie). Eenmaal gevestigd in de eigen ware natuur, de kracht van zuiver zielsbewustzijn, is er niets meer dat gedaan moet worden.

“In het vierde hoofdstuk van de Yogasutra’s van Patanjali vertelt hij ons dat verleden en toekomst bestaan als verschillende toestanden van het eeuwige nu”.

Als ik je met mijn emoties vasthoud,
zul je een gewenste metgezel worden.

Als ik je met mijn ogen vasthoud,
zul je oud worden en sterven.

Dus houd ik je vast waar we ons
beiden met het oneindige vermengen.

Rumi, uit 'Say I am You'.

Het enige zekere pad is bewust leven,
van moment tot moment,
terwijl je niet aan het resultaat hecht.

26. Dankwoord

Dit eindwerk wordt niet alleen geschreven, het groeit uit een geschiedenis, uit een dialoog en alles wat daaraan vooraf gaat. Het is gegroeid uit mijn eigen belevingsproces. Dit belevingsproces was niet mogelijk en is merendeels tot stand gekomen, tijdens de 5 jaren academische opleiding die ik mocht genieten elke zaterdagochtend.

Vandaar mijn bijzondere dankt aan mijn leraren Atma Muni, Suman, Mira, Dharma Muni en **Vyasa Deva!** Zonder hen stond ik niet waar ik nu op dit moment sta. Hierbij besef ik tevens dat er nog een hele ervaringsweg is te gaan en ik nu in de beginfase hiervan sta.

Dank aan de mijn twee liefdevolle dochters, Aafje en Femke, die hun mama toch elke zaterdag moesten missen, ik mag maar hopen dat zij hiervoor ook waardevolle dingen in de plaats kregen en hun pad naar bevrijding zullen vinden.

Tevens zou ik ook mijn vriend willen bedanken voor de aandacht en het geduld dat hij besteedde aan het corrigeren van dit werk. Aandacht, luisteren en geduld wat voor mij nog een aandachtspunt is en waarvan hij iedere dag mijn dankbare spiegel is. Waarschijnlijk heeft de aandacht en het geduld dat nog meer dient ontwikkeld te worden binnen mijn eigen leven, geleid tot dit eindwerk

Dankbaar ben ik ook mijn ouders, omdat zij mij op de wereld hebben gezet, met heel veel liefde en genegenheid. Wat voor mij een bron van inspiratie is voor mezelf. Beiden zijn zij een voorbeeld van onuitputtelijke inzet voor alle 5 hun kinderen, hun 13 kleinkinderen en 9 achterkleinkinderen, waarvan het 10de op komst is en zeker ook niet het laatste zal zijn. De warmte en genegenheid die zij nog steeds koesteren voor elkaar, ondanks alle gebreken waarmee ze ouder worden, is wonderbaarlijk om te zien. Liefhebben zonder voorwaarden, de stilte van het hart, de poort naar de Wijsheid voor iedere dag.

27. Bronnen

Boeken:

G. de Purucker - Theosophical University Press Agency

Komische liefde – astrologie voor de ziel – Jan Spiller ISBN 978 90 6963 841 6

Het Veld: Lynn Mc Taggart

Bhagavad Gita: Dra.C.Keus

Tachyon Energie: David Wagner

Siva Samhita: Dra.C. Keus

Karma-Bhakti yoga: Swami Vivekananda

De heilige wetenschap: Sri Yoekteswar

Astrologie: C.Aq.Libra

Afstemmen op de kosmos: Susan Joy Rennison

Dus ik ben, een zoektocht naar identiteit Stine Jensen – Rob Wijnberg

Wetenschap van de Ziel (Swami Yogeshvarananda Sarasvati)

De Yoga Sutra's van Patanjali (Dr.I.K. Taimni)

De nectarzee van zuivere Liefde (Bhakti-rasamrta-sindhu van Rupa Gosvami)

Liefde in tijden van eenzaamheid (Paul Verhaeghe)

Identiteit (Paul Verhaeghe)

Het wezen van de mens volgens de Vedanta (John Levy)

Tau Teh Tsjing (Lau-Tze)

Alchemie van negen dimensies (Barbara Hand Clow met Gerry Clow)

Ashtavakra Samhita (Dra.C.Keus)

Siva Samhita (Dra.C.Keus)

De Diamant Sutra (A.F. Price)

Zien door yoga (Jogchum Dijkstra, Salvatore Cantore)

Yoga als kunst van het ontspannen (Wolter A. Keers, Jacques Lewensztain, Kumari Malavika)

Oepanisjads (Ir.J.A.Blok)

Het geheime leven van je cellen (Robert B. Stone)

Geen Zelf, Geen Ander (Ayya Khema)

Over de grenzen van de psychologie (van Iersel)

Weg zonder einde (Krishnamurti) (Mary Luytens)

De yoga van het reizen in de tijd (Fred Alan Wolf)

Volmaakt in het nu (Paul Ferrini)

Cursus Tantra (Suman)

Cursus Antaranga Yoga (Suman)

Cursus Bhagavad Gita (Atma Muni)

websites

<http://mens-en-samenleving.infonu.nl/levensvisie/84559-de-filosofie-van-ulrich-libbrecht-in-een-notendop.html>

<http://nulpuntenergie.net/index.php/over-nulpuntenergie>

<http://www.globalgeniushealth.com/zeropointenergy.html>

<http://www.soulsofdistortion.nl>

<http://swami-krishnananda.org>

<http://www.niburu.nl/>

<http://www.paulbruntodailynote.se>

28. Bijlage: Artikels

Mauritz

14 mei 2008, 20:52

In dit artikel ga ik het holografisch paradigma behandelen. Dit stelt dat het universum in feite een groot hologram is, waarvan de werkelijkheid die wij zien in feite een illusie is gecreëerd door onze geest. Daarnaast ga ik later in op het aspect wat wij met deze kennis kunnen. Het zou impliceren dat we tot dingen toe in staat zijn, die wetenschappelijk gezien niet mogelijk zijn.

Het holografisch universum

In 1982 vond er een opmerkelijke gebeurtenis plaats. Aan de Universiteit van Parijs heeft een onderzoeksteam geleid door natuurkundige Alain Aspect een experiment uitgevoerd wat een van de meest belangrijke experimenten van de twintigste eeuw zou kunnen zijn.

Aspect en zijn team ontdekten dat onder bepaalde omstandigheden subatomaire kernpartikels zoals elektronen, in staat zijn direct en synchroon met elkaar te kunnen communiceren ongeacht de afstand tussen de twee. Het maakt niet uit of ze tien meter of tien miljard kilometer van elkaar verwijderd zijn. Dit fenomeen noemt men kwantumverstrengeling (<http://www.kennislink.nl/web/show?id=83751>), of quantum entanglement.

Op een of andere manier weet het ene deeltje wat het andere deeltje doet. Het probleem hiermee is, dat het in strijd is met Einsteins wet dat geen enkele communicatiemedium sneller dan de lichtsnelheid kan reizen. Omdat reizen sneller dan het licht samenhangt met het doorbreken van de tijdsbarrière zijn sommige wetenschappers met theorieën gekomen om Aspects ontdekkingen te verklaren. Maar het heeft anderen geïnspireerd met nog radicalere verklaringen te komen.

De natuurkundige David Bohm van de Universiteit van Londen is met een fascinerende theorie naar voren gekomen. Hij zegt dat Aspects ontdekkingen impliceren dat objectieve realiteit niet bestaat. Dat het universum, hoewel het uit vaste dingen, materie, lijkt te bestaan, het eigenlijk in feite een illusie is, een gigantisch en enorm gedetailleerd hologram.

Om te begrijpen waarom Bohm deze verbazingwekkende hypothese stelt, is het nodig eerst iets meer over hologrammen te weten. Een hologram is een driedimensionale afbeelding gemaakt met behulp van een laser.

Om een hologram te maken, wordt het object beschenen door het licht van een laserstraal. Daarna wordt het een tweede laserstraal weerkaatst op het gereflecteerde licht van de eerste straal, en het resulterende interferentiepatroon (het gebied waar de twee laserstralen zich vermengen) worden op film vastgelegd.

<http://www.xerson.nl/images/hologram.gif>

Wanneer de film wordt ontwikkeld, lijkt het een betekenisloos wirwar van donkere en lichte lijnen. Maar zo gauw de film beschenen wordt door een andere laserstraal, verschijnt een driedimensionaal beeld van het originele object,

De driedimensionaliteit van zulke beelden is niet het enige verbazingwekkende karakteristiek van hologrammen. Als het hologram van een roos in tweeën wordt gesneden en daarna door een laser beschenen wordt, zal elke helft nog steeds de gehele roos bevatten.

Inderdaad, zelfs als de helften weer gesplit worden zal elk deel op de film nog steeds een kleinere, maar intacte versie van de originele afbeelding bevatten. In tegenstelling tot normale foto's, bevat elk deel van het hologram alle informatie van het gehele hologram.

De "alles in elk deel" eigenschap van een hologram verschaft ons een geheel nieuw inzicht om organisatie en ordening te begrijpen. In het grootste gedeelte van de geschiedenis heeft de westerse wetenschap gedacht dat de beste manier om een fysiek fenomeen te begrijpen, of het nou een kikker of een atoom is, de materie te ontleden en de afzonderlijke onderdelen te bestuderen.

Een hologram leert ons, dat sommige dingen in het universum niet geschikt zijn voor deze methode. Als we proberen iets dat holografisch geconstrueerd is te ontleden, dan krijgen we niet de onderdelen waar het van gemaakt is, maar bestaat het ontleedde onderdeel precies uit hetzelfde als het origineel, en ziet het er hetzelfde uit, alleen in kleinere vorm.

Dit nieuwe inzicht bracht Bohm tot een nieuwe manier om de ontdekking van Aspect te kunnen begrijpen. Bohm gelooft dat de reden waarom subatomaire deeltjes in staat zijn contact met elkaar te hebben ongeacht de afstand tussen hen, niet is omdat ze een of ander mysterieus signaal heen en weer sturen, maar omdat hun gescheidenheid slechts een illusie is. Hij beargumenteert dat in een bepaalde diepere laag van de werkelijkheid zulke deeltjes geen individuele entiteiten zijn, maar uitbreidingen zijn van een zelfde fundamenteel iets.

Om mensen beter te laten begrijpen wat hij bedoelt, illustreert Bohm het volgende:

Stelt u zich een aquarium met een vis voor. Dit aquarium kun je niet direct zien, maar wat je weet van het aquarium komt van twee televisiecamera's. Een daarvan is gericht op de voorkant van het aquarium en een daarvan is gericht op de zijkant van het aquarium.

Als u naar de twee televisieschermen kijkt kunt u wellicht aannemen dat de vis op elk van de schermen een verschillende entiteit is. Want immers omdat de camera's op verschillende hoeken geplaatst zijn, zal elk van de beelden enigszins verschillend zijn. Maar als u de twee vissen blijft observeren, zult u zich er wellicht van bewust worden dat er een bepaald verband is tussen de twee.

Als een van de twee draait, zal de andere een iets andere, maar corresponderende beweging maken; wanneer een van hen de voorkant toont, toont de andere altijd de zijkant. Als u zich niet bewust bent van de werkelijke situatie, dan kunt u zelfs concluderen dat de vissen direct, instantaan met elkaar zouden moeten communiceren, maar dit is duidelijk niet het geval.

Dit kan het volgende betekenen. De ogenschijnlijk sneller-dan-licht verbinding tussen subatomaire kernpartikels vertelt ons dat er een diepere laag van de werkelijkheid is waar we ons niet van bewust zijn. Een meer complexe dimensie voorbij het onze dat analoog is aan het aquarium. En, we zien objecten als de subatomaire deeltjes als gescheiden van elkaar, omdat wij enkel een deel van de werkelijkheid kunnen waarnemen.

Het betekent dat zulke deeltjes geen afzonderlijke objecten zijn, maar facetten van een dieper onderliggend geheel dat uiteindelijk holografisch is en ondeelbaar als de voorheen genoemde roos. En omdat alles in de fysieke realiteit bestaat uit degelijke facetten, betekent het dat het universum zelf een projectie is, een hologram. Een hologram binnen een andere wereld, wellicht de wereld van de ontwerper van het hologram.

In aanvulling op de spookachtige natuur hiervan, zou zo'n universum fantastische eigenschappen kunnen bezitten. Als alle schijnbare gescheidenheid van subatomaire deeltjes slechts een illusie is, betekent dit dat in een diepere laag van realiteit alle dingen in het heelal oneindig aan elkaar verbonden zijn.

De elektronen in een koolstofatoom in het menselijke brein zijn verbonden met elk subatomair deeltje van elke zalm die zwemt, elk hart dat klopt en elke ster dat flonkert in de hemel.

Alles penetreert alles, en hoewel de menselijke natuur zo is dat het categoriseert en onderverdeelt, zijn alle fenomenen van het universum alle schijnbare onderverdelingen kunstmatig en alles is van nature een oneindig web.

In een holografisch universum, kunnen zelfs tijd en ruimte niet langer gezien worden als fundamentele entiteiten, omdat concepten zoals een locatie, een plek, geen betekenis heeft in een universum waarin in niets echt van elkaar gescheiden in en tijd en driedimensionale ruimte zoals de beelden van de vis op de tv-beeldschermen ook gezien moeten worden als projecties van deze diepere order.

In de diepere laag is werkelijkheid in feite een soort superhologram waarin het verleden, het heden en de toekomst allen tegelijkertijd bestaan. Dit suggereert dat met de juiste mogelijkheden het mogelijk zou kunnen zijn in de superholografische laag van de werkelijkheid te kunnen kijken, en beelden van een ver verleden of een verre toekomst kunnen aanschouwen.

Het gehele universum is, door de programmeur van het hologram, toegankelijk, en kan entiteiten binnen het hologram toegang geven tot deze dingen. Het verklaart waarom profeten in de bijbel in de toekomst kunnen kijken, en het verklaart waarom er schijnbare onmogelijke paranormale dingen voorkomen. Eenvoudigweg, omdat de wereld een illusie is. Als u zich dit realiseert, en u gelooft dat alles mogelijk is, dan zou ook u op het water kunnen lopen. Dan zou ook u een vijgeboom kunnen laten verdorren. Dan zou ook u de zware stenen van de piramides kunnen laten zweven.

Het superhologram is de matrix dat de geboorte gegeven heeft aan alles in het heelal, het

bevat elke subatomisch deeltje dat er is geweest of er zal zijn – elke configuratie van materie en energie dat mogelijk is, van sneeuwvlokken tot quasars, van lichtstralen tot gammastralen. We zouden het God kunnen noemen.

Holografisch

brein

Bohm is niet de enige onderzoeker die bewijs heeft gevonden dat het universum een hologram is. Neurofysioloog Karl Pribram van de Stanford Universiteit denkt ook dat de realiteit een holografische natuur heeft. Pribram is expert in hersenonderzoek en kwam bij het holografisch model vanwege de puzzel hoe herinneringen worden opgeslagen in het brein. In tientallen jaren hebben verschillende studies uitgewezen dat herinneringen niet op een specifieke locatie in de hersenen worden opgeslagen, maar verspreid zijn door het hele brein.

In een serie van opzienbarende experimenten toonde Karl Lashley al in 1920 aan dat herinneringen in het gehele brein opgeslagen worden. Bij experimenten met ratten, maakte het niet uit welk deel van de hersenen van een rat verwijderd werden, ze wisten nog steeds hoe ze complexe taken moesten uitvoeren die voor de hersenoperaties geleerd waren. Het enige probleem was dat niemand een mechanisme kon bedenken wat een verklaring in de "alles in elk deel"-natuur van geheugenopslag.

Maar toen Pribram in 1960 het concept van holografie tegenkwam, realiseerde hij zich dat hij de verklaring had gevonden waar neurologen al geruime tijd naar hadden gezocht. Pribram gelooft dat herinneringen niet worden opgeslagen in neuronen of kleine groepen neuronen, maar in patronen van zenuwpulsen dat door het gehele brein schiet op dezelfde manier als laserlichtinterferenties door het gehele gebied van een holografische film schieten. In andere woorden, Pribram gelooft dat de hersenen zelf als een hologram zijn.

De theorie verklaart tevens waarom het menselijk brein zoveel herinneringen in zo'n kleine ruimte kan opslaan. Op dezelfde manier is onlangs ontdekt dat holografische opslagmedia ongelooflijke hoeveelheden informatie kunnen opslaan. Simpelweg door de hoek van de twee lasers die een fotografische film raken te veranderen, kunnen er zeer veel verschillende beelden op hetzelfde oppervlak weggeschreven worden.

Onze verbluffende mogelijkheid om met grote snelheid willekeurige informatie op te halen uit onze enorme opslag aan herinneringen wordt veel begrijpelijker als het brein werkt volgens het holografische principe. Als een vriend u vraagt wat er bij u in gedachten komt bij het woord "zebra", dan hoeft u niet door een enorm alfabetisch archief te bladeren om op het antwoord te komen. In plaats daarvan komen associaties als "gestreept", "paardachtig" en "Afrikaans dier" direct op in uw hoofd.

Het is inderdaad een van de meest verbluffende dingen van het menselijk brein dat het denkproces lijkt alsof elk stuk informatie kriskras gelinkt is aan elk ander stukje informatie. Dit is ook een eigenschap dat analoog staat aan een hologram. Omdat elk deel van een hologram oneindig verbonden is met elk ander deel, is het een ultiem voorbeeld van een kruislings gerelateerd systeem.

De opslag van ons geheugen is niet de enige neurofysiologische puzzel die verklaarbaarder wordt als het in het holografisch model van het brein wordt beschouwd. Een ander aspect is de manier waarop het brein de mogelijkheid heeft de lawine van frequenties die het via de zintuigen binnenkrijgt (lichtfrequenties, geluidsfrequenties enz.) te vertalen in de concrete

wereld van onze waarnemingen. En coderen en decoderen van frequenties is precies hetgeen een hologram het beste doet. Net als een hologram als een soort lens functioneert, een vertaalmachine die een betekenisloze wirwar van frequenties in een zinnig beeld omzet, denkt Pribram dat het brein ook zo werkt en holografische principes gebruikt om de frequenties die binnenkomen via onze zintuigen te converteren naar onze innerlijke wereld van waarnemingen.

Een indrukwekkende hoeveelheid bewijs suggereert dat onze hersenen het holografisch principe gebruikt om haar taken te volbrengen. Pribrams theorie heeft inmiddels een groeiende acceptatie onder de neurologen verkregen.

De Argentijns-Italiaanse onderzoeker Hugo Zucarelli heeft onlangs het holografische model uitgebreid in de wereld van de akoestische fenomenen. Het was onverklaarbaar hoe het kan dat mensen de geluidsbron kunnen lokaliseren zonder hun hoofd te bewegen, zelfs als ze met slechts één oor kunnen horen. Zucarelli heeft ontdekt dat de holografische principes verklaart waarom wij dit kunnen..

Zucarelli heeft tevens een holofonische technologie ontwikkeld, dit is een opnametechniek om akoestische situaties op een enorm realistische manier te reproduceren. Bij het afspelen van de geluiden met een hoofdtelefoon, is er geen onderscheid te merken of de lokatie waar het geluid vandaan komt daar echt is, of dat het afgespeeld wordt. Zo lijkt het met ongekende realisme of er links achter je in de verte een hond blaft, terwijl daar geen hond is.

De theorie dat onze hersenen op een holografische manier de materialistische realiteit construeren uit een brij van golven wordt ondersteund door experimenteel onderzoek. Het is aangetoond dat elk van onze zintuigen voor een veel bredere scala aan frequenties gevoelig zijn dan lange tijd werd aangenomen.

Wetenschappers hebben bijvoorbeeld ontdekt dat ook onze visuele zintuigen gevoelig zijn voor geluidsfrequenties en radiofrequenties, en dat onze reuk ook deels afhankelijk is van osmische frequenties. Dit zijn specifieke vibraties van atomen. Als we ruiken, ruiken we geen solide materie, maar frequenties die de atomen van de stof produceren.

Maar het meest ongelooflijke aan Pribrams holografische model van het brein is wat er gebeurt als het samengevoegd wordt met Bohms theorie. Het betekent dat de concreetheid van de wereld een tweede realiteit is, en alles wat er is in feite een holografische brei van frequenties is. Als het brein ook een hologram is en slechts enkele frequenties uit deze brei selecteert en wiskundig omzet in zintuigelijke waarnemingen, wat blijft er dan van de objectieve realiteit over?

Om het simpel te zeggen: Het houdt op te bestaan. Het bestaat niet. Zoals de oosterse religies al lang beweren, is de materialistische wereld een Maya, een illusie. En hoewel we denken dat we fysieke wezens zijn die zich in een fysieke wereld bevinden, is ook dit een illusie.

We zijn in feite "ontvangers" die zweven door een kaleidoscopische zee van frequenties, en het geen we afnemen van deze zee en omzetten in onze fysieke werkelijkheid is slechts een kanaal van vele die afgenomen wordt uit het superhologram.

Dit nieuwe beeld van de realiteit, de samenvoegingen van Bohm en Pribrams inzichten, wordt het holografisch paradigma genoemd. Hoewel veel wetenschappers het met grote

scepticisme hebben begroet, bracht het anderen tot een groot inzicht. Het is zelfs zo dat sommigen geloven dat het mysteries kan verklaren die voorheen niet verklaard konden worden door de wetenschap, en het maakt het zelfs zo dat paranormale dingen een deel van de natuur zijn.

Vele onderzoekers, waaronder Bohm en Pribram hebben naar voren gebracht dat parapsychologische fenomenen veel begrijpbaarder worden in het holografisch paradigma. In een universum waar individuele breinen in feite ondeelbare verzamelingen zijn van een groot hologram en alles oneindig met elkaar verbonden is, kan iets als telepathie bestaan doordat de bovenliggende holografische laag aangesproken wordt.

Het verklaart het in het begin uitgelegde kwantumverstrengeling van deeltjes, maar ook hoe informatie van brein A naar brein B kan verzonden worden over grote afstanden. Het komt er op neer dat het holografisch paradigma een model geeft waarin veel onverklaarbare fenomenen verklaard kunnen worden door individuen tijdens een hogere staat van bewustzijn.

De bovennatuurlijke kracht van de geest

Psycholoog H.Grof ontdekte een fenomeen die volgens hem ook te verklaren is met het holografisch paradigma. Sommige klanten bevonden zich soms in een staat van bewustzijn waarin ze gedetailleerde beschrijvingen konden geven van dingen die ze niet konden weten. Ook konden ze zich dingen herinneren van andere personen uit het verleden, alsof ze die persoon zelf waren in het verleden. Grof noemde zulke manifestaties "transpersoonlijke ervaringen". Het hoeft niet per sé reïncarnatie te zijn, zoals sommige klanten dachten. Hij wees erop dat als het brein een deel is van een continuüm, een labyrint dat niet alleen verbonden is met elk brein dat bestaat of heeft bestaan, maar verbonden is met elk atoom, organisme en lokatie in de tijd-ruimte zelf, dan is het niet vreemd dat transpersoonlijke ervaringen kunnen bestaan.

Het holografisch paradigma heeft ook implicaties voor concrete wetenschappen als biologie. Keith Floyd, psycholoog van de Virginia Intermont College wijst er op dat als de concreetheid van de realiteit slechts een illusie is, men ook niet meer kan zeggen dat het brein bewustzijn schaapt. Het is juist het bewustzijn dat het brein schaapt – want het brein is ook een hologram in het superhologram, net als ons lichaam en alles om ons heen wat we als fysiek interpreteren. Het is ons bewustzijn, wat we als een geest zouden kunnen beschouwen die in de brij van holografische lijnen onze werkelijkheid creëert.

Als biologische structuren zo bekeken worden zouden medicijnen en het begrijpen van het geneesproces ook in het holografisch paradigma gezien moeten worden. Als de fysieke structuur van het lichaam slechts een holografische projectie van de geest is, dan wordt het duidelijk dat we zelf meer invloed kunnen hebben op onze gezondheid en welzijn dan de huidige medische wetenschap toestaat. Placebo-effecten en andere onverklaarbare genezingen kunnen verklaard worden door het geloof van de geest die op zijn beurt veranderingen in het holografische lichaam teweegbrengt.

Nieuwe geneestechnieken zoals visualisatie kunnen werken doordat de geest gedachtenbeelden uiteindelijk als werkelijkheid ziet. Als wij de ogen dicht doen en ons iets inbeelden, dan heeft dat hetzelfde effect op de geest als dat we het echt zien.

Maar zelfs dingen die onmogelijk leken worden verklaard met dit paradigma. Bioloog Lyall

Watson schrijft in zijn boek over zijn reis in Indonesië dat hij een sjamaanvrouw ontmoette die een rituele dans uitvoerde. Hierop liet ze een aantal bij elkaar staande bomen verdwijnen. Hij en iemand die bij hem was zag dat ze herhaaldelijk de bomen kon laten verdwijnen en weer laten verschijnen.

Hoewel de huidige wetenschap zulke zaken niet kan verklaren en ook niet zal erkennen, lijkt het toch aannemelijker als de concrete, fysieke werkelijkheid slechts een holografische projectie is.

Wellicht zien wij wat "er is" en wat "er niet is" omdat wat wij de realiteit noemen, geformuleerd en gerelativeerd is op het niveau van ons beperkte denken en geloven. Als we de grenzen zouden overschrijden en het "dat kan niet" los zouden kunnen laten, en beseffen dat alle breinen oneindig met elkaar verbonden zijn, dat wij oneindig verbonden zijn met elk atoom in het heelal, en dat onze geest onze werkelijkheid schept, dat zouden er geen limieten zijn aan de fabricage van de realiteit.

Wat wij als realiteit waarnemen, is in feite een tekenbord dat wacht tot wij daarop elke tekening maken die wij willen. We zouden zelfs lepels kunnen buigen, en telekinese kunnen uitvoeren. Piramides bouwen zou een peuleschil zijn als we de stenen gewoon konden laten zweven, wat men toen misschien ook wel kon. Magie is ons geboorterecht, niet meer of minder miraculeus dan de mogelijkheid onze realiteit te scheppen in lucide dromen (<http://www.google.com/search?hl=en&q=lucide+dromen>). Wij kunnen tekenen op het model, het superhologram dat alle mogelijkheden reeds bevat. Dit superhologram is de blauwdruk van alles, en moet door een opperschepper gemaakt zijn.

De kwantummechanica leert ons, dat alles deeltjes zich in een superpositie bevinden tot ze worden waargenomen. Pas dan neemt het een bepaalde staat aan. Voor die tijd bevinden zich alle mogelijke werelden buiten je waarnemingsveld zich tegelijkertijd. Het wil nu, dat elke meting een kleine invloed heeft op de staat waarin de deeltjes zich gaan bevinden. Dus zou gauw iemand naar een object kijkt, is de manier waar of welke manier het object verschijnt deels afhankelijk van de waarnemer. Dit impliceert dat de waarnemer een scheppende functie heeft.

Zelfs willekeurige gebeurtenissen zou je kunnen zien als een schepping van onze geest. Synchroniteiten of betekenisvolle incidenten worden opeens duidelijk en krijgen betekenis. Heeft u wel eens dat u iemand wil bellen, en die persoon belt u net? Heeft u wel eens dat u iemand belt, en die persoon heeft u net nodig, of andersom? En andere toevalligheden, mensen die u tegenkomt. Ik heb zelf een raar fenomeen meegemaakt. Ik begrijp nu waarom de toevalligheden die ik zie zo "toevallig zijn". Dat komt omdat ik het zelf bedacht heb.

Op een grote website schreef ik altijd nieuwsberichten. Het door mij geposte nieuwsbericht (<http://frontpage.fok.nl/nieuws/31337>) met id 31337 wat over crop-circles gaat postte ik onbewust op tijdstip 13:37. Zou zo in een droom van mij voor kunnen komen. Ik was me noch van het nieuws-id nummer noch van het tijdstip bewust. Het typische is namelijk dat die getallen niet voor iedereen een betekenis hebben, het is namelijk nerd-jargon voor "leet" ofwel "elite". De vrouw waar ik toen een relatie mee had, was toentertijd erg onder de indruk dat de cirkels wel eens op haar konden slaan, vanwege enkele aspecten van die cirkels. Toen de relatie uitging, heb ik jammer genoeg vrijwel nooit meer iets van haar gehoord.

Maar haar moeder nam nog wel eens contact met me op. Ze contacteerde me onlangs en ik had het over die toevalligheid. De datum waarop ik dat crop-circles bericht had gepost...

bleek haar verjaardag te zijn! En via een teller op mijn website ontdekte ik dat de laatste 2 cijfers van haar IP adres hetzelfde als die van mij zijn - die kans is heel klein. Is dat niet vreemd? In het holografisch paradigma is het helemaal niet zo vreemd. Al die verbanden kunnen schijnbaar zijn, want deze toevalligheden zijn te verklaren in het holografisch paradigma: Je creeert je eigen toevalligheden.

Kent u het placebo effect? Dit is een bewezen effect dat dingen laat gebeuren waar geen rationele verklaring voor is. Dit is het effect van een medicijn dat in werkelijkheid niks doet, maar omdat u gelooft dat het werkt, omdat u er van overtuigd bent en zeker weet dat u er beter van zal worden, wordt u ook beter! Hoe kan dit? Omdat de geest en de dingen doe u gelooft uw wereld bepaalt.

Daarom werkte de Biostabil-2000 ook echt bij heel veel mensen: Omdat ze geloofden dat het werkte. Daarom werkten talismannen ook bij veel mensen: Omdat ze geloofden. Daarom werkt bidden naar God ook als u iets wilt hebben: Als u gelooft dat God u helpt, en je bent er zeker van dat hetgeen u vraagt gebeurt, dan zal uw werkelijkheid zich zó aanpassen dat het ook gebeurt. U bent de tekenaar op het superhologram.

De HERE Jezus probeert ons dit in de bijbel ook duidelijk te maken. Hij probeert ons duidelijk te maken dat we tot veel meer toe in staat zijn dan we denken.

Mattheus 21:18 "Des morgens vroeg, bij zijn terugkeer naar de stad, werd Hij hongerig. En daar Hij een vijgeboom aan de weg zag staan, ging Hij erheen, doch Hij vond niets daaraan, dan alleen bladeren. En Hij zeide tot hem: Nooit groeie aan u enige vrucht meer, in eeuwigheid! En terstond verdorde de vijgeboom. En toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgeboom zo terstond verdord? Maar Jezus antwoordde en zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, indien gij geloof hebt en niet twijfelt, zult gij niet alleen doen wat met de vijgeboom is gebeurd, maar zelfs indien gij tot deze berg zegt: Hef u op en werp u in de zee, het zal geschieden. En al wat gij in het gebed gelovig vragen zult, zult gij ontvangen."

Marcus 11:20 "En toen zij des morgens vroeg langs de vijgeboom kwamen, zagen zij, dat hij van de wortel af verdord was. En Petrus herinnerde het zich en zeide tot Hem: Rabbi, zie de vijgeboom, die Gij vervloekt hebt, is verdord. En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Hebt geloof in God. Voorwaar, Ik zeg u, wie tot deze berg zou zeggen, hef u op en werp u in de zee, en in zijn hart niet zou twijfelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden."

vers 24. "Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden. En wanneer gij staat te bidden, vergeeft wat gij tegen iemand mocht hebben, opdat ook uw Vader in de hemelen uw overtredingen vergeve."

In het holografisch paradigma is het helemaal niet zo ongelooflijk wat voor wonderen Jezus gedaan heeft in de bijbel. Hij was zich er van bewust dat alles mogelijk is als je maar gelooft. Dit zegt hij talloze malen in de bijbel, bijvoorbeeld ook weer in Lucas 17:5 "Indien gij een geloof hadt als een mosterdzaad, gij zoudt tot deze moerbeiboom zeggen: Word ontworteld en in de zee geplant, en hij zou u gehoorzamen."

Helaas is het heel moeilijk ons bewustzijn zo aan te passen, dat we de ideeën dat er meer mogelijk is dan de natuurwetten ons leren opzij kunnen zetten. Er zijn dingen nodig om ons te laten geloven, dit kan een mascotte zijn, een talisman, een gebed, een biostabil, een

neppilletje van de dokter en ga zo maar door. U dient onvoorwaardelijk te geloven dat hetgeen u wenst mogelijk is en gebeurt. De zojuist genoemde middelen werken echt omdat men gelooft dat ze werken. Overigens heb ik, door u dit uit te leggen, de kracht van de zojuist genoemde middelen al laten verdwijnen. Mijn excuses hiervoor.

Het komt er op neer dat u een onvoorwaardelijk geloof hebt in iets dat mogelijk is. Het verstand dient op nul te staan, en mag mag geen enkele twijfel zijn, ook niet onderliggend. Zodra u gaat twijfelen, wordt u direct losgekoppeld van de controle in het super-hologram.

Laten we het voorbeeld van Petrus nemen, in het verhaal "Jezus gaande over het meer": Matthéüs 14:28 "Petrus antwoordde Hem en zeide: Here, als Gij het zijt, beveel mij dan tot U te komen over het water. En Hij zeide: Kom! En Petrus ging uit het schip en liep over het water en ging naar Jezus. Maar toen hij zag op de wind, werd hij bevreesd en begon te zinken en hij schreeuwde: Here, red mij! Terstond stak Jezus hem de hand toe en greep hem en zeide tot hem: [I]Kleingelovige, waarom zijt gij gaan twijfelen?"

Wat gebeurde hier? Petrus geloofde dat hij over het water kon lopen, hij vergat alles dat het niet mogelijk kon zijn. Hij creëerde zijn eigen werkelijkheid zoals in een lucide droom. Tot hij zich realiseerde dat het wel heel vreemd was wat hij deed. Toen zakte hij weg in het water!

Al	met	al	weer	genoeg	stof	tot	nadenken.
What		the	bleep		do	we	know?

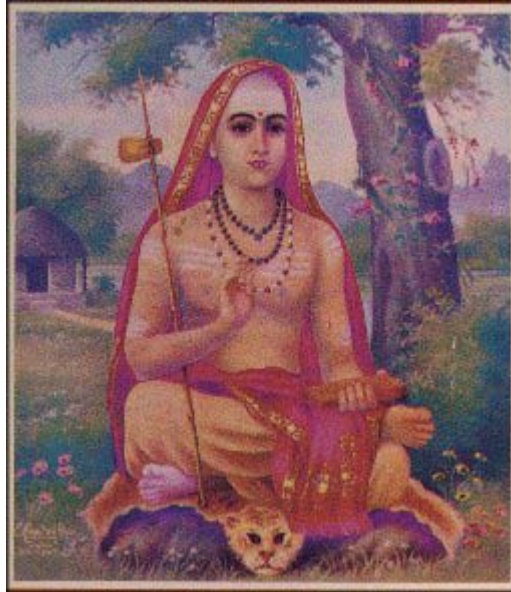
Artikel © 2005 ing. G.S.Lage

artikel

Vipassana

meditatie

Als de aandacht naar binnen gekeerd is, is het mogelijk om alles waar te nemen wat zich voordoet in de geest. Als de aandacht naar binnen gekeerd is, bekijk je van een afstand wat er voor verschijnselen (zintuiglijke indrukken, gevoelens, emoties, beelden, gedachten) zich voordoen. Je slaat ze gade op een afstand en je ziet wat er allemaal verschijnt als op een projectiescherm. De verschijnselen kun je eventueel benoemen. Je valt niet meer samen met de verschijnselen, bijvoorbeeld met een gedachtenwereld waarmee je eindeloos aan de gang gaat. Je ziet steeds duidelijker wat er aan de hand is, de patronen die steeds weer terugkeren, de afwezigheid van een zelf (ego). Maar deze meditatie heeft ook een belangrijke plaats in de advaita-traditie en in de yoga (Patanjali), met het observeren van dat waaraan je vastzat en vastzit. Deze meditatie vindt ook plaats binnen de boeddhistische traditie en het Zen-boeddhisme en wordt Vipassana meditatie genoemd.

Advaita

Vedanta

Meditatie

Met de Vipassana meditatie word je bewust van de verschijnselen waar je eerst middenin zat en mee geïdentificeerd was. De situatie is 'ik heb aandacht voor de verschijnselen', 'ik kijk naar de verschijnselen en ik blijf ze observeren', 'ik hoef er niet mee samen te vallen, ze mogen rustig doorgaan, maar ik blijf rustig kijken'. Zelf zit je dan op het niveau van 'de getuige'. Dit kan zo erg nuttig zijn. Mensen leren hierdoor zichzelf beter kennen en ook zichzelf meer los te laten. **Toch blijft hier nog steeds een ik dat kijkt.** Dit ik is er als een standpunt van een soort afstandelijk bewustzijn en daarbij is er ook een innerlijke relatie met de verschijnselen. Het is namelijk jouw lichaam, het zijn jouw indrukken. Je kunt ze waarnemen van buitenaf en dan krijg je er een vrije relatie mee.

Dat is ook in de Advaitabenadering (Advaita = non-dualiteit) een belangrijke overgang om los te komen van de primaire identificaties met de talloze patronen en vormen die je als jezelf beschouwde. In de Advaita gaat het echter nog een stap verder. Als je nog verder teruggaat, komt er nog meer ruimte. Wat voor ruimte is dat dan? Je gaat terug naar jezelf. Het is de ruimte van Zelf bewustzijn waarin alles mag zijn als jezelf, alle verschijnselen. Je bent niet meer specifiek geïdentificeerd met dit of dat, die identificaties zijn losgelaten door terug te keren. Dat betekent dat er meer openheid is gekomen, dat er één grote Zelfruimte is. Het Zelf-Zijn wordt universeel. Die oude dingen van jezelf die dan nog opkomen, zijn ook gevat in dat Zelf-Zijn. Hoe verder je teruggaat, des te groter de openheid van Zelf-Zijn wordt. Het Zelf-Zijn van de ander is dan ook je eigen Zelf-Zijn. In de Advaita-benadering wordt uiteindelijk de waarnemer ook opgelost in een non-dualiteit. Dan zijn er geen problemen meer. Dus die non-dualiteit ontstaat dan pas, als werkelijk de beweging, ingezet door de vipassanameditatie, wordt voortgezet naar het grote Zelf bewuste Zijn, eerst als getuige, de waarnemer, maar dan verder terug. Dan krijg je een ontgrenzing, de volledige openheid. Als die ontgrenzing plaatsvindt, betekent dit dat het binnenste buiten komt en elk standpunt wegvalt. Zelf-Zijn is dan overal aanwezig. Het centrum dat er nog was, wordt opgelost. Dan ontstaat er automatisch non-dualiteit (Advaita). Dus dat is een heel

andere situatie dan die van de getuige.

artikel

Masaru Emoto & Water

"Hado creates words. Words are the vibrations of nature. Therefore beautiful words create beautiful nature. Ugly words create ugly nature. This is the root of the universe". Masaru Emoto

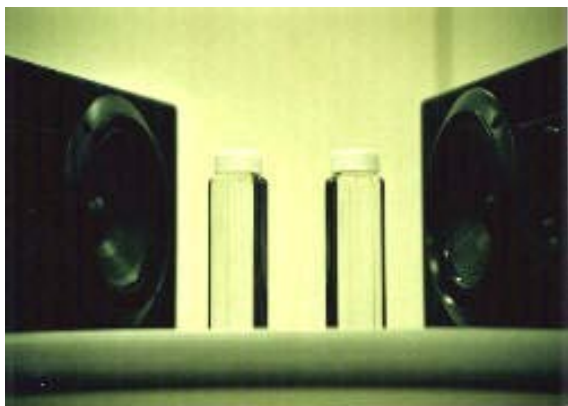
Masaru Emoto

Het geheugen van water - Waterkristallen

Water houdt van Mozart - Tijn Touber (verschenen in Ode nummer 61)

Water heeft een geheugen. Japanner Masaru Emoto heeft dat inzichtelijk gemaakt door in uiteenlopende situaties kristallen van water te fotograferen. Naast een luidspreker met hardrock of juist Mozart, voorzien van een etiketje met 'dankjewel' of juist 'duivel'. Klanken, woorden en zelfs gedachten blijken invloed te hebben op water.

Water heeft een geheugen en wordt beïnvloedt door zijn omgeving. Dat betoogt de Japanner Masaru Emoto in zijn boek *The Message From Water*. In dat boek beschrijft hij talrijke experimenten met water waarbij het water steeds tot vijf graden onder nul bevroor, zodat hij met een microscoop de ijskristallen kon fotograferen om het effect van de experimenten vast te leggen. Kristallen zijn vaste stoffen, waarin de atomen en moleculen via ordelijke rasterstructuren met elkaar zijn verbonden. De ordening toont - op voor het blote oog zichtbare wijze - de processen op atomair niveau. Emoto ontdekte dat waterkristallen een tendens vertonen om op een ordelijke manier tot een bepaalde structuur te kristalliseren. Het resultaat van die chemische en energetische veranderingen wordt zichtbaar in bevroren water.

Het water ondergaat hier de invloed van muziek.

Het tonen van 'dank U' in het Japans aan het water.

Het fotograferen in een gekoelde ruimte van -5°C

Wat blijkt? Schoon water uit bergbeekjes vormt prachtige zeshoekige kristallen, terwijl vervuild water over het algemeen helemaal geen kristallen vormt. Water uit plaatsen waar diamant werd gewonnen, laat bij kristallisatie diamantstructuren zien. Water uit de bron in Lourdes lijkt op een rozenkrans. Interpretatie van de onderzoekers kan hier geen rol hebben gespeeld. De foto's werden genomen door specialisten die niet van tevoren wisten waar het water vandaan kwam. Emoto concludeert dat water als een soort vloeibare bandrecorder werkt, die de omgeving in zich opneemt en reflecteert. Dat is niet alles. Water reageert ook op geluid. Water in de buurt van zachte klassieke muziek van Mozart liet een helderder kristal zien dan water dat onder dezelfde omstandigheden in een omgeving met hardrock muziek werd geplaatst. En wat voor muziek geldt, blijkt ook voor taal te gelden. Emoto en zijn team plakten etiketten met getypte woorden en spreuken op flesjes gedestilleerd water en lieten die vierentwintig uur staan. Eerst met Japanse woorden, later ook met Engelse en Duitse.

De onderzoekers - van wie sommigen niet eens wisten wat die Duitse woorden op de etiketten betekenden - stuitte in alle drie de talen op merkwaardige verschillen, die onderling wonderwel overeen kwamen. Emoto verklaart het als volgt: 'Je kunt het alleen begrijpen als je denkt in termen van vibratie; als je woorden niet ziet als uitvindingen van mensen, maar als levende fenomenen. Volgens mij verwijzen klanken naar de vibraties in de natuur. Zo zijn woorden ontstaan. Woorden zijn gemaakt naar de trillingen in de natuur.

Steeds weer bleken de testen tot dezelfde resultaten te leiden: water 'luistert' naar woorden, emoties, gedachten en ontvangt trillingen van lettertekens. Liefde en haat, dankbaarheid en begrippen als 'ziel', 'engel' en 'duivel' weerspiegelen zich in de vorm van het waterkristal. Hetzelfde woord in verschillende talen geschreven, liet - onder verder gelijke omstandigheden - vrijwel identieke kristalbeelden zien. Intussen experimenteren Emoto en zijn medewerkers er lustig op los. Water dat voor de televisie wordt geplaatst, toont - vooral - verwarde patronen; met name bij politieke debatten. Water waaraan door middel van elektromagnetische trillingen etherische bloemenolie is toegevoegd, laat het patroon van de betreffende bloem zien. Water bleek ook ontvankelijk voor

meditatie, gebeden en helende energie die vanaf grote afstand via gedachtekracht wordt gezonden.

Meer informatie: Masaru Emoto: De boodschap van water (Hado Publishing, 2002), www.hado.net

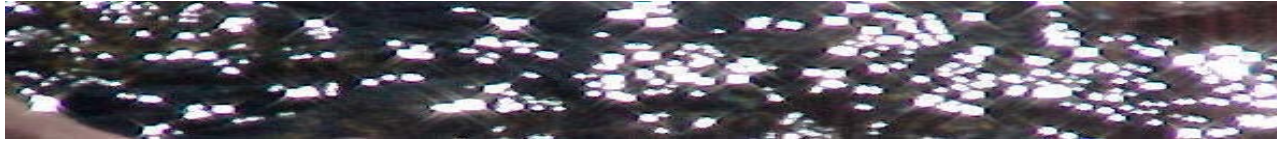

De boodschap van water.

De kern van Viktor Schauberger's 'natuur-getrouwe' ideeën over water waren in zijn tijd en tot voor kort moeilijk bewijsbaar. Resultaten van onderzoek in de laatste 10 jaar bevestigen z'n gelijk en steeds meer wetenschappers komen tot de ontdekking dat we eigenlijk nog weinig wisten over het wezenlijke van water. Met name de rol van water als informatiedrager. Onze kennis en het beeld dat we over gezond water hebben wordt tot heden bepaald door de kennis van de fysische en chemische eigenschappen van water die is verkregen met onderzoek van de materie. Echter, het wezenlijke van water komt tot uiting in de energetische kwaliteit ervan.

Clustering en structuur van water

Tegenwoordig weten we dat de kwaliteit van water mede afhankelijk is van z'n clusterstructuur. De energetische zuiverheid is onder andere terug te voeren tot de natuurlijke structuur van water. Meerdere watermoleculen (H₂O) kunnen zich met elkaar verbinden tot zogenaamde waterstofbruggen, ook wel waterclusters genoemd. Water bestaat uit een combinatie van vrije ongebonden watermoleculen en waterstofbruggen. Door onder andere de wijze waarop de waterstofatomen en het zuurstofatoom met elkaar zijn verbonden en de eigenschappen van het watermolecuul kan de structuur waarin de waterstofbruggen zijn opgebouwd heel verschillend zijn. De energetische kwaliteit is onder andere afhankelijk van de mate waarin waterstofbruggen in water voorkomen in verhouding tot het aantal vrije moleculen, maar ook van de grootte van deze waterstofbruggen en van de structuur waarin de waterstofbruggen zijn opgebouwd.

De trillingsfrequenties in water

Water is in staat trilling-informatie op te slaan. Dit is bekend en wordt gebruikt in de natuurgeneeskunde, maar is in de medische wereld nog niet algemeen geaccepteerd. Deze trillingsinformatie kunt u heel breed zien. Zo heeft Dr. Ludwig aangetoond dat iedere stof die in water terecht komt z'n blauwdruk in de vorm van trillingsfrequentie(s) aan het water afgeeft. Ook de elektro-magnetische trillingsfrequenties van het lichtnet (50 Hz), TV, computerbeeldscherm, mobiele telefoonnet, radarapparatuur enz.(elektro-smog) worden in water opgeslagen. Deze trillingen, die over het algemeen belastend zijn voor lichaamsprocessen van de mens kunnen alleen met watervitalisering geneutraliseerd worden. Er is geen enkele filtermethode die dat kan, ook destilleren niet. Naast trillingsfrequenties van (schadelijke) stoffen en elektrosmog kunt u ook licht en geluid als trillingsinformatie zien. En wat denkt u van de subtiele informatie van affirmaties, geschreven tekst, symboliek bv via Reiki etc etc ?

Aantonbaarheid

Er zijn inmiddels vele methoden waarmee de energetische facetten van water kunnen worden aangetoond. Een wel heel aansprekende methode is toegepast door de Japanse onderzoeker Masaru Emoto. Aansprekend, omdat door middel van prachtige kristal-beelden getoond kan worden dat water reageert op heel subtiele informatie van buiten af. Onderstaand een artikel dat het werk van Emoto beschrijft, alsmede een oproep om mee te doen aan een wereldwijd experiment

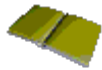

De boodschap van water ✨ Water als boodschapper

Het werk van Emoto

Het is ruim 3 ½ jaar geleden dat Masaru Emoto het boek "The Messages of water" heeft uitgebracht. Het boek is volledig gevuld met prachtige foto's van beelden van kristalvorming in water. Subtiële energie, zoals muziek, woorden en gebed, drukt zich uit door middel van kristalvorming in de materiele structuur van water. In het tijdschrift Spiegelbeeld (mei 2000) hebben we er ruim aandacht aan besteed, want het werk is grensverleggend en toont overtuigend aan dat water een informatiedrager is.

En de wereld wordt zich dat bewust! Het eerste boek van Emoto, is gepubliceerd met begeleidende tekst in het Japans en Engels. Inmiddels is het uitgebracht in 12 verschillende talen. Ook de Nederlandse versie is verkrijgbaar. Eind 2001 is deel 2 verschenen. (nog niet in het Nederlands). Maart jl. waren er 500 duizend boeken verkocht. Een van de fascinerende gevolgtrekkingen uit het onderzoek van Emoto is de invloed van gedachten en meditatie op water. Op basis daarvan wordt er op 25 juli as, de dag buiten de tijd volgens de Maya-kalender, een wereldwijd experiment gedaan. Daarbij wordt iedereen opgeroepen om door middel van gedachte of meditatie al het water op de aarde en in ons lichaam te danken ("dank je wel") en liefde ('ik houd van je') te schenken. Het nut daarvan zal u in dit artikel duidelijk worden als we meer over het onderzoek van Emoto vertellen

De boodschap van water (Nederlandstalig)
 'The messages from water (telling us to take a look at ourselves)' deel 1
 'The messages from water deel 2

Geïnspireerd door de altijd verschillende vormen in sneeuw en ijskristallen kwam de gedachte bij Emoto op, dat het verschil tussen zuiver en vervuild water in de ordening van atomen en moleculen van het water tot uitdrukking zou moeten komen en dus in de kristalvorm van bevroren water. Zijn methode van onderzoek is relatief eenvoudig. Van iedere soort te onderzoeken water worden 50 tot 100 glazen schaaltes met een druppel water gevuld. Deze schaaltes worden in een vriesruimte gebracht van -25 graden Celsius. Daarna wordt, in een ruimte met een temperatuur even onder het vriespunt, het schaalte geplaatst onder een microscoop die is uitgerust met een fotocamera. De bevroren waterdruppel ontdooit en tussen -5 en -3 is er een moment dat er onder de microscoop zichtbaar een kristalvorm ontstaat. In korte tijd groeit een kristal en in die seconden kan de vorm of structuur ervan met de camera vastgelegd worden. Van de 50 tot 100 schaaltes die zo onderzocht worden zijn er maar een beperkt aantal waarvan de foto's een duidelijke kristal vertonen. De mooiste worden voor publicatie gebruikt.

Microscoop met camera

Gevulde schaaltes in frigo

Schaaltes gevuld met een druppel water

Vriesruimte

Negen jaar geleden deed Emoto z'n eerste experimenten met deze methode. Sindsdien zijn veel soorten water onderzocht. Eerst simpel vanuit de overtuiging dat vergelijking van verschillende soorten water een kwaliteitsaanduiding zou kunnen geven. Later meer experimenteel, waarbij het onderzochte water wordt beïnvloed door subtiele energie, zoals muziek, woorden, gedachten, beelden en meditatie. Er zijn vele interessante aspecten te belichten aan de hand van het uiterlijk van het gevormde kristal of de wijze van kristalvorming bij verschillende soorten water. Bij vergelijking van de vele soorten leidingwater in de wereld, blijkt onder andere dat zodra er zuivering van water plaatsvindt waarbij alle micro-organismen in het water gedood worden (o.a. toevoeging van chloor) er een verwrongen of beschadigd kristal ontstaat.

Onderzoek van water uit vele bronnen, toont beelden waarbij de kristallen allemaal fraai zijn, hetgeen te verwachten is bij oorspronkelijk natuurlijk water. Toch zijn er bronnen waar de prachtige kristallen van onderzoek van 6 jaar geleden niet meer gereproduceerd kunnen worden. Waarschijnlijk als gevolg van vervuiling door onder andere verbranding van fossiele brandstoffen, atoomenergie, landbouwgif, elektrosmog en lozing van afvalwater. Dat wordt ook bevestigd in de kristalvormen van watermonsters die op verschillende plaatsen uit dezelfde rivier, van bron tot riviermonding, zijn genomen: Bij de bron mooi, bij de monding vreselijk. Van vele soorten regenwater geldt hetzelfde. Emoto heeft echter ook ervaren, dat regenwater uit hetzelfde gebied, maar dan jaren later opnieuw onderzocht, veel mooiere kristalvormen toont. Emoto zelf houdt er rekening mee dat het groeiend bewustzijn op water daarvoor verantwoordelijk is. Als je de resultaten van de subtiele beïnvloeding van water in ogenschouw neemt is dat niet ondenkbaar.

Muziek is emotie en de beïnvloeding van water door muziek geeft indrukwekkende kristalbeelden. Van een chaotische structuur bij heavy metal muziek tot prachtige indrukwekkende vormen bij harmonische en klassieke muziekstukken. Als je beseft dat een mens voor 70 % uit water bestaat, dan moet het bij het zien van de kristalvormen bij deze experimenten toch tot ons door gaan dringen dat ook onze eigen lichaamsvloeistoffen zo beïnvloed worden!

Nog subtielere informatie

De resultaten van de experimenten waarbij water wordt beïnvloed met woorden (woord of tekst, geschreven op papier dat is geplakt op een flesje water) doen ons dat nog meer beseffen. Ter illustratie in afb. 1 de kristalvorm van "do it"(doe het !), de gebiedende wijs waar iemand zich boven de ander stelt. In afb. 2 de tekst "let's do it" (laten we dat doen), waarbij gelijkheid en respect voor de ander in de tekst ligt opgesloten.

Dit voorbeeld is gekozen, omdat gebleken is dat alles waarvan je kan zeggen dat het in overeenstemming is met de schepping (integriteit, respect, liefde, dankbaarheid) prachtige kristalvormen geeft. Daarentegen leiden woorden of teksten met de tegenovergestelde strekking (ook scheldwoorden) tot zeer verwrongen of 'beschadigde' kristalvormen. Denk eens in wat dat zegt over ons taalgebruik naar elkaar en de beïnvloeding van elkaars lichaamsvloeistoffen ? Het is goed om daar bewust van te worden.

De beïnvloeding van water door menselijke emotie wordt geïllustreerd door voorbeelden van water te onderzoeken uit het gebied waar een aardbeving had plaatsgevonden. In het dichtbevolkte gebied bij Kobe in Japan bij de grote aardbeving in 1995 was het kristal van het leidingwater een dag na de beving vreselijk terwijl pas na drie maanden een herstel te zien was. Bij een zwaardere aardbeving in Japan, een aantal jaren later in een dunbevolkt gebied was het water na een dag al behoorlijk hersteld. Het lijkt alsof de emotie van de -maanden lang- zwaar op de proef gestelde bevolking óók van invloed was op het water. Pas toen er verlichting kwam in de situatie van het gebied, herstelde ook het water.

Bij het vervuilde water van een stuwmeer in Japan heeft de voornaamste priester van een tempel een uur gebeden. De kristalvorm van het water direct na het gebed is prachtig. Het siert de omslag van het eerste boek van Emoto

Dit soort experimenten en de overtuiging van de kracht van 'liefde' en 'dankbaarheid', twee woorden die in alle talen geschreven prachtige regelmatige 6-hoekige kristallen vormen, hebben geleid tot experimenten waarbij groepen mensen zich met deze energie afstemmen of mediteren op het water van meren. Onderstaande foto's tonen u het voorbeeld van "dank je wel naar het water" van een groep van 350 mensen, staande voor Lake Biwa in Japan , een sterk vervuild meer. Het spreekt voor zich. Het toont aan dat ons bewustzijn water beïnvloed. Dat wordt krachtiger als velen met

dezelfde intentie van bewustzijn zich daar op richten.

World Day of Love and Thanks to Water: 25 juli

Het voorgaand beschreven ervaringen zijn de reden dat er op een bijzonder tijdstip, de dag buiten de tijd, een experiment gedaan wordt waarbij de hele wereld wordt opgeroepen mee te doen. Emoto heeft 25 juli uitgeroepen tot "World Day of Love and Thanks to Water", een dag met een wereldwijd gebed van Liefde en dankbaarheid voor al het water.

Iedereen wordt uitgenodigd op die dag in gedachten af te stemmen en "Ik houd van je" en "Dank je wel" te zeggen, zowel naar al het water in ons fysieke lichaam als naar al het water op onze planeet aardeen daarna al dat water de zuiverste trilling (HADO) van goud/zilver licht van liefde en dank te sturen. Dank en liefde naar ons lichaam omdat 70 % van ons lichaam bestaat uit water dat zo bepalend is voor onze gezondheid. Dank en liefde naar het water van de aarde omdat 70 % van de aarde ermee bedekt is, water dat met verschillende kringlopen onze levensomgeving onderhoudt en leven op deze planeet mogelijk maakt.

Water geeft ons via de kristalbeelden boodschappen.....en wij mogen het water als boodschapper van zuivere scheppingsenergie gebruiken.

Project of Love & Thanks to Water: <http://www.thank-water.net/> (Engelstalig)

De betekenis van water voor uw gezondheid

Het werk van Masaru Emoto licht weer een stukje van de sluier op van het wezenlijke facet van water om informatie op te slaan en te transporteren. Deze subtiele informatie drukt zich uit in de materie. Nog belangrijker is, dat aangetoond wordt dat water verandert onder invloed van heel subtiele informatie. En wij bestaan voor 70 % uit water !!! Hoe denkt u dat ons lichaam en alle bouwstenen, van cel tot orgaan, die doordrenkt zijn met water daarop reageren ?

De werking van water

Water is een essentieel element bij alle functies in ons lichaam. Over het algemeen staan we alleen maar stil, of lijken we belang te hechten aan de transportfunctie van water ten behoeve van de opname van voeding en de afvoer van afvalstoffen. Steeds duidelijker wordt de enorm belangrijke rol van water voor de energie- en informatie overdracht die noodzakelijk zijn voor de besturing van alle lichaamsfuncties op elk niveau, van orgaan tot cel. Het wezenlijke van 'water' speelt daarbij een essentiële rol, die door de medische wetenschap onvoldoende wordt onderkend, omdat water alleen op z'n chemische en biologische samenstelling en functioneren wordt onderzocht. De wetenschappelijke kennis van opslag en overdracht van informatie en energie in het water van onze lichaamsvloeistoffen in relatie tot de processen in het menselijk lichaam(-en) staat pas in de kinderschoenen.

Literatuur over de analyse van cellen en het functioneren daarvan beschrijven uitgebreid de structuur van de vele verschillende soorten cellen en de functies van alle deeltjes waar een cel uit opgebouwd is. Aan de celvloeistof, die 75 % van de celinhoud uitmaakt, wordt niet of nauwelijks aandacht besteed. Juist dit intra-cellulaire water speelt een cruciale rol en is de drager van het leven.

Dat geldt ook voor het water buiten de cellen. Met name het water in het bindweefsel vervult een centrale functie in de lichamelijke processen. Bindweefsel dient niet alleen als ondersteuning doordat het de ruimtes tussen de cellen opvult. Bindweefsel functioneert als het basisregelsysteem omdat de uiteinden van bloedbanen, lymfhebanen en zenuwen in het bindweefsel eindigen en beginnen. Bloedbanen, zenuwen en cellen staan niet direct in contact met elkaar, maar via het bindweefsel. Transport van voeding- en afvalstoffen en informatieoverdracht verloopt via het water in het bindweefsel. Biofysisch onderzoek wijst erop dat gedronken water het bindweefsel bereikt en dat kwalitatief hoogwaardig drinkwater een regeneratie van de celstofwisseling teweeg kan brengen

Wat is goed water

Zoals reeds geschreven blijkt dat in water, waaruit de schadelijke stoffen door (conventionele) zuivering volledig (100 %) zijn verwijderd, vóór ... en ná de zuivering dezelfde trillingsfrequenties zijn aan te tonen. Deze trillingen blijken precies toegerekend te kunnen worden aan de stoffen die zich voor de zuivering in het water bevonden.

Terwijl het water dus chemisch volledig is gereinigd, is het fysisch nog belast met trillingen van stoffen die in het water aanwezig geweest zijn: het is dan niet de chemische substantie die op het lichaam inwerkt als dit water gedronken wordt, maar de erin opgeslagen energetische trillingsbelasting. Dit geldt ook voor de elektrosmog. Deze trillingen hebben een belangrijke invloed op onze lichaamsprocessen. Bekend is ook dat bepaalde trillingsfrequenties ongunstig zijn voor de gezondheid.

Regeneratie van water

Er zijn methoden die de -schadelijke- trillingen in water teniet kunnen doen en water energetisch z'n levensopbouwende krachten weer teruggeven. Natuuronderzoek vormt de basis van deze methoden.

Gebaseerd op ideeën van Schauberger is er een methode waarbij het water uitsluitend op speciale wijze wordt gewerveld met een spiraalvormige, naar binnen gerichte beweging (implosie - vortex). Gebaseerd op het herinneringsvermogen van water kan er ook energetisering van water plaats vinden als het wordt geleid langs energetische dragers, waarbij door overdracht via resonantie het water wordt behandeld. Van groot belang bij de keuze van de energetische drager is de kwaliteit voor gezondheid en de blijvende werking van de resonantieoverdracht.

De natuurlijke weg door bergbeken en aarde-gesteentes die bronwater gaat voordat het in de bron 'te voorschijn' komt kan 'natuurgetrouw' gerealiseerd worden met werveling in combinatie met overdracht door resonantie waarbij gebruik gemaakt wordt van natuurlijke energetische dragers (waaronder de energie van edelstenen en kristallen): Gaia-Aqua. Deze

natuurlijke methode zorgt voor een stabiel, goed houdbaar water zonder schadelijke trillingsfrequenties en met een hoge bio-energetische waarde van ca. 33.000 Bovis. Deze 'natuurgetrouwe waterbehandeling' kan gerealiseerd worden in een apparaat dat centraal in het waterleidingsstelsel gemonteerd kan worden. Ruim 10 jaar ervaring met deze techniek toont dat de werking van de watervitalisator blijvend is zonder onderhoud !

Van belang is het te weten en zich te realiseren dat de regeneratie van water met deze methoden vrij is van kunstmatige technieken zoals magneten, elektriciteit of chemicaliën. Methodes voor waterbehandeling die gebruik maken van kunstmatige technieken kunnen 'een water' realiseren dat weliswaar verbeteringen of impulsen aan het lichaam geeft, maar in feite dan geschikt is voor therapeutisch gebruik, voor een beperkte periode, omdat het tegennatuurlijk is

Gezond water voor dagelijks gebruik, jaar in - jaar uit, dient de natuurlijke structuur van water te bezitten en wordt verkregen met 'natuurgetrouwe' behandelingsmethoden zonder kunstgrepen of grofstoffelijke krachten. Het zal duidelijk zijn dat baden en douchen met energetisch zuiver water net zo belangrijk is als drinken, omdat hierbij zowel het fysieke lichaam (via ons grootste orgaan, de huid) als de energielichamen rechtstreeks worden geschoond ! Kortom: natuurlijk levend vitaal water draagt bij aan een gezond, fit en vitaal lichaam. Vitaliseren maakt water tot het krachtige levenselixier zoals het bedoeld is en van oudsher wordt gezien, onmisbaar voor een gezonde levenswijze.

En u doet zelf de rest !

Ir. Gert Boontjes ©
Voor gedetailleerde informatie over gezond water en achtergronden van watervitalisering: <http://www.gaia-aqua.nl/>

Experiment voor in de vensterbank .

In zijn boek 'Messages from Water' beschrijft Emoto een experiment dat gemakkelijk met kinderen uit te voeren is. Verdeel een overgebleven restje gekookte rijst of ander graan over twee schone glazen potjes. Plak op het ene potje de woorden 'Dank je wel, rijst!' en op het andere zoiets als 'Stomme rijst!' en zet ze in de vensterbank. Spreek drie weken lang een of meerdere keren per dag de inhoud van elk potje toe met de betreffende tekst en kijk wat er gebeurt. Veel kinderen in Japan deden dit en merkten dat na drie weken de rijst in het ene potje goed rook en blank van kleur was; de rijst in het andere potje was in dezelfde periode bruin verkleurd en bedorven. Onlangs vertelde Emoto die in ons land een lezing gaf dat sommige mensen nog een derde potje hadden gebruikt waarop ze geen papiertje plakten en waar ze verder niet naar omkeken. Tot hun verbazing was de rijst in dat potje er na drie weken erger aan toe dan het bedorven graan uit het oorspronkelijke experiment!

(Foto links) De rijst in het linker potje werd dagelijks vriendelijk toegesproken, die in het rechter afgesnauwd. Na drie weken was dit het resultaat.

Artikels

Einsteins spook komt tot leven

De snelheid van telepathie

Een Zwitsers experiment laat zien hoe twee deeltjes die met elkaar verstrengeld zijn, onmiddellijk weten hoe het met hun tweelingbroertje gaat, ook al bevinden de twee deeltjes zich op grote afstand van elkaar. Ze lijken informatie uit te wisselen met een snelheid die minstens tienduizend keer de lichtsnelheid bedraagt.

Einstein moest er niets van hebben. Quantumverstrengeling, zoals een van de meer esoterische concepten uit de quantummechanica heet, lijkt immers haaks te staan op Einsteins adagium dat niets sneller kan bewegen dan het licht. Gekoppelde quantumdeeltjes lijken namelijk instantaan, dus zonder dat daar enige tijd overheen gaat, te weten wat er met hun evenknie gebeurt, ook al bevinden de twee deeltjes zich op grote afstand van elkaar. Prik in de een, en de ander begint met huilen. Meteen. Ook Erwin Schrödinger, een van de grondleggers van de quantummechanica, voelde zich ongemakkelijk bij dit uitvloeisel van zijn theorie. In hetzelfde artikel waarin Schrödinger voor het eerst beschrijft hoe gekoppelde deeltjes zich als verstrengelde tweelingzielen kunnen gedragen, oppert hij dat er een, tot dan toe onbekend, mechanisme moet zijn dat ervoor zorgt dat die quantumverstrengeling zich alleen afspeelt op microscopische afstanden. Opdat tenminste de snelheid van het licht niet overschreden zou worden. Beide heren, Einstein en Schrödinger, zouden behoorlijk buikpijn hebben gekregen van de resultaten van een Zwitsers experiment, dat deze week in het tijdschrift Nature wordt beschreven. Onder leiding van Nicolas Gisin maakten de onderzoekers van de Universiteit van Genève paartjes verstrengelde fotonen, om de tweelinghelften vervolgens elk een andere kant op te sturen. Westwaarts, via het glasvezelnetwerk naar het dorpje Satigny, of oostwaarts naar Jussy. De glasvezel naar Satigny werd daarbij vier kilometer verlengd, zodat beide fotonen een evenlang parcours moesten afleggen. In beide plaatsen stond meetapparatuur opgesteld, waarmee de onderzoekers heel precies de aankomsttijd en de verschillende eigenschappen van beide fotonen konden vaststellen. Dat beide deeltjes, ook op 18 kilometer afstand, nog met elkaar verstrengeld waren, was voor niemand een verrassing: sinds de jaren tachtig is het bizarre fenomeen op verschillende manieren onomstotelijk vastgesteld. Wat wel nieuw is, is dat de onderzoekers de metingen een heel etmaal hebben uitgevoerd. Op die manier konden ze uitsluiten dat de meetresultaten beïnvloed waren door de beweging van de aarde door de ruimte, een mogelijkheid die door Einsteins relativiteitstheorie wordt geboden. Waarneming is immers relatief, zegt die theorie, en zeker bij hoge snelheden zoals de lichtsnelheid kunnen verschillende waarnemers verschillende meetresultaten krijgen, afhankelijk van hoe hard ze zelf bewegen. Door de metingen uit te voeren tijdens een hele omwenteling van de aarde, en door de listig gekozen dorpjes Satigny Jussy, precies ten westen en ten oosten van Genève, konden de onderzoekers vaststellen dat de beweging van de aarde op geen enkele manier van invloed is op de meetresultaten. Bovendien hebben Gisin en collega's vast weten te stellen hoe snel de deeltjes informatie uitwisselen – als dat tenminste de verklaring is van het merkwaardige verschijnsel dat ze lijken te weten wat er met de ander gebeurt. Dat moet met een snelheid gaan die minstens tienduizend keer zo groot is als de lichtsnelheid, schrijven ze in Nature. En dat is uitgesloten, steken Gisin en de

zijn Einstein een hart onder de riem. Want niets, ook informatie niet, kan sneller dan het licht. Althans: niet in de vier dimensies die onze ruimte en tijd kennen, voegt Nicolas Gisin daaraan toe. "Het lijkt alsof dit verschijnsel zich buiten onze ruimtetijd afspeelt," liet hij een verslaggever van LiveScience weten. En daarmee wordt quantumverstremingeling een nog spookachtiger verschijnsel dan het toch al was. Jacqueline de Vree Terence Rudolph, 'The speed of instantly', in: Nature, 14 augustus 2008 Daniel Salart et al, 'Testing the speed of 'spooky action at a distance', in: Nature, 14 augustus 2008

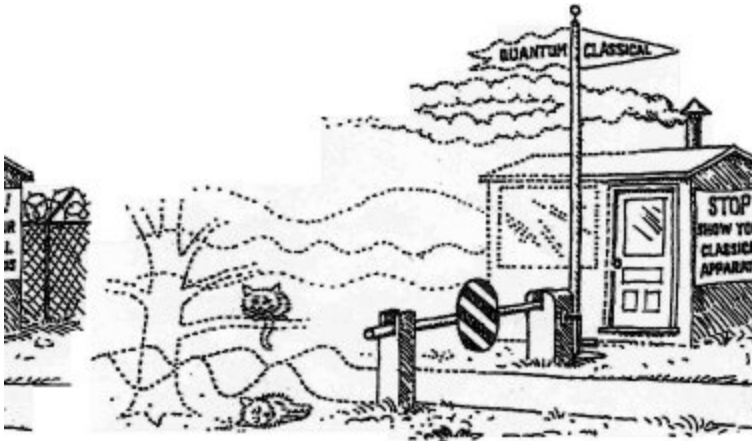
[Kwantum verstremingeling als basis voor de kwantumcomputer](#)

Een uitgebreid artikel over de mogelijkheden en problemen van kwantumcomputers; ook achterliggende principes zoals kwantumverstremingeling en superpositie komen uitgebreid aan de orde.

Basingrediënten van de kwantummechanica

De theorie van de kwantummechanica is grotendeels ontwikkeld in de twintiger jaren van de vorige eeuw door belangrijke natuurkundigen zoals Schrödinger, Heisenberg, en Bohr. Toch leidt deze theorie nog vaak tot heftige discussies en mysterieuze voorspellingen, waarbij de kwantumwereld er heel anders uit lijkt te zien dan de grote buitenwereld om ons heen. De nobelprijswinnaar Richard Feynman heeft daarom met recht gezegd "Volgens mij is er niemand die de kwantummechanica echt begrijpt". Toch is het wiskundige recept duidelijk, kunnen we goed met de theorie rekenen, en kloppen de vele voorspellingen wonderwel met de wereld waarin we leven.

Dat de kwantummechanica een wat rare en mysterieuze theorie is komt omdat deze theorie de (kwantum-)wereld om ons heen beschrijft met behulp van zogenoemde golffuncties of golfpatronen in plaats van met concrete deeltjes. Deze golffuncties beschrijven hoe waarschijnlijk de uitkomst van een meting is, zonder al bij voorbaat een definitieve uitspraak over het meetresultaat te doen. Daardoor ontstaat het grootste mysterie van de kwantummechanica, de "coherente superpositie", waarbij een systeem zich (voor meting) tegelijkertijd in een combinatie van mogelijkheden kan bevinden. De daadwerkelijke meting dwingt het kwantumsysteem pas om te kiezen tussen een van deze mogelijkheden; het systeem past hierbij zijn golffunctie aan zodat eropvolgende metingen steeds hetzelfde meetresultaat geven. Een extreem voorbeeld van zo'n vreemde coherente superpositie is de zogenoemde Schrödinger kat, die tegelijkertijd half dood en half levend is (zie figuur 1). Schrödinger bedacht deze kat, die in zijn gedachtenexperiment in een doos zit, om aan te geven dat de belangrijke rol van een waarneming (in de doos kijken) tot tegen-intuitieve resultaten leidt. De kat in de doos gaat pas echt dood of wordt weer 100% levend als je in de doos kijkt (en een macabere meting uitvoert). Met experimenten is aangetoond dat de kat inderdaad in beide toestanden tegelijk kan verkeren!

Figuur 1: De grens tussen de klassieke wereld (rechts) en de kwantum wereld (links) is misschien minder scherp dan velen denken.

Er is in de kwantummechanica een groot verschil tussen de fundamentele onzekerheid van de coherente superpositie – voor de meting is de Schrödinger kat echt tegelijkertijd 50% levend en 50% dood (hoe raar dit ook klinkt) – en de schijnonzekerheid die zou bestaan als de toestand van de kat al voor meting was beslist, zonder dat we dat zouden weten. In dat laatste geval zeggen we in technische termen dat het systeem een incoherent mengsel is met een 50%-50% kansverdeling (tussen leven en dood). Het bestaan van coherente superposities zorgt er voor dat kwantummechanische bewerkingen altijd op meerdere toestanden tegelijkertijd worden uitgevoerd (als een soort ingebakken parallel rekenen).

Een tweede mysterie van de kwantummechanica is verwoord in de waarschuwing “STOP! Show your classical apparatus”. Metingen hebben een bijzondere plaats in de kwantummechanica; zij beïnvloeden het kwantumsysteem en dwingen het een keuze te maken uit een (vaak beperkte set) van mogelijke meetuitkomsten. Daarom maakt het in de kwantummechanica uit in welke volgorde metingen worden gedaan. Als de ene meting een groot deel van de mogelijke meetuitkomsten wegfiltert, heeft dat gevolgen voor eropvolgende metingen. Die moeten daarna uit een beperktere selectie kiezen dan er voor de eerste meting was. Zowel de coherente superpositie als de invloed van meting komen hieronder meermalen ter sprake.

Wat is een kwantum bit of qubit?

Gewone computers werken met gewone bits, die enkel de waarde 0 of 1 kunnen hebben. Kwantumcomputers werken met kwantum bits, ook wel qubits genoemd, die bestaan uit een coherente superpositie van “een beetje van toestand 0 en een beetje van toestand 1”. In wiskundige termen gebruikt men hierbij een zogenoemde golf functie:

$$|\Psi\rangle = \alpha|0\rangle + \beta|1\rangle$$

$|0\rangle$ en

$|1\rangle$ zijn symbolen voor de golf functies die de twee uiterste standen van de qubit beschrijven. De coëfficiënten α en β geven aan hoeveel van elke toestanden aanwezig is. In dezelfde notatie is de golf functie van onze Schrödinger kat:

$$|\text{kat}\rangle = |\text{levend}\rangle + |\text{dood}\rangle$$

Ook hierbij de opmerking dat dit betreuenswaardige dier *tegelijktijd* half dood en half levend is en dat we pas *na* meting met een 50/50 kans te maken hebben met een volledig dode of volledig levende kat. Een wat natuurkundiger prototype van de qubit is een spin=1/2-deeltje, zoals een elektron. Spin is een eigenschap die je je voor kunt stellen als de snelheid en richting waarmee een deeltje om zijn as tolt. Een spin=1/2-deeltje kan zich bevinden in een coherente superpositie van 2 toestanden, namelijk linksom en rechtsom ("spin omhoog" en "spin omlaag").

Figuur 2: Spin=1/2-deeltjes kunnen links- of rechtsom draaien, met maar één bepaalde snelheid.

Kwantum verstrengeling

Wanneer we te maken hebben met meerdere kwantumsystemen of qubits komt er een nieuw begrip om de hoek. Qubits zijn onderling kwantum verstrengeld (in het Engels "quantum entangled") of kortweg verstrengeld als een meting aan de ene qubit ook de toestand van het andere qubit vastlegt. Bij verstrengelde kwantumsystemen kan een bepaalde grootte voor het totale systeem al vastliggen, ook al bestaat dat nog uit fundamenteel onbepaalde subsystemen – een meting aan één subsysteem beperkt dan meteen de toestanden waarin de overgebleven subsystemen zich kunnen bevinden.

Als voorbeeld van zo'n verstrengeling gaan we terug naar de Schrödinger kat en maken zijn marteling compleet door hem in een gesloten doos te plaatsen samen met een atoomkern. Die atoomkern activeert bij verval een "doodsmachine" die de kat dood maakt (figuur 3). We plaatsen een levende kat samen met een aangeslagen atoomkern in de doos, sluiten het deksel en wachten totdat er een 50% kans is dat verval heeft plaatsgevonden. Wat is op dat moment de kwantummechanische toestand van het gecombineerde systeem kat-atoomkern? De golf functie is nu:

$$|\psi\rangle = |\text{levend, niet vervallen}\rangle + |\text{dood, vervallen}\rangle$$

Deze toestand is verstrengeld omdat er een direct verband is tussen de toestanden van beide subsystemen. Als we een meting doen aan één subsysteem dwingen we een precieze uitkomst af van de vraag "levend of dood" c.q. "vervallen of niet-vervallen". Als de toestand van het ene subsysteem vastligt, weten we zonder te meten ook de toestand van het andere.

Schrödinger's Kat is een gedachtenexperiment van de natuurkundige Erwin Schrödinger. Die stelde voor om een kat in een afgesloten doos te stoppen met één radioactief atoom, een pistool en een detector. Het pistool gaat enkel en alleen af als de detector het atoom ziet vervallen. Volgens de kwantummechanica kan het atoom zich, vóórdat je in de doos kijkt, *tegelijktijd* in een coherente superpositie van vervallen en niet-vervallen bevinden. De toestand van de kat is (kwantum-) verstrengeld met die van het atoom; de kat is ook tegelijktijd levend én dood.

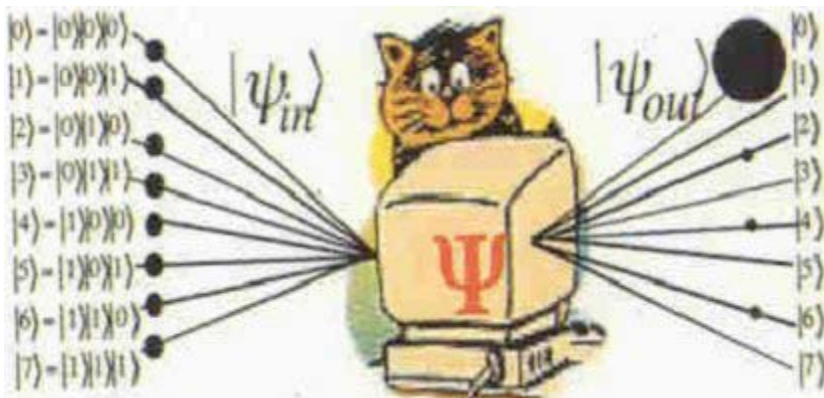

Figuur 3: Volgens de kwantummechanica kan het atoom zich, vóórdat je in de doos kijkt, *tegelijktijd* in een coherente superpositie van vervallen en niet-vervallen bevinden. De toestand van de kat is (kwantum-) verstrengeld met die van het atoom; de kat is ook tegelijktijd levend én dood.

Mogelijkheden van de kwantumcomputer

Dat kwantumcomputers in principe veel krachtiger kunnen zijn dan klassieke computers komt omdat de gebruikte quantum bits verstrengeld kunnen worden, waardoor ze eigenlijk één groot geheel vormen. Beïnvloed je één qubit, dan werk je tegelijktijd ook met alle andere.

Figuur 4 toont het basisprincipe van de kwantumcomputer, waarbij zowel de invoer als de uitvoer geschiedt met behulp van golffuncties, die bestaan uit coherente superposities van alle mogelijke toestanden. De bewerkingen die je met de kwantumcomputer uitvoert werken tegelijktijd op al deze mogelijkheden; er is sprake van een ingebouwde vorm van parallel rekenen. Waar een normale computer allerlei oplossingen na elkaar door moet rekenen, kan de kwantumcomputer ze tegelijktijd bekijken. Dat levert een enorme snelheidswinst op! Echter, "elk voordeel heb z'n nadeel". De uitkomst van de kwantumberekening is ook een golffunctie, die pas na meting een van de mogelijke klassieke uitkomsten geeft. De truc is om de kwantumberekening zo uit te voeren dat de uiteindelijke golffunctie voldoende "zuiver" is en bij meting steeds hetzelfde (juiste) antwoord geeft.

Figuur 4: Kwantumcomputers rekenen met kwantum bits, oftewel qubits, waarop ze kwantum-mechanische bewerkingen uitvoeren. Zowel de invoer als de uitvoer bestaat uit een kwantum-mechanische golf functie $|Y\rangle$, waarin alle informatie zit verstopt.

Als tweede sterke punt, naast het parallel rekenen, geldt het schalingsgedrag van kwantumcomputers. Een kwantumcomputer van N qubits beschikt in principe over 2^N geheugenplaatsen. Dat dit aantal snel oploopt is duidelijk: een kwantumcomputer met 30 qubits heeft een geheugencapaciteit die equivalent is met 1 Gigabit aan normale bits, terwijl 40 qubits al op 1 Terabit uitkomt en men over 100 of meer qubits alleen maar kan wegdromen. Dit bijzondere schalingsgedrag, waarbij toevoeging van elke extra qubit leidt tot een verdubbeling van het aantal beschikbare geheugenplaatsen, heeft wederom te maken met kwantumverstrengeling. Elke qubit die wordt toegevoegd kan verstrengeld worden met de al aanwezige combinaties en verdubbelt daarmee het totale aantal toestanden naar alle oude toestanden met de nieuwe qubit op 0, en hetzelfde aantal met de qubit op 1.

Welke problemen kun je efficiënt oplossen met een kwantumcomputer? Over deze vraag wordt nog uitgebreid nagedacht, onder andere door computerwetenschappers die een geheel nieuw stuk gereedschap in handen hopen te krijgen. Er zijn al twee heel belangrijke toepassingen van de kwantumcomputer gevonden. Allereerst is er het probleem van "zoeken in een (groot) databestand", met als voorbeeld een telefoonboek met N namen, waarin je bij een gegeven telefoonnummer de bijbehorende naam wilt zoeken. Klassiek zit er niets ander op dan alle telefoonnummers stuk voor stuk na te lopen totdat de juiste is gevonden, wat gemiddeld $N/2$ keer kijken duurt. Met een kwantumcomputer heb je voor deze zoekopdracht echter maar $N^{1/2}$ pogingen nodig en dat scheelt heel veel als N groot is!

Een tweede probleem dat met kwantumcomputers snel kan worden opgelost is het "factoriseren van grote getallen in hun priemfactoren". Dit is een heel belangrijk probleem omdat bijna alle code-beveiligingssystemen zijn gebaseerd op het éénrichtingskarakter van dit probleem: het is heel eenvoudig om twee grote priemgetallen met elkaar te vermenigvuldigen, maar heel moeilijk om zonder voorkennis zo'n groot getal N weer te ontbinden in zijn priemfactoren. Het fascinerende is nu dat zo'n ontbinding met een kwantumcomputer wel snel lukt, tenminste op papier. Om volledig gebruik te maken van de intrinsieke "parallele rekenkracht" heb je voor het factoriseren van een groot getal N wel een kwantumcomputer met tenminste $\log(N)$ qubits nodig.

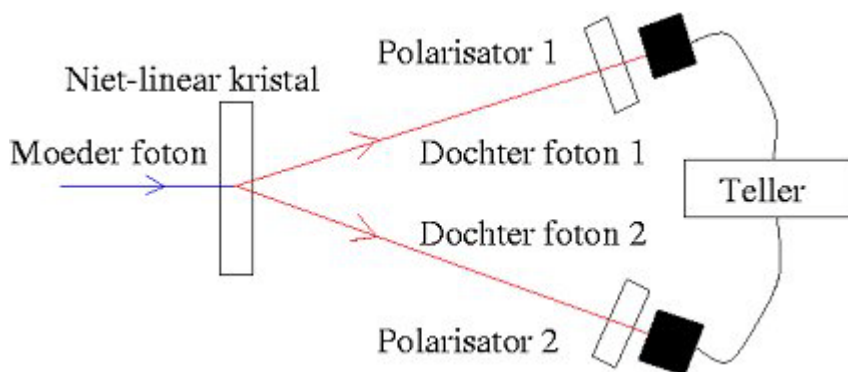
Om een kwantum computer te maken moeten we natuurlijk wel een groot aantal kwantumsystemen aan elkaar zien te koppelen, ze voorbereiden met de mogelijke toestanden die het probleem beschrijven en dan aan het rekenen krijgen. Hoe dat moet is een technisch probleem waar een hoop knappe koppen zich het hoofd over breken! Aan de ene kant moeten de qubits niet te gevoelig zijn voor invloed van buitenaf, want dan kan een toevallig langsschietend deeltje de hele berekening al verstoren. Maar als de qubits enorm stabiel en robuust zijn, is het juist weer moeilijk om ze aan elkaar te koppelen zodat ze één verstrengeld systeem vormen!

Hoewel de verwachtingen over kwantumcomputers hoog gespannen zijn moeten we wel realistisch blijven. Het blijkt heel moeilijk te zijn om deze computers experimenteel te maken. Diverse natuurkundige groepen werken aan een veelvoud van systemen, die gebaseerd zijn op verstrengelde toestanden van onder andere fotonen (licht), koude atomen, en kernspins. Welk systeem het meest geschikt is zal de toekomst ons leren. Voorlopig (per 2003) is men experimenteel nog niet veel verder dan een kwantumcomputer met 4 qubits, waarmee onder andere het getal 15 is gefactoriseerd tot $15 = 3 \times 5$. Ondanks dit bescheiden resultaat heeft

het onderzoek al veel interessante en uitdagende natuurkunde opgeleverd, omdat het raakt aan de fundamenteën van de kwantummechanica. Onderstaand experiment licht dit toe.

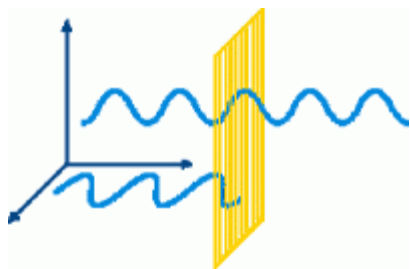
Kwantum verstrengeling van de polarisatie van twee fotonen

Aan de Universiteit Leiden, en vele andere universiteiten wereldwijd, wordt gewerkt met de optische variant van kwantum bits. Voor de productie van deze qubits wordt meestal gebruik gemaakt van de zogenoemde optische niet-lineariteit van bepaalde kristallen. Deze zorgt er in ons geval voor dat een kleine fractie van de "losse" fotonen uit een inkomende laserbundel uit elkaar vallen in paren van verstrengelde fotonen. In het getekende voorbeeld (figuur 5) vervalt een inkomend "moeder" foton met een golflengte van 400 nm in twee "dochter" fotonen met golflengten van 800 nm, zodat is voldaan aan energiebehoud.

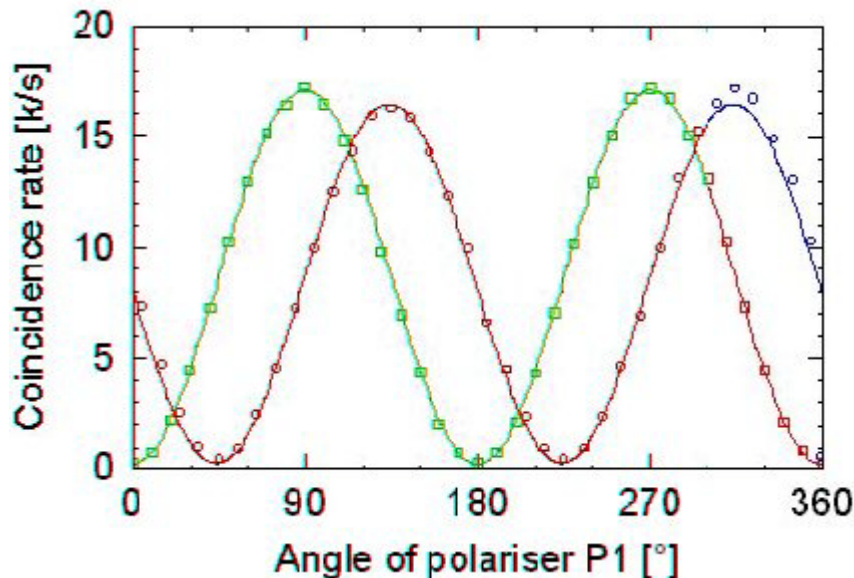
Figuur 5: Schematische weergave van de productie van twee polarisatie verstrengelde dochter fotonen uit een moeder foton, in een niet-lineair optisch kristal.

Het mooie van dit vervalsproces, dat officieel "parametric down conversion" heet, is dat de polarisatie van de twee geproduceerde dochter fotonen kwantum verstrengeld is. Voor elk foton apart is de polarisatie, die kan worden opgevat als een qubit, onbepaald en willekeurig. Echter, als door meting de polarisatierichting van één foton wordt vastgelegd verandert ook de polarisatie van het andere foton, en wel naar de richting hier loodrecht op. Zo'n meting is ook een manier om de fotonen in bepaalde toestanden te dwingen, bijvoorbeeld door ze door een polarisator te sturen die alleen fotonen doorlaat die verticaal gepolariseerd zijn. Als foton 2 door zo'n polarisator met verticale oriëntatie reist en erdoorheen komt, verandert de polarisatie van foton 1 automatisch van onbepaald naar horizontaal.

Figuur 6: De richting waarin het elektromagnetische veld van licht op en neer golft heet de *polarisatierichting*. Sommige materialen laten alleen licht door dat in één bepaalde richting golft. Van licht met een polarisatie die met die richting θ graden verschilt wordt maar een deel doorgelaten: $\cos^2(\theta)$ om precies te zijn. Hoe groter het hoekverschil, hoe kleiner het doorgelaten deel. In dit geval is filter verticaal polariserend, dus laat het filter de verticaal gepolariseerde golf (boven) ongehinderd door en stopt het de horizontaal gepolariseerde golf.

Experimenteel is het voorspelde verband eenvoudig te demonstreren door polarisator 2 op een vast hoek in te stellen en door, voor verschillende oriëntaties van polarisator 1, te meten hoeveel foton paren er per seconde gelijktijdig door beide polarisatoren komen. De verkregen meetresultaten staan in figuur 7, waar de verticale schaal loopt tot 20 k/s oftewel 20.000 foton paren per seconde. Het bijna volledig doorgemoduleerde signaal voor zowel de 0° als de 45° stand van polarisator 2 toont overduidelijk aan dat er sprake is van kwantum verstrengeling van de polarisatie binnen de foton paren.

Figuur 7: Aantal gelijktijdige detecties per seconde (in het engels "coincidence rate") van twee dochter fotonen als functie van de hoek van polarisator 1, terwijl de hoek van polarisator 2 vast staat op hetzij 0° hetzij 45° .

Bell ongelijkheid en Einstein-Podolsky-Rosen paradox

Je zult je misschien afvragen wat er nu zo bijzonder is aan het hierboven geschetste resultaat, dat verkocht werd als een "bewijs van kwantum verstrengeling". Kunnen we het verkregen resultaat niet eenvoudig klassiek verklaren door te stellen dat we de polarisatie van de fotonen welliswaar voor de meting niet kennen maar dat hij toch welbepaald is?

Op basis van het bovenstaande klassieke uitgangspunt, dat officieel de "verborgen variabele theorie" heet, is het onmogelijk om de verkregen resultaten te verklaren. Eén van de twee getekende meetresultaten is nog wel te verklaren in termen van een klassieke correlatie, waarbij we aannemen dat bundel 1 een mengsel van horizontaal en verticaal gepolariseerde fotonen bevat en bundel 2 de complementaire smaak. Echter, zo'n klassieke beschrijving voorspelt dat de 45° stand van polarisator 2 geen enkele modulatie oplevert, omdat zowel de horizontaal als de verticaal gepolariseerde fotonen dan een 50% doorlaatkans hebben, terwijl we ook bij deze stand een bijna volledige modulatie hebben gemeten. Deze tegenstrijdigheid kan wiskundig verwoord worden in de zogeheten Bell ongelijkheid, die beschrijft dat een zekere combinatie van meetresultaten klassiek gesproken nooit boven de 2 kan uitkomen, terwijl dat kwantum mechanisch wel mogelijk is. Het hierboven beschreven experiment, dat de waarde 2.75 oplevert, schendt de Bell ongelijkheid en bewijst daarmee het bestaan van kwantum verstrengeling.

Einstein, Podolsky en Rosen

In 1935 wezen Einstein, Podolsky en Rosen al op het verschil tussen de klassieke en kwantum-mechanische voorspelling, en gebruikten dat zelfs als argument waarom volgens hen de kwantummechanica niet kon kloppen, in een artikel getiteld "Can quantum-mechanical description of physical reality be considered complete?". Hun argument ging verder door het leven als de EPR paradox, en kan worden uitgebreid met de volgende hersenkraker.

Als de meting aan foton 2 niet alleen de polarisatie-richting van dat foton vastlegt, maar ook dat van foton 1, dan moet er toch signaaloverdracht plaatsvinden. Volgens de relativiteitstheorie kan dat niet sneller dan de lichtsnelheid, terwijl de kwantummechanica voorspelt dat de totale golf functie zich onmiddellijk aanpast. Bij dit experiment geven de relativiteitstheorie en de kwantummechanica dus tegenstrijdige voorspellingen! Het beschreven experiment is met de huidige apparatuur niet eens erg moeilijk. Wanneer kort na elkaar gemeten wordt aan twee verstrengelde fotonen die zich op dat moment op voldoende grote afstand van elkaar bevinden dan blijkt dat de golf functie zich inderdaad "sneller dan het licht" aanpast; de kwantummechanica wint het op dit punt als het ware van de relativiteitstheorie.

Communicatie en teleportatie

Er zijn nog veel meer spannende experimenten gedaan met verstrengelde kwantum toestanden. Zo heeft men bijvoorbeeld laten zien dat het principieel onmogelijk is om communicatie met verstrengelde fotonen af te luisteren. Elke poging tot afluisteren kan worden gezien als een meting die de kwantum toestand verandert en daarmee de informatie in de andere toestanden vernietigd. Het spreekt voor zich dat banken en sommige andere instellingen uitermate geïnteresseerd zijn in zulke afluistervrije communicatiekanalen, waarvan de eerste versies nu op de markt zijn.

Een ander experiment dat tot de verbeelding spreekt is "kwantum teleportatie". Hoewel de toestand van elk systeem volledig beschreven wordt door zijn kwantum-mechanische golf functie lijkt het onmogelijk om deze informatie volledig te meten, omdat de eerste metingen het systeem zodanig beïnvloeden dat verder meten zinloos wordt. In 1998 lieten onderzoekers van de universiteit van Innsbruck zien dat men met een ingewikkelder meting, waarbij kwantum verstrengelde toestanden worden gebruikt, wel alle informatie kan verkrijgen. Door deze klassieke informatie te versturen van A naar B en daar te gebruiken voor reconstructie van een nieuwe golf functie komt men in een situatie waarbij in A een kwantum toestand wordt vernietigd, terwijl in B een niet te onderscheiden en dus identieke kwantum toestand wordt gecreëerd. Dit verklaart de naam "kwantum teleportatie".

De toekomst van kwantumcomputers

Tot slot wil ik terugkomen op de kwantumcomputers waarmee dit verhaal begon. Ik wil nogmaals benadrukken dat het geheim van kwantumcomputers zit in het wat magische begrip "kwantum verstrengeling". Theoretisch lijkt er veel mogelijk met kwantumcomputers, maar experimenteel is het nog erg moeilijk om deze systemen te maken. Toch is er niets dat kwantumcomputers principieel verbiedt en de toekomst zal leren hoe ver we komen. Het grootste experimentele probleem hierbij is de kwetsbaarheid van coherente superposities.

Coherentieverlies, meestal ten gevolge van wisselwerking met de omgeving, leidt tot een overgang van een "coherente superpositie" naar een "incoherent mengsel". Hierbij gaat het mooie 2^N schalingsgedrag van het eerstgenoemde systeem van N verstrengelde qubits over naar het eenvoudige, maar teleurstellende, N schalingsgedrag van een incoherent mengsel.

Ook aan het probleem van coherentieverlies wordt al hard gewerkt. Een mogelijke oplossing lijkt het toevoegen van controle qubits en kwantum fout correctie. Een eerste aanzet daartoe staat onder andere beschreven in de Physics Today van juni 1999 in het artikel: "Battling decoherence; the fault-tolerant kwantumcomputer".

Diamanten communiceren via kwantumverstrengeling

Deeltjes kunnen volgens de natuurkunde met elkaar in verbinding staan, zonder dat ze werkelijk contact maken. Dit verschijnsel heet kwantumverstrengeling, en is het beste uit te leggen aan de hand van twee kinderen op een wipwap. Als het ene kind boven is, is de ander automatisch beneden. Daarvoor is geen communicatie tussen de kinderen nodig, het gebeurt gewoon.

Foto: kristofer y susana.

Kwantumverstrengeling was tot nu toe voornamelijk gelukt bij heel kleine deeltjes en hele lage temperaturen. Een groep [natuurkundigen](#) heeft het nu voor elkaar gekregen om kwantumverstrengeling aan te tonen bij grotere objecten, op een grotere afstand. Namelijk in diamanten van 3 millimeter groot, die 15 centimeter van elkaar geplaatst waren.

De moleculen in diamantenkristallen zijn heel structureel geordend, als een traliewerk. Door met een laser op de diamantjes te schijnen kan een hele een groep geordende kristallen in een hoog-energetische staat komen. Dit heet een phonon. De onderzoekers creëerden met een laser zo'n phonon in één van de diamantjes, maar ze wisten niet in welke diamant. Vervolgens zagen ze dat het phonon tegelijk in beide diamanten aanwezig was, terwijl ze maar één phonon gecreëerd hadden.

Natuurkundigen zijn geïnteresseerd om kwantumverstrengeling beter te begrijpen, om de toepassing hiervan in kwantumcomputers mogelijk te maken. Kwantumcomputers zijn vele

malen krachtiger zijn dan normale computers, en hiermee kan bijvoorbeeld informatie veel veiliger worden verstuurd dan via internet. Een computer met een extreem lage temperatuur is vrij lastig, maar de diamantjes vertoonden hun kunstje gewoon bij kamertemperatuur. De kwantumverstremeling duurde echter maar een paar picoseconden (0,000000000007 seconde), wat kort voor praktische toepassingen, maar het begin is er.

Dit artikel verscheen op www.fagt.nl